

minor

divadlo hlavního města Prahy
VÝROČNÍ ZPRÁVA 2025

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G

OBSAH

1. POSLÁNÍ DIVADLA	/2
2. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE	/4
3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA	/5
4. PREMIÉRY	
a) údaje o datu premiéry a počtu repríz	/6
b) komentovaný dramaturgický záměr titulu	/7
c) dramaturgický výhled na následující rok	/13
5. REPRÍZOVANÉ TITULY	
a) údaje o datu premiéry a počtu repríz	/20
b) komentovaný dramaturgický záměr titulu	/22
6. OHLASY V TISKU	
a) kompletní znění recenzí	/29
b) soupis PR článků, tv a rozhlasových šotů	/52
7. OCENĚNÍ, ÚČAST NA FESTIVALECH	/61
8. DALŠÍ PROJEKTY	/62
9. HOSTÉ	/79
10. ROZBOR HOSPODAŘENÍ	/80
12. PODPOROVATELÉ, DÁRCI, MECENÁŠI, SPONZOŘI	/90

1. POSLÁNÍ DIVADLA (koncept, status)

POSLÁNÍ ORGANIZACE

Divadlo Minor je jednou z nejvýznamnějších institucí zaměřených na dětského diváka v České republice. Jeho kořeny sahají až do roku 1950, kdy vzniklo jako Ústřední loutkové divadlo. V průběhu let se stalo významnou institucí na poli moderního divadla pro děti a mládež. Jeho současná dramaturgie se opírá o témata reflektující současné společenské otázky a klíčové momenty naší historie. Minor sídlí v centru Prahy a nabízí kulturní zážitky pro celou rodinu. Vedle dvou divadelních sálů je součástí budovy i interaktivní galerie, obchod zaměřený na dětskou literaturu a výtvarné artefakty, a prostor pro workshopy a vzdělávací akce.

Minor pořádá ročně přibližně 600 představení, která oslovují široké spektrum diváků – od nejmladších dětí až po středoškolské studenty.

DRAMATURGIE A INSCENAČNÍ STYL

Jedním z hlavních cílů divadla Minor je udržet divácký zájem dětí, které jej pravidelně navštěvují po několik let, a proto nabízí pestrý a žánrově různorodý repertoár. Vedle činohry, muzikálu, loutkového divadla a pohybových inscenací zahrnuje i multimediální představení, nový cirkus a hudební produkce s živou minorskou kapelou. Představení v Minoru často reflektují klíčová společenská témata. Například inscenace *To byl jen vtíp* se věnuje problematice šikany, zatímco *Jsem v pohodě* zkoumá téma sociální izolace dětí, inscenace *Hamletek zase* nahlíží na rozvod z perspektivy dítěte i rodiče. Kromě toho se divadlo Minor dramaturgicky specializuje na zpracování klíčových momentů české historie (*Hon na Jednorožce*, *Lipany*, *Zá-to-pekl!*, *Bratři naděje*). Tyto inscenace, které se setkaly s širokým ohlasem, vznikly převážně pod režijním vedením Janka Jirků, který od roku 2024 působí také jako ředitel divadla. Minor rovněž využívá moderní technologie, například ve hrách *Sněhurka is not dead* a *Karkulko, neboj se!*, kde se uplatňuje technika live cinema.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY A WORKSHOPY

Kromě samotných inscenací Minor klade velký důraz na vzdělávací a kreativní programy pro děti. Dopolední představení jsou často doplněna o interaktivní vzdělávací programy pro školní třídy, které tematicky navazují na představení. O víkendech jsou organizovány workshopy zaměřené například na filmovou animaci, technologii fotografie nebo hudební a taneční aktivity. Minor rovněž pořádá venkovní hry, které hravou formou přibližují historii a architekturu Prahy.

TV MINOR

V období pandemie zahájilo divadlo Minor provoz vlastní platformy TV Minor, která prostřednictvím VOD služeb nabízí krátké animované filmy od studentů a absolventů uměleckých škol z České republiky i zahraničí.

OCENĚNÍ A UZNÁNÍ

Tvorba divadla Minor získala řadu ocenění nejen od diváků, ale i od odborné kritiky – *Bratři naděje* (Cena Thálie 2022 pro Gustava Haška a několik dalších nominací, čtyři ceny na festivalu Skupova Plzeň), *Zá-to-pek!* (Cena Thálie 2020 pro Ondřeje Nosálka), *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* (2023 širší nominace na Cenu Thálie pro Antonii Formanovou), *Nanuk* (dvě ceny na festivalu Mateřinka 2021), *Mami, už tam budu?* (Cena města Plzně pro Lenku Volfovou a Jiřího Jelínka 2015), *Libozvuky* (Ceny divadelní kritiky pro Marka Doubravu 2015) a mnoho dalších.

Divadlo Minor je příspěvkovou organizací zřizovanou hlavním městem Praha.

2. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Vážení,

kromě klasického reprízování a tvorby nových inscenací jsme spolu s partnery (Dejvické divadlo, DanceConnected, Čtyři dny, DAMU) otevřeli v září 2025 prostory bývalého multikina na Hájích (Praha 11) – **Kulturní stanici Galaxie**. Zde jsme úspěšně uváděli program pro rodinné publikum i pro školy.

V roce 2025 se uskutečnily **čtyři premiéry**, tři v Minoru a jedna v Galaxii. V tomto roce jsme tedy inscenace reprízovali na třech scénách – ve Velkém sále a Malé scéně ve Vodičkově ulici a nově v Kulturní stanici Galaxie.

První premiérou roku 2025 byl **Černý partyzán** (režie **Janek Jirků**). Jde o inscenaci podle skutečného příběhu českého Roma Josefa Serinka, který za 2. světové války bojoval v protinacistickém odboji. Vedle minorských herců se v roli samotného Serinka představil reportér a moderátor **Richard Samko**.

Na jaře proběhla premiéra inscenace **Pes Paličák**. Režie se ujal **Jakub Maksymov**, umělecký šéf Divadla loutek Ostrava. Příběh podle známé knihy francouzského spisovatele Daniela Pennaca ukázal divákům svět viděný psíma očima. Hlavním vyjadřovacím prostředkem v inscenaci jsou loutky a živá hudba. Herci zároveň tvoří punkovou kapelu, jejímž „koncertem“ je celé představení rámováno.

Panelová sídliště si člověk většinou nespojuje s představou krásného místa, kde by chtěl trávit volný čas. Přesto v nich spousta lidí zažila a zažívá krásné dětství. Stejně jako hrdinové nové **Betonové pohádky** režiséra **Pavla Skály**, která měla premiéru v **Kulturní stanici Galaxie** na počátku října 2025. Tvůrci se inspirovali právě prostředím známého sídliště Jižní Město.

Inscenaci pro starší děti připravila režisérka a choreografka **Adéla Laštovková Stodolová** podle scénáře Davida Košťáka, který zdramatizoval životní příběh slavné francouzsko-americké herečky, zpěvačky a tanečnice **Josephine Baker**. Do role Josephiny Baker jsme obsadili fenomenální herečku, zpěvačku a tanečnici Radku Pavlovčinovou.

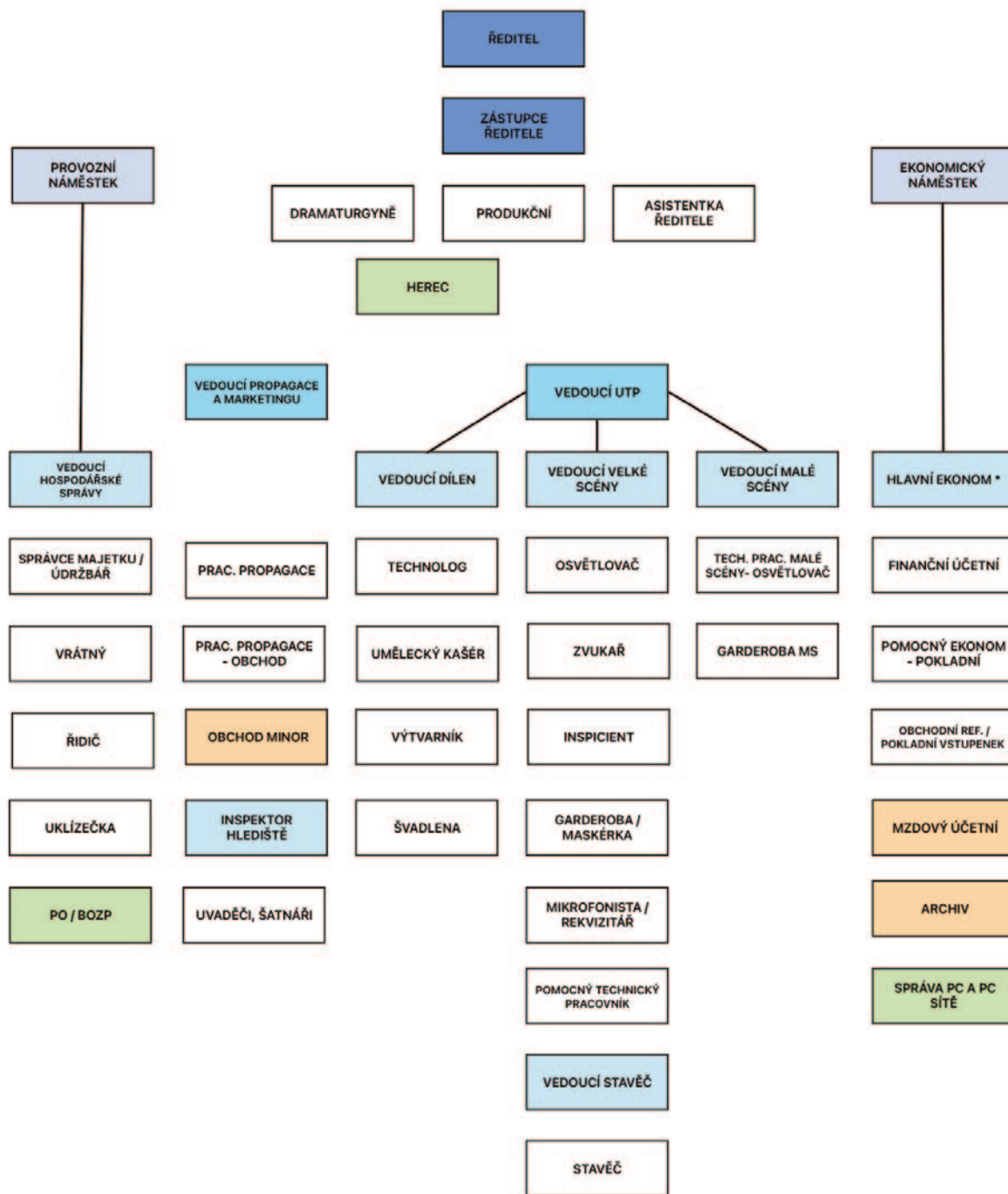
Byl to náročný, leč úspěšný rok!

Zdraví

Janek Jirků

3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

divadla Minor od 1. ledna 2025

ČTYRÝ STUPEŇ VEDENÍ	TŘETÍ STUPEŇ VEDENÍ	DRUHÝ STUPEŇ VEDENÍ	PRVNÍ STUPEŇ VEDENÍ	DPP, DPČ	ZMLOUVA	* KAPITULOVANÁ PRÁCE
---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	----------	---------	----------------------

4. PREMIÉRY

a) údaje o datu premiéry a počtu repríz v daném roce

Jan Jirků

ČERNÝ PARTYZÁN

Režie Jan Jirků

Premiéra 23. března 2025 / Počet repríz: 24

Jakub Maksymov

PES PALIČÁK

Režie Jakub Maksymov

Premiéra 18. května 2025 / Počet repríz: 18

Pavel Skála, Bára Gréeová

BETONOVÁ POHÁDKA

Režie Pavel Skála

Premiéra 5. října 2025 / Počet repríz: 11

David Košťák

JOSEPHINE BAKER

Režie Adéla Laštovková Stodolová

Premiéra 13. listopadu 2025 / Počet repríz: 10

Tomáš Jarkovský a Jakub Vašíček

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

Režie Jakub Vašíček

Obnovená premiéra 31. října 2025 / Počet repríz: 7

b) komentovaný dramaturgický záměr titulu

Dramaturgická koncepce sezóny pokryla svou pestrostí předškolní, školní i rodinné publikum. Témata a forma zpracování byla volena pro širokou i specifitější diváckou skupinu. Nové tituly se setkaly s pozitivní reakcí odborné veřejnosti i diváků.

Jan Jirků

ČERNÝ PARTYZÁN

WESTERN Z VYSOČINY

Inscenace podle skutečného příběhu romského hrdiny Josefa Serinka. Josef Serinek byl český Rom, za války používal krycí jméno Černý. Jako voják bojoval v 1. sv. válce, ve 2. sv. válce byl vězněn v koncentračním táboře v Letech odkud uprchnul a zapojil se do protinacistického odboje. Později se stal partyzánským velitelem, jeho oddíl působil na Vysočině. Mělo se na něj zapomenout, měly být zapomenuty i události, kterých se účastnil...

Pojďte s námi po stopách Černého partyzána, pojďme společně prožít skutečný western z Vysočiny!

„Ti lidé za Novým Městem, ti byli z celé republiky ti nejlepší... Vzalí mne mezi sebe, dali mi jídlo, které jedli. Pozvalí mne pod střechu, pod kterou spali. Všichni mohli jít na smrt, ale všichni pomáhali. Nevím, co je to napadlo, že zrovna já bych mohl být velitelem a zorganizovat první partyzánskou skupinu.“

Jedním z inspiračních zdrojů inscenace je publikaci Česká cikánská rapsodie (Josef Serínek, Jan Tesař) nakladatelství Triáda, ale také osobní rukou psané zápisky z dětství Josefa Serínka, které Minoru zpřístupnilo Muzeum romské kultury v Brně.

Scénář a režie Janek Jirků

Dramaturgie Iva Kopecká, Luděk Horký

Scéna, loutky, projekce Jakub Kopecký

Kostýmy Andrea Králová

Hudba Jiří Hradil

Hraji Gustav Hašek, Josef Havelka, Václav Jelínek, Ondřej Nosálek, Hedvika Řezáčová, Richard Samko, Daniela Šišková

Kapela Dalibor Mucha, Lubomír Nohavica, Martin Švec, Tomáš Vychytil

Patron inscenace Zdeněk Serínek (vnuk Josefa Serínka).

Postavu Josefa Serínka hraje **Richard Samko** (1978 Náchod), český reportér a moderátor. Vyučil se kuchařem a číšníkem, avšak absolvoval novinářský kurz a hned v roce 1999 nastoupil do České televize, kde od té doby působí. Do roku 2010 spolupracoval s Českým rozhlasem.

Jan Jirků (1977) pod vedením Jana Borny vystudoval režii a dramaturgii alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU. Spolupracuje s divadly po celé České republice. Vytvořil přes 50 činoherních i loutkových inscenací, u většiny z nich je autorem textu či dramaturgie. S Minorem ho pojí dlouholetá spolupráce, v letech 2002–2004 byl jeho uměleckým šéfem, do roku 2007 zde působil jako kmenový režisér. Janek Jirků se v Minoru kontinuálně věnuje historickým tématům (inscenace Hon na Jednorožce, Lipany, Zá-to-pek!, Bratři naděje), které rodinnému publiku vždy zprostředkuje strhujícím vykreslením životních příběhů hrdinů. Kromě divadla se zabývá televizní a filmovou tvorbou (např. zábavně-vzdělávací pořad pro děti TvMiniUni, film TvMiniUni: Zloděj otázek).

V roce 2019 obdržel nominaci Divadelních novin za režii inscenace Zá-to-pek!, o rok později Cenu českého střediska ASSITEJ za osobitou autorskou a režijní tvorbu pro děti. Za inscenaci Bratři naděje získal cenu festivalu Skupova Plzeň 2022 za scénář a režii, cenu divadelních novin v kategorii Loutkové a výtvarné divadlo a cenu Erik 2022 za inscenaci. Od září 2024 je ředitelem divadla Minor.

Přístupné divákům od 9 let.

Délka představení 1 hodina 40 minut včetně přestávk.

Premiéra 23. března 2025 ve Velkém sále.

Jakub Maksymov

PES PALIČÁK

JAK SI VYCVIČIT PÁNÍČKA?

Snad každé dítě si přeje psa! A snad všichni rodiče dětem vysvětlují, že o takového psa se ale musí starat, že to není hračka, kterou odloží, když je přestane bavit. V našem příběhu to bude jinak...Svůj životní příběh nám bude vyprávět sám pes. Pes Paličák, kterého jako sirotka našla na skládce stará fena. Ukáže nám, jak přežít na periferii města, poznáme jeho psí kamarády, dozvíme se o kočičí mafii a především nám Paličák prozradí, jak si vycvičit páníčka. Tedy spíše paničku – malou holku Kdouli a její dost problematické rodiče.

„Je to netuctový příběh s pořádným drajvem. Pořád se v něm něco děje, situace, kterými náš psí hrdina prochází, ze sebe přirozeně vyplývají. Jednotlivé scény za sebe řadíme „stříhově“, místy to má až filmový charakter. Tematicky se v inscenaci zaměřujeme na vztah mezi člověkem a psem – v našem příběhu je však role obrácená: aktivní postavou je pes, který si „vychovává“ svého člověka. Zároveň nás zajímá téma budování vztahů obecně. Náš Pes Paličák není čistě naturalistický pes; jeho emoce a pohled na svět jsou polidštěné. Nechceme však diváky podceňovat ani vychovávat, v hledišti jistě budou lidé, kteří o výchově psů vědí víc než my. Ale možná se k některým projevům svých psů stanou citlivější a možná je představení přivede k zamyšlení nad tím, jak se pečuje o vztahy, nejen se zvířaty.“ Jakub Maksymov

Scénář a režie Jakub Maksymov

Dramaturgická spolupráce Iva Kopecká

Scéna a kostýmy Olga Ziębińska

Hudba Ivo Gregorec Sedláček

Hrají Karin Bílíková, Bořek Joura, Štěpán Lustyk, Matěj Šíma,
Milan Vedral, Sára Vosobová

Nominace
na Genu Thálie
2025 pro Bořka
Jouru

Jakub Maksymov (1992) absolvoval Katedru alternativního a loutkového divadla na DAMU a věnuje se zejména loutkovému divadlu v kombinaci s nejrůznějšími technologiemi a netradičními formami. Zvláštní místo v jeho tvorbě zaujímá divadlo objektů, které zkoumá i teoreticky. Režiroval na Slovensku, v Srbsku, Bosně a Hercegovině, Severní Makedonii, Slovinsku či v Německu. Experimentuje s výrazovými prostředky a technologiemi, vytváří autorské inscenace. Stal se Talentem roku 2020 v Cenách divadelních kritiků. Získal také několik ocenění z evropských festivalů. V letech 2018–2021 působil jako kmenový režisér divadla Lampion na Kladně, roku 2023 se stal uměleckým šéfem Divadla loutek a jeho ostravským debutem se stala inscenace Pilot a Malý princ. S divadlem Minor spolupracuje poprvé.

Přístupné divákům od 5 let.

Délka představení 65 minut bez přestávky.

Premiéra 18. května 2025.

Pavel Skála, Bára Gréeová

BETONOVÁ POHÁDKA

Pojďte s námi okusit, že fantazie je mocná, že dobrodružství a zábavu můžete najít všude a že dobře se můžete cítit i tam, kde byste to zprvu nečekali. Tak hurá za dobrodružstvím!

Máma říká, že Hubert je ještě malej. Táta říká, že je dost velkej na to, aby zvládnul stěhování. A Hubert? Začínají letní prázdniny a on je sám mezi paneláky. Z malého města na Jižák. Kolem beton, asfalt, silnice, dálnice a všechno je to šedivý. Takhle si svůj nový domov nepředstavoval. Tedy

do chvíle, než potká toho správného partáka. Že je o půl roku starší, chová se občas drsně a jmenuje se Majda, je nakonec vlastně fajn. Huberte, seš doma? Huberte, pojd' ven!

„Posledních třiatřicet let žiju na sídlištích nejrůznějších podob, barev a tvarů. Za každým oknem a dveřmi se odehrává spousta příběhů, ale teprve, když vyjdeme před dům, se najednou propojí v jeden společný příběh celého sídliště.“ Pavel Skála

Scénář Pavel Skála, Bára Gréeová

Režie Pavel Skála

Dramaturgie Bára Gréeová, Iva Kopecká

Hudba Vojtěch Vávra

Scéna a kostýmy Karel Czech

Hrají Petr Besta, Anna Bubníková, Lucia Čížinská, Gustav Hašek, Jana Havlová, Leona Houdková, Bořek Joura, Vojtěch Vávra

Pavel Skála (1986) je pedagog Základní umělecké školy F. L. Gassmanna v Mostě, absolvent katedry výchovné dramatiky na pražské DAMU, divadelní lektor. Momentálně dokončuje doktorát na téma Analýza, komparace a aplikace metod dramatické výchovy při transformaci veřejného prostoru. Divadlu se věnuje od roku 2003, založil dva divadelní festivaly – PřeMostění a NaNečisto. Společně s Barborou Gréeovou založil nezávislou divadelní scénu Divadelní klub Školka. Hraje v Divadle Brambůrky. Studentské soubory pod jeho vedením získaly vedle různých ocenění i cenu Pavla Dostála, cenu za přínos českému amatérskému divadlu.

Přístupné divákům od 6 let.

Délka představení 1 hodina 45 minut včetně přestávky.

Premiéra 5. října 2025 v Kulturní stanici Galaxie.

JOSEPHINE BAKER

TANEČNÍ REVUE, KTERÁ VÍŘÍ NEJEN PRACH.

Hra pro jedinečnou herečku, tanečnici, zpěvačku, jednoho ohroženého Geparda a jednočlenný upovídáný orchestr.

Josephine je extravagantní tanečnice, zpěvačka, herečka. Josephine je válečná hrdinka, bojovnice za svobodu a rovnoprávnost. Josephine se nikdy nevzdává. Josephine je tornádo, Josephine víří prach. Josephine ví, že svůj hlas musí využít a musí být slyšet i kvůli těm, kteří být slyšeni nemohou. Kdo ale přijme Josephine takovou jaká je? Kde je její doma?

Nemusíš zůstat tam, kde Ti není dobře. Nemusíš zůstat v tom, s čím nesouhlasíš. Máš svůj hlas, tak ho použij!

„Na životním příběhu Josephiny Baker dětem ukazujeme, že i přes překážky a nepřízeň osudu můžeme skrze osobní statečnost mířit na vysoké ctnostné cíle a nenechat se zastrašovat jinými. Snažíme se předat fakt, že každý z nás má osud ve svých rukou, a že naši sílu můžeme využít i k tomu, abychom zvedli svůj hlas i za ty, kteří zrovna nemohou.“ Adéla Laštovková Stodolová

Výraznou roli hraje v inscenaci scénografie **Jakuba Kopeckého**, která využívá vzdušnou projekci a je koncipována jako polopropustné zrcadlo stojící na jevišti. To se dle dramatických situací mění díky vzdušné projekci z reálné stěny na stěnu nereálnou. Tato „vzdušná stěna“ pak slouží jako metafora rasové bariéry, která je mezi lidmi vytvořena taktéž uměle.

Scénář David Košťák

Režie, choreografie Adéla Laštovková Stodolová

Dramaturgie Iva Kopecká

Scéna, kostýmy a projekce Jakub Kopecký

Hudba Petr Zeman

Pohybová spolupráce Linda Rančáková

Hrají Radka Pavlovčinová, Jiří Kohout, Matěj Šíma

Adéla Laštovková Stodolová (1978) absolvovala Konzervatoř Duncan Centre a poté studovala pod vedením profesora Ctibora Turby na Katedře nonverbálního a komediálního divadla HAMU. Kromě herectví se věnuje choreografii a vlastním autorským projektům. První úspěchy slavila již se svým absolventským představením *Všechna jediná* (2002), které jí vyneslo Cenu Divadelních novin v kategorii alternativní divadlo a získalo i několik ocenění na zahraničních festivalech. Často spolupracuje s režisérským tandemem SKUTR a vede workshopy pohybového a tanečního divadla. Je etablována jako výrazná režisérka, která zpracovává silná témata i osudy inspirativních osobností.

Určeno divákům od 12 let.

Délka představení 65 minut bez přestávky.

Premiéra 13. listopadu 2025 na Malé scéně.

V Kulturní stanici Galaxie jsme v roce 2025 uváděli kultovní inscenaci Jakuba Vašíčka **Perníková chaloupka**, která měla již derniéru, ale díky novému prostoru jsme ji mohli tzv. „oprášit“. Obnovená premiéra *Perníkové chaloupky* proběhla 31. 10. 2025.

c) dramaturgický výhled na následující rok (2026)

Premiéra 8. března 2026, Velký sál

David Košťák

MACEŠKA

Princezna Maceška si vždycky přála být maminkou. Sudičky jí ale předpověděly, že SE z ní stane macecha. To ale ve světě, který je živený strašidelnými pohádkami o zlověstných nevlastních matkách, není nic jednoduchého. Najít si cestu k princovi nikdy nebude tak těžké jako k jeho dětem. Ty dokážou princezně zatopit pod kotlem víc než plamen dvojhlavé saně!

Původní muzikálová pohádka o postupném a křehkém našlapování při hledání cesty k nevlastním dětem a rodičům. Rodina totiž ne vždycky začíná u krve a láska někdy potřebuje víc času než kouzelné zaklínadlo.

Scénář dramatika Davida Košťáka vypráví příběh o princezně hledající cestu ke svým nevlastním dětem i o předsudcích, které se (nejen) k macechám v pohádkách pojí. V tvůrčím týmu nalezneme oceňovaného scénografa Jakuba Kopeckého, kostýmní výtvarnici Jitku Nejedlou či skladatele a muzikanta Davida Hlaváče.

Téma vztahu dětí a jejich rodičů zpracovává divadlo Minor již poněkolikáté. Např. inscenace Hamletek ukazuje dětem s citlivostí a nadhledem jak se vyrovnat s rozvodem rodičů a v Rodinném trenažeru si mohou diváci s využitím techniky divadla fórum vyzkoušet různé modely chování v klasických rodinných situacích. Novinka Petra Haška a Davida Košťáka tematizuje křehké vztahy mezi nevlastními rodiči a dětmi, zachovává si však formu klasické (muzikálové) pohádky.

„Chtěl jsem napsat původní pohádku, u které by však malí i velcí diváci měli pocit, že ji dobře znají. V Macešce se tedy objevují bytosti známé z tradičních pohádek jako drak nebo ježibaba, odehrává se v klasickém pohádkovém světě, ale věnuje se i tématům, která řešíme ve svých osobních životech – vzdorování předsudkům a křehkým vztahům mezi nevlastními rodiči a dětmi.“ David Košťák.

Režie Petr Hašek

Asistentka režie Kamila Mottlová

Scénář a dramaturgie David Košťák

Pisňové texty Helena Koblischková

Hudba David Hlaváč

Choreografie Kamila Mottlová

Scéna, projekce a loutky Jakub Kopecký

Kostýmy a loutky Jitka Nejedlá

Hrají Sára Vosobová, Richard Fiala, Naďa Melková, Vojtěch Franců, Lucie Valenová, Michaela Váňová, Daniel Šváb, Jiří Kniha, Ondřej Nosálek

Kapela Jan Hrovatitsch, Jan Matásek, Dalibor Mucha, Hynek Obst, Tomáš Vychytil

Přístupné divákům od 7 let.

Petr Hašek (1979) absolvoval režii a dramaturgii na Katedře alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU u prof. Josefa Krofty. Od roku 2002 je uměleckým vedoucím, režisérem a zakladatelem souboru Geisslers Hofcomoedianten a jejich nezaměnitelného nového barokně-divadelního stylu se svojí současnou domovskou scénou v pražské VILE Štvanice. Jako režisér hostoval v řadě českých divadel (pražské Divadlo LETÍ, Minor, Palác Akropolis, Jihočeské divadlo, Otáčivé hlediště Český Krumlov, kladenské Divadlo Lampion, královéhradecký DRAK, Hausopera Brno, Moravské divadlo Olomouc a další). V roce 2013 se stal kmenovým režisérem Malého divadla Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a v letech 2014 až 2024 byl jeho uměleckým šéfem. Od roku 2017 je také programovým ředitelem multižánrového festivalu THEATRUM KUKS.

Patronkou inscenace je **Kamila Šimůnková Petrovská**, česká autorka, lektorka a zakladatelka platformy Třetí rodič, zaměřené na témata nevlastního rodičovství a fungování patchworkových rodin. Opírá se o dlouholeté zkušenosti se vzděláváním dětí i dospělých, koučováním a aplikovanou psychologií, které využívá k poskytování praktické podpory, inspirace a poradenství lidem v roli třetích rodičů. Je autorkou knihy *Třetí rodič*, jednoho z prvních komplexních českých průvodců touto problematikou, a zároveň pořádá semináře i individuální konzultace.

Premiéra: 15. května 2026, Galaxie

Anežka Geislerová

KOVBOJOVÉ OVLÁDLI PRAHU

DIVADELNÍ KONCERT O KOVBOJÍCH.

Prahou se řítí neznámá skupina ozbrojených mužů na koních. Zatímco některým se plní sny o zažití pořádného westernu, jiní by radši nastavili opět pořádek.

A někteří by nejradši zjistili, jak funguje rychlovární konvice... Vydejte se s námi na pořádnou jízdu plnou kovbojů, pražských figurek a spousty písniček!

Projekt vznikl z touhy a popudu uvaděčů divadla Minor, kteří tímto představují svůj první autorský počín.

Režie Veronika Vaňková

Námět Anežka Geislerová, František Fejk, Františka Ekrťová

Scénář Anežka Geislerová

Hudba František Fejk

Texty písní František Fejk, Anežka Geislerová

Scéna a kostýmy Rozálie Jirků, Magdaléna Kmochová

Hrají a zpívají Kryštof Březina, František Fejk, Marie Fejková,

Anežka Geislerová, Marina Laznik, Daniela Marková, Eliška Schneiderová, Šimon Škrdla, Jonáš Tesař, Tadeáš Turek

Přístupné divákům od 8 let.

Veronika Vaňková se k divadlu dostala skrze herectví, autorské projekty a práci s dětským kolektivem, která ji postupně přivedla k režii. Mezi lety 2018–2025 byla členkou Divadla Paměti národa, ze kterého se později zformovala autorská skupina Črty.

Vedle divadelní práce režírovala dva krátkometrážní filmy.

V současnosti studuje divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Anežka Geislerová (2004) studuje Český a Anglický jazyk a literaturu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. V minulosti byla součástí Dětské opery Praha a Divadelního ateliéru Paměti národa. Je textařkou v uvaděčské kapele Kód Ě, ve které též hraje a zpívá. Uvaděčkou v Minoru je od roku 2024.

František Fejk vystudoval pedagogickou fakultu, obory Popularizace hudby a organizace hudebního života a Učitelství hudební výchovy. Věnuje se hudbě z mnoha úhlů, zejména jako muzikant - multiinstrumentalista, skladatel a textař. Je hlavním autorem repertoáru uvaděčské kapely Kód Ě, ve které hraje a zpívá. V divadle Minor působí od roku 2018 jako uvaděč a posléze inspektor hlediště.

Premiéra: 20. září 2026, Malá scéna

Štěpán Gajdoš

TUČŇÁCI

KDO SE O MĚ POSTARÁ?

U tučňáků v zoologické zahradě se našlo vajíčko. Všechny samičky a samečci se střídají v péči o to své a naše vajíčko je samo, opuštěné. Zachrání ho dva kluci, kteří zatím o výchově nic nevědí, ale moc by se chtěli o někoho starat? Ubrání ho před predátory a ukrutným mrazem? Jsme stále ve venkovním výběhu nebo je to opravdická Antarktida?

Dobrodružství právě začíná! Pojďte s námi vyplat jedno nezbedné mládě, které je šťastné, že získalo rodinu, která ho miluje.

Příběh je inspirován skutečnými událostmi.

Inscenace vzniká ve spolupráci se Safary parkem Dvůr Králové. Inscenace je plánována jako zájezdová.

Scénář, režie Štěpán Gajdoš

Dramaturgie Iva Kopecká

Výprava Anna Gumbold

Hudba Matěj Štrunc

Hrají Martin Belianský, Lucia Čížinská, Eliáš Jeřábek

Přístupné divákům od 4 let.

Štěpán Gajdoš (1997) je režisér, scenárista, herec. Vystudoval herectví na konzervatoři v Brně a režii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Zabývá se především tvorbou autorských inscenací jako například Otisky v Divadle na cucky, Volání Divočiny / London Calling v Divadle Komedie nebo Lekce Hitchcock v Divadle Petra Bezruče. Pro Divadlo X10 vytvořil inscenace Jeskyně slov, Bakchanti a Workshopy smrti.

Pro Studio Damúza připravil variaci na klasický text Maryša Live, v Činoherním studiu Ústí nad Labem režíroval hru Reného Levínského ukrývajícího se pod pseudonymem Helmut Kuhl Harila aneb Čtyři z punku a pes, pro A studio Rubín připravil inscenaci textu Jiřího Ondry Po škole.

Velkou část jeho tvorby tvoří také divadlo pro děti: Město v noci v brněnském Divadle Polárka, Řeka pro Studio Damúza nebo inscenace Dodo v Naivním divadle Liberec, kterou vytvořil ve spolupráci s režisérkou Viktorií Vášovou.

Zabývá se také zkoumáním nových médií jako například v interaktivním audiowalku odehrávajících se v areálu Holešovické tržnice pro divadlo Pomezí s názvem Neviditelná tržnice. S Ondřejem Pšeničkou spolupracoval na on-line kouzelnické show Magnolia, na kterou se mohou připojit diváci z celého světa prostřednictvím aplikace Zoom. V site specific inscenaci Deus Ex Machina pro Divadlo KULT zpracovávající téma umělé inteligence pak propojil výrazné technologické řešení a divadelně netradiční prostor kostela. Věnuje se také filmové tvorbě, kromě několika hudebních klipů je autorem scénářů pro film i animované seriály.

Od října 2023 je kmenovým režisérem Malého divadla v Českých Budějovicích. S divadlem Minor spolupracuje poprvé.

Premiéra: 18. října 2026, Galaxie

UBER A HRAJS

OTEVŘENÁ HRA ČTYŘ PŘÍTOMNÝCH A DALŠÍCH PŘÍTOMNÝCH

Výtvarně akustická performance pro nejmenší diváky a jejich doprovod.

„Znovu a znovu se pokouším být nástrojem i náčiním ke hře, je to pro mne způsob, jak poznávat sama sebe a okolní svět. Jak rezonovat s přítomností i minulostí, jak komunikovat a spolupráct s ostatními.“

pojetí Jan Slovák a Petr Nikl

tvary a barvy Petr Nikl

zvuky a tóny Jing Lu a Matěj Šíma

přítomni – Jing Lu, Matěj Šíma, Jan Slovák, Petr Nikl

určeno přítomným od 5 do 105 let

Divadlo Minor oslovilo ke spolupráci na novém projektu multižánrového umělce Petra Nikla. Ať se to na první pohled nemusí zdát, má totiž s Minorem hodně společného. Nikl tvoří svobodně, napříč žánry i formami. Jeho zájem o loutku a především pak její zkoumání a posunování jejího významu je fascinující a v jeho performativní práci zásadní. Dětského diváka přirozeně bere jako rovnocenného partnera, kterému se nepodbízí, naopak snaží se mu ukázat svět umění v celé jeho šíři a možnosti. To ostatně dokázal na oceňovaných interaktivních výstavách Hnízda her, Orbis Pictus Play či při dlouhodobé spolupráci s divadlem Archa (např. Tanec hraček).

Petr Nikl je všestranný umělec realizující svou bohatou představivost formou obrazů, performancí, zpěvu, divadelních představení, grafiky a nejrůznějších kombinací tradičních uměleckých forem. Dosavadní Niklova činnost obsahuje i kurátorskou aktivitu, divadelní režii i dirigování orchestru.

Poslední dobou tvoří především s hercem Janem Slovákem. Tentokrát si k novému projektu npřizval zpěvačku Jing Lu a minorského herce, hudebníka a skladatele Matěje Šímu.

Jádrem loutkových performancí jsou vizuálně hudební kreace, příležitostně provozované v bytech, na vernisážích, při různých setkáních, ale i v divadlech. Loutkami jsou buď vlastní výtvořky, nebo to, co se octne ve stále se rozšiřujícím inventáři hraček, vycpaných zvířat, strojků a různé veteše. Ale i řada klasických marionet. Nejčastěji se hraje právě marionetovým způsobem vedení loutek, ale v poslední době podoba klasického kukátka přerůstá v performanci s maskami, převleky, věcmi a jejich stíny.

Petr Nikl (1960) je všestranný umělec: malíř, hudebník a divadelník. Je činný v loutkovém souboru Mehedaha, byl členem již zaniklé umělecké skupiny Tvrdohlaví, připravil koncepci interaktivních výstav (např. Hnízda her, 2000, Orbis Pictus Play), spolupracuje s vokálním souborem Lakomé Barky, pro divadlo Archa vytvořil několik originálních hudebně-divadelních projektů. Vydal řadu autorských knih a další ilustroval, získal za ně bezpočet ocenění, mj. Magnesii Literu za Záhádky, Cenu Ministerstva kultury za nejkrásnější knihu (O Rybabě a mořské duši, Záhádky, Lingvistické pohádky, Michal Bytsov: Nech ten mech) či Zlatou stuhu (např. Lingvistické pohádky, Záhádky). V roce 1995 obdržel Cenu Jindřicha Chaloupeckého.

Niklův pestrý tvůrčí záběr a neomezená vyjadřovací svoboda, která přirozeně prorůstá různými médii a uměleckými disciplínami, z něj právem dělá jednoho z neoriginálnějších a nejuznávanějších českých současných umělců.

Premiéra: 6. prosince 2026, Malá scéna

Lucie Ferencová, Jiří Ondra

MYCELIUM (pracovní název)

Autorská inscenace se bude zabývat dobrodružným metaforickým obrazem dnešní společnosti. Místem pro zrcadlení našich životů a chování nám bude škola, školní třída, místo, ve které se dá vypořádat fungování celého světa. Jsou zde ukryté principy chování a jednání, které jsou platné pro minulé i současné generace.

Inscenace je určena starším divákům (10+) a zaměřuje na současnou multinázorovou i multikulturní pospolitost, se všemi klady i zápory. Ukazuje, jak mohou být nová média a sociální sítě nebezpečné, pokud se používají k sebeobohacování a k překrucování reality. A jak je důležité, je umět používat a nezavírat před měnícím se světem oči. Příběhem nás bude provázet dospívající chlapec, který bojuje za svobodné a spravedlivé žití pro všechny.

Mezi inspirační zdroje patří mj. díla Občan Kane, Pan Nikdo proti Putinovi, Tobias Lolness aj.

Režie Jiří Ondra

Scénář Lucie Ferencová, Jiří Ondra

Dramaturgie Iva Kopecká

Scéna a kostýmy Karel Czech

Hudba Marek Doubrava

Hrají Jakub Jelínek, Anežka Šťastná, Kateřina Císařová, Yuliya Kazarovets,
Pavol Smolárik, Markéta Ptáčnicková, Richard Fiala

Přístupné divákům od 9 let.

Jiří Ondra (1980) studoval režii alternativního a loutkového divadla na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Od roku 2018 režijně a autorsky spolupracuje s A studiem Rubín v Praze, kde vytvořil inscenace Thelma a Selma, Perníková chaloupka – čekání na lopatu, Osobní Fudži nebo Plán B. Působil jako umělecký šéf Divadla D21 v Praze a také jako kmenový režisér v Divadle rozmanitostí v Mostě. Jako režisér i autor také spolupracoval například s Divadlem Drak a Klicperovým divadlem v Hradci Králové, Divadlem Minor, Jihočeským divadlem České Budějovice, Divadlem loutek v Ostravě, Divadlem Letí, s divadelními školami VŠMU Bratislava, PWST Wrocław atd. Kromě divadla také spolupracuje s Českým rozhlasem jako autor a režisér. Věnuje se divadelní tvorbě nejen pro dospělé, ale také pro děti a mládež.

Mimo autorskou a inscenační činnost se soustavně věnuje pedagogice, lektorství, dramaterapii a teatroterapii. Od roku 2022 je vedoucím hereckého ateliéru na VOŠH v Praze. Působí též dlouhodobě jako lektor Teenage Theatre v divadelní skupině Talent Drama Studio v Praze. Pro divadlo Minor vytvořil úspěšnou inscenaci ŠPUNT (2024).

5. REPRÍZOVANÉ TITULY

a) údaje o datu premiéry a počtu repríz (po dobu uvádění)

Titul	Premiéra	Počet repríz v roce 2025	Celkem	Derniéra
BETONOVÁ POHÁDKA	5. 10. 2025	11	11	
BRATŘI NADĚJE	22. 9. 2021	15	89	
BRUNCVÍK A LEV	30. 4. 2006	15	212	
ČERNÝ PARTYZÁN	23. 3. 2025	24	24	
DEMOKRACIE	21. 9. 2014	14	197	
DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ	4. 4. 2023	30	112	
DOBŘE RÁNO, VIKTORE	18. 11. 2021	16	83	
HAMLETEK	10. 12. 2022	12	62	
HON NA JEDNOROŽCE	15. 11. 2009	11	177	
JENÍČEK A MAŘENKA	15. 10. 2023	7	40	16. 3. 2025
JOSEPHINE BAKER	13. 11. 2025	10	10	
JSEM V POHODĚ...	7. 4. 2022	19	70	
KARKULKO, NEBOJ SE!	5. 10. 2024	20	34	
KOUKEJ SVĚT!	16. 5. 2017	10	163	12. 6. 2025
LIBOZVUKY	12. 4. 2015	14	170	
MALÁ MOŘSKÁ VÍLA	9. 3. 2024	20	46	
MAMI, UŽ TAM BUDEM?	15. 3. 2015	15	248	
NANUK	10. 11. 2019	17	96	
O VELIKÉ ŘEPĚ	6. 6. 2019	34	205	
PERNÍKOVÁ CHALOUPKA (obnovená premiéra)	31. 10. 2025	7	7	
PES PALIČÁK	18. 5. 2025	18	18	
PLES PRINCEZEN	2. 3. 2025	1		
POLNÍ ŽÍNKÁ EVELÍNKA	25. 11. 2018	20	137	
PRINC NA BÍLÉM KONI	16. 3. 2023	13	52	
RODINNÝ TRENAŽÉR	19. 10. 2023	15	38	
SNĚHURKA IS NOT DEAD	2. 10. 2020	19	86	
ŠPUNT	5. 12. 2024	34	42	
TO BYL JEN VTIP	11. 10. 2016	18	157	
TRAMTÁRIE	23. 10. 2022	15	63	
VÁLKA PROFESORA KLAMMA	21. 2. 2024	17	36	
VÁNOCE	1. 12. 2002	18	369	
VELKÁ FOTBALOVÁ POHÁDKA	10. 12. 2023	19	50	
ZÁHADA HLAVOLAMU	15. 10. 2017	17	149	
ZACHRAŇTE ČÍSLO 6!	2. 10. 2021	21	102	
ZÁ-TO-PEK!	6. 10. 2019	19	121	

V roce 2025 se odehrálo na všech scénách **596** vlastních představení.

Z toho hraní v Kulturní stanici Galaxie:

BETONOVÁ POHÁDKA	11
BRUNCVÍK A LEV	5
DEMOKRACIE	1
JSEM V POHODĚ...	4
KOUKEJ, SVĚT	2
MAMI, UŽ TAM BUDEME	6
PERNÍKOVÁ CHALOUPKA	7
TO BYL JEN VTIP!	4
VÁLKA PROFESORA KLAMMA	1
VELKÁ FOTBALOVÁ POHÁDKA	5
ZACHRAŇTE ČÍSLO 6!	1

V roce 2025 se odehrálo v Kulturní stanici Galaxie **47** vlastních představení.

V roce 2025 proběhly **deniéry** inscenací Jeníček a Mařenka (16. 3. 2025, režie Lenka Vagnerová) a Koukej, svět! (12. 6. 2025, režie Radim Vizváry).

b) komentovaný dramaturgický záměr titulu

BETONOVÁ POHÁDKA

Viz premiéry

BRATŘI NADĚJE

Výpravná inscenace originálním způsobem zobrazuje situaci legionářů za 1. světové války. Autor scénáře, režisér Jan Jirků se historickým tématům věnuje dlouhodobě, přibližuje je dětem prostřednictvím příběhů konkrétních hrdinů. Tentokrát se jedná o bratry Kopecké, potomky slavného loutkářského rodu. Pod scénografií je podepsán výtvarník Jakub Kopecký, pokračovatel zmíněného rodu. Inscenace obdržela několik významných cen.

BRUNCVÍK A LEV

Cenami ověřená loutková inscenace zpracovaná středověký příběh ze Starých pověstí českých. Díky originálnímu výkladu příběhu, rockové hudbě a strhujícím herectví Filipa Jeviče je stále na repertoáru. Hraje se na Malé scéně a ke konci letních prázdnin na Novoměstské radnici.

ČERNÝ PARTYZÁN

Viz premiéry

DEMOKRACIE

Interaktivní inscenace Demokracie je svérázným formálním i tematickým experimentem, který seznamuje děti se základy fungování demokratického systému.

„Chtěli jsme, aby děti na vlastní kůži poznaly, jak demokracie funguje a že výsledek voleb je kolektivním rozhodnutím všech voličů. Že pokud budeme volit nezodpovědně, zbrkle a emotivně, můžeme se dočkat špatných rozhodnutí a špatných zákonů, které zpětně ovlivní náš život. Ale také, že je demokracie důležitá a potřebná, protože nás chrání před svévolí a diktaturou a umožňuje nám podílet se na řízení země,“ říká režisér inscenace Braňo Holiček.

Inscenace je mimo jiné pozoruhodná také tím, že je v ní použito skutečné hlasovací zařízení, děti mohou volit a ovlivnit tak přímo dění na jevišti.

DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ

Loutková pohádka pro nejmenší v režii výtvarníka Roberta Smolíka je určena pro předškolní děti. Seznamuje děti s loutkovým divadlem prostřednictvím známého příběhu. Hraje se na Malé scéně pro omezený počet diváků, aby byl kontakt herečky Antonie Formanové a dětí co nejbližší.

DOBRÉ RÁNO, VIKTORE

Inscenace autora a režiséra Jiřího Jelínka, který spolupracuje s Minorem dlouhodobě. Jeho hravé režie jsou typické propojením živé hudby, expresivního herectví a charakteristického slovního humoru. Tentokrát diváky zavedl do nemocničního pokoje, který ožívá neuvěřitelnými příhodami pana Viktora Karda. Inscenace má silný emocionální náboj a laskavě ukazuje vzpomínání na prožitý život jednoho starého člověka. Určeno předškolnímu a rodinnému publiku.

HAMLETEK

Inscenace tvůrčího tandemu Janek Lesák a Natálie Strýčková Preslová otevírá téma rozchodu rodičů. Rozchod rodičů zažije v České republice zhruba 50 % dětí. Není to tedy nic neobvyklého a divného, a my dospělí bychom se neměli bát o tom s nimi mluvit, a to i v divadle pro děti. Pokud to totiž uděláme správně, můžeme jim ukázat, že v životě se dějí i nepříjemné věci, které ale nikdy netrvají na věky. Inscenace je určena pro děti prvního stupně základních škol a rodinné publikum. Divácky je velmi oblíbená.

HON NA JEDNOROŽCE

Inscenace odehrávající se v 50. letech 20. století vznikla ve spolupráci s občanským sdružením Post Bellum. Jedná se o příběh nespravedlivě vězněného Luboše Jednorožce, který utekl z pracovního tábora. Na repertoáru je inscenace od roku 2009, do programu ji nasazujeme v blocích. Svým tématem je také atraktivní pro Klub mladého diváka. Po představení probíhá diskuze vedená divadelním lektorem. Jako hosté se jí pravidelně účastní režisér Jan Jirků či bratři Kroupovi.

JENÍČEK A MAŘENKA derniéra

Taneční inscenace na motivy známé pohádky. V inscenaci vystupují profesionální tanečníci z Lenka Vagnerová & Company. Diváci oceňují strhující pohyb, výrazné kostýmy a jedinečnou hudbu skladatele Ivana Achera. Pro mnoho dětí jde o první seznámení s kvalitním moderním tancem.

JOSEPHINE BAKER

Viz premiéry

JSEM V POHODĚ...

Interaktivní představení založené na technice divadla fórum. Inscenace pracuje s tématem sociální izolace. Mnohé děti dávají přednost virtuální komunikaci před reálnou, společný volný čas tráví každý sám „ve svém světě“. Když se pak mezi nimi objeví problém, který je potřeba vzájemně komunikovat, stává se, že nenacházejí vhodné strategie. Děti se v představení skrze divácky, ale i vlastní herní prožitek, učí přijmout zodpovědnost za vlastní jednání – zkouší si uplatňovat funkční komunikační strategie a poznávají, proč je důležité pečovat o vztahy se svými blízkými a jak zásadní je umět říct si jim o pomoc. Inscenace je určena pouze školním kolektivům.

KOUKEJ, SVĚT! derniéra

Tato inscenace v režii Radima Vizváriho představuje nejmladším dětem žánr pantomimy. Odehrává se tedy beze slov. Mimové zde pracují s maskou, objektem a loutkou. Tématem je svět kolem nás (živly, rostliny, živočichové, člověk).

LIBOZVUKY

Jedná se o výjimečnou inscenaci postavenou na hře se světlem a zvuky, která si získala přízeň nejen diváků, ale i odborné kritiky. Jejím tématem není konkrétní příběh, ale hravost a rozvíjení fantazie, a to na základě vysoce profesionálních výkonů herců, kteří měli díky soustředěnému zkoušení pod vedením režiséra Jiřího Austerlitze Adámka možnost rozvíjet svůj umělecký potenciál. Inscenace je určena předškolním dětem a rodinnému publiku.

MAMI, UŽ TAM BUDEM?

Komorní loutkohra pro nejmenší je věnovaná nesnázím, které provází rodiče při jízdě autem s dětmi. Hraje se na Malé scéně a také na zájezdech. Jedná se o divácky vděčnou a provozně nenáročnou inscenaci, která se může hrát v jakémkoli prostoru.

NANUK

Příběh o Nanukovi inspirovany laponskou kulturou a legendami se odehrává v čase Vánoc. Inscenace je určena mladším dětem a hraje se v zimních měsících na Malé scéně. Autorsky se na ní podíleli čerství absolventi KALD DAMU, kteří vytvořili působivou poetiku vtahující děti i dospělé. Inscenace získala dvě ceny na festivalu Mateřinka (Kateřina Císařová za herecký výkon a Ivo Sedláček za hudbu).

O VELIKÉ ŘEPĚ

Inscenace pro děti od 2 let volně navazuje na úspěšný projekt BRUM pro nejmenší medvědy. Režie se ujal Jiří Jelínek, který svým laskavým humorem a hravým využitím scénografie dokáže upoutat pozornost dětí i rodičů. Inscenaci hrajeme na Malé scéně se sníženou kapacitou, po skončení následuje dílna.

PES PALIČÁK

Viz premiéry

POLNÍ ŽÍNK A EVELÍNKA

František Nepil byl výborným vypravěčem pro děti i dospělé a mistrem práce s jazykem, z tohoto hlediska jsou jeho knihy ideálním východiskem pro jevištní dramaturgii. Jeho poetická kniha Polní žínka Evelínka je v Minoru poprvé divadelně zpracována a je uváděna na Malé scéně pro děti od 5 let.

PRINC NA BÍLÉM KONI

Hudební inscenace o snech, lásce, a hlavně o tom, jak důležité je jen nečekat, co nám osud přinese, ale vzít ho pevně do svých rukou. Autorská inscenace pro osm hereček, které vypráví o tom, jak by měl vypadat jejich vysněný princ a zda někdo takový vůbec existuje.

RODINNÝ TRENAŽÉR

Projekt je určen omezenému počtu diváků, kteří si formou divadla fórum mohou spolu s herci vyzkoušet hledání vlastních řešení typických rodinných situací v předem připraveném příběhu (společná snídaně, úklid pokojíčku, domácí úkoly a další nástrahy rodinného života). Můžeme-li změnit chod dění na jevišti, proč by to nemohlo jít také ve skutečném životě?

SNĚHURKA IS NOT DEAD

Známý příběh o zlé královně, krásné Sněhurce, zrcadle a sedmi trpaslících je určen pro publikum od 8 let. Kdo by však čekal Sněhurku v podobě milounek princezny, bude nejspíše pořádně zaskočen. Minorská Sněhurka je pubertačka, co radši nosí vytahanou mikinu než šaty a cestu z lesa hledá s mobilem v ruce. Princ probouzející Sněhurku polibkem natáčí kutilská videa na YouTube a trpaslíci jsou členy hudební kapely, která to umí pořádně rozjet. Inscenace využívá techniku live-cinema.

K inscenaci vzniklo hudební CD.

TO BYL JEN VTIP!

Interaktivní představení založené na technice divadla fórum. Projekt vznikl z důvodu stále se zvyšující míry agresivity a šikany ve školách, která je často vedena i vůči učitelům. Inscenace je velmi žádaná a oblíbená, hraje se pouze pro školy.

TRAMTÁRIE

Jiří Austerlitz patří k největším minorským experimentátorům. Rád pracuje s absurditou, rytmem, vizualitou a jazykovou zvukomalebností. V Tramtárii vychází z fragmentů nonsensových básní či textů českých i světových autorů (Hans Carl Artmann, Miroslav Červenka, Josef Kainar, Alois Mikulka, Olga Hejná, Orestes Plath a mnoho dalších). Coby režisér a libretista se jejich texty nechává inspirovat, rozvíjí je, rozsekává, přeskupuje a skládá z nich dílo nové.

VÁNOCE aneb PŘÍBĚH O NAROZENÍ

Inscenace nazkoušená krátce po otevření nové budovy divadla se stala minorskou tradicí, diváci na ni chodí opakovaně a je velmi žádaná. Srozumitelným a poetickým způsobem vypráví příběh narození Ježíška. Na repertoáru divadla se objevuje vždy v prosinci.

VELKÁ FOTBALOVÁ POHÁDKA

Režisér inscenace Jiří Jelínek patří pro svou hravou energickou poetiku mezi neúspěšnější a nejoceňovanější tvůrce divadla pro děti. S Minorem ho pojí dlouholetá spolupráce. Pohádkový kabaret ze světa fotbalového prostředí je určen předškolním dětem a poukazuje mj. na fair play.

ZÁHADA HLAVOLAMU

Zpracování díla Jaroslava Foglara se ujal v Minoru tvůrčí tandem Jakub Vašíček a Tomáš Jarkovsky. Inscenace je ozvláštňena interaktivní druhou částí, kdy se volí z řad dětských diváků nový Velký Vont. V roli Široka zde účinkuje profesionální parkourista, což se vzhledem ke vzrůstající oblíbenosti tohoto sportu mezi dětmi setkává s velkým ohlasem. Divácky je titul velmi úspěšný.

ZACHRAŇTE ČÍSLO 6!

Loutková inscenace věnovaná dobrodružné cestě dvou robotů za svobodou v podání čerstvých absolventů DAMU. Ač se jedná o představení určené předškolním dětem, díky mužskému obsazení i tématu se vymyká běžnému standardu mateřinek, funguje skvěle jako rodinné představení.

ZÁ-TO-PEK!

Inscenace Zá-to-pek! je věnována životu manželů Zátokových, kteří se díky svému fenomenálnímu úspěchu v atletice řadí mezi nejslavnější české sportovce. Autor scénáře a režisér Jan Jirků se na základě dostupných autobiografických knih a dobových materiálů pokusil přiblížit osud tohoto fenomenálního páru v kontextu doby, ve které žil. Inscenace se setkává s mimořádným diváckým ohlasem i s pozitivním ohlasem divadelní kritiky. V inscenaci jsou použity loutky vyrobené 3D tiskem.

6. OHLASY V TISKU

a) kompletní znění recenzí

Patálie s oživými pomníky

Vladimír Mikulkaů nadivadlo.blogspot.cz; 24. 3. 2025

Loňská inscenace Husy na Provázku Sága rodu Marxů začíná scénou, ve které ožije pomník nejslavnějšího člena rodu. Dost podobný výjev tvoří úvod inscenace, kterou nastudoval nový šéf Divadla Minor Jan Jirků. Shoda je to samosebou spíš anekdotická, podstatnější je, že se obě inscenace pokoušejí se záměrnou mozaikovitostí a „nepomníkovitostí“ nahlédnout osudy výrazné osobnosti. A zároveň zachytit širší dobový kontext a přitom kombinovat divadlo, řekněme, „vzpomínkově-vyprávěcí“ i groteskně nadsazené. V obou případech se ukázalo, že může být docela problém všechny tyto dobře vyhlížející cíle spojit do soudržného a divadelně přesvědčivého celku (tak jako se to před pár lety Jirků povedlo v Bratrech naděje).

Titulní postavu romského partyzánského velitele Josefa Serinka představuje známý televizní reportér a moderátor Richard Samko. Režie ho – jakožto neherce – rozumně nenutí do žádných komplikovaných akcí, většinou jej nechá v první osobě vyprávět (předpokládám, že se jedná o víceméně autentické citace), zatímco „divadlo“ obstarává šestice kolegů. Zní to logicky, potíží je v tom, že postup založený na opakované kombinaci vyprávění a jeho groteskní ilustrace začne záhy působit trochu mechanicky. Tím spíš, že inscenaci tentokrát táhnou v podstatě jen dost jednoduše stylizované herecké akce; téměř pravidelně se opakuje kontrast mezi vážným vyprávěním protagonisty a groteskně zkarikovanými postavkami nacistů, četníků, partyzánů nebo vesničanů. Žádné výtvarné čarování se nekoná a živá kapela hraje sice spolehlivě, leč ne úplně výrazně, spíš dotváří a podporuje náladu.

Z dokumentárního nebo informačního hlediska to určitě není marný kus, zvláště s ohledem na cílovou skupinu mladistvých diváků: počínaje drastickými vzpomínkami na koncentrační tábor v Letech, přes partyzánské peripetie v lesích na Vysočině až po obecnější odbočky k tématům jako je vztah Romů a Čechů nebo nevyhnutelná krutost partyzánského světa. Totéž platí i pro příklady statečného nebo naopak alibisticky zbabělého chování českých vesničanů za války (podávané vcelku názorné a nekomplikovaně černobíle). K plusům lze přičíst i to, že představení má slušný spád, není to žádná didaktická nuda. Jenže málo platné, se skutečně silným divadelním počinem, který by trochu nesourodý sled příhod a úvah povýšil a scelil prostřednictvím obrazů, metafor či atmosféry, se tentokrát v Minoru přijít nepodařilo.

Hrdina téměř zapomenutý

Jan Kerbr; *Divadelní noviny*; 29. 4. 2025

Režisér Janek Jirků je od loňského roku ředitelem divadla Minor, jako svůj první opus ve funkci představuje historickou féerii Černý partyzán, inspirovanou osudy romského protinacistického bojovníka Josefa Serinka (1900–1974). Jirků ovšem v Minoru jako režisér působil již dříve, v letech 2002–2004 tu byl uměleckým šéfem a kromě invenčních a kratochvilných inscenací, mířících jednoznačně na dětského diváka, vytvořil také díla myšlenkově náročnější, vůči „juniorům“ do jisté míry edukativní, a zároveň taková, že mohou oslovit dospělého. Tematicky se to týká zvýšeného zájmu o českou historii, v Minoru (umělec působil jako host i v jiných divadlech) především zdařilých počinů Hon na jednorožce, Lipany, Zát-pek! či Bratři naděje. Silným zážitkem pro mě byl také jeho projekt pro Jihočeské divadlo Vajgl z roku 2010, v němž se spoluautorkou Adélou Balzerovou sugestivně oživil málo připomínaný politický proces z počátku padesátých let probíhající v Českých Budějovicích (tři tresty smrti).

Bez pomníku

Novinka v Minoru vychází ze vzpomínek hlavního hrdiny, které jsou dostupné v knize Česká cikánská rapsodie (Serinkovy vzpomínky zpracoval historik Jan Tesař) a v archivu Muzea romské kultury v Brně. Jeho úloha v protinacistickém odboji se příliš nepřipomínala, vždyť byl příslušníkem etnika, o němž se hovořilo v lepším případě s lhostejným pohrdáním. Poměrně lineárně přehledný příběh začíná – po vyličení divokého, víceméně kočovného hrdinova mládí – v neblaze proslulém koncentráku „pro cikány“ v jihočeských Letech, Serinek tam v důsledku zvláště českých (!) policistů přišel o všechny členy své rodiny. Podařilo se mu z lágru uprchnout a působil pak na Vysočině pod pseudonymem Černý, dokonce jednu partyzánskou skupinu vedl a v likvidaci nepřátel byl dost úspěšný. Podílel se také na likvidaci četníků, kteří zastřelili odbojářského generála Vojtěcha Lužu. Ten se totiž při zatčení (udán starostou vsi a bázlivými majiteli hospody, kam se promočený deštěm uchýlil) ve shodě se svou bojovou filozofií začal bránit. Černému se trestná výprava na četnickou stanici vymkla z rukou, namísto partyzánského soudu došlo k okamžité hromadné popravě, také kvůli vznětlivosti spolumstítelů. Serinek si již poněkolkáté uvědomil, že ve válečných podmínkách standardní etické principy nefungují. Při dalších akcích přišel o spolubojovníky, k nimž citově přilnul, především o ruské vojáky – uprchlíky z koncentračních táborů. Konce války se dožil se svou v evangelické víře ukotvenou manželkou, kterou našel v nexenofobním náboženském společenství.

Inscenace zahajuje obraz, v němž šest herců stojí před pomníkem sedícího muže, obráceného k publiku zády. Chtějí slavnostně řečnit, pomník se však rozhybe. Jde o zmiňovaného partyzána, jehož ztvárňuje romský redaktor České televize Richard Samko. Dozvídáme se ovšem, že žádný pomník neexistuje, Serinkova manželka Marie (Hedvika Řezáčová) přiměje muže, vůči její pobídce zprvu neochotného, aby zavzpomínal na svůj pohnutý život. Jirků svůj divadelní opus nazývá westernem z Vysočiny a tomu také odpovídá styl dynamické podívané. Ano, i o smrtelně vážných věcech se dá hrát v akčním tempu a s groteskní nadsázkou.

Účinné herecké miniatury

Kromě věrohodného Samka v titulní roli plní ostatní herci celou řadu interpretačních úkolů, všichni s energickým nasazením. Nejpestřejší paletu rolí realizuje Gustav Hašek, který hraje hádavou romskou tetku (která ovšem dokáže bojovat na nože), kuchařku v četnické stanici, vážného evangelického faráře zapojeného do odboje i přirozenou autoritou disponujícího generála Lužu. Josef Bobeš Havelka zaujme v partech ruského partyzána Nikolaje, náchylného k bezhlavé střelbě, pití samohonky i vznětlivého v blízkosti něžného pohlaví, a také bázlivého starosty, který je spoluobčany vyprovokován k udavačské aktivitě. Václav Jelínek a Ondřej Nosálek ztvárnují především „uniformované“ role, tedy české četníky i příslušníky fašistických ozbrojených složek. Daniela Šišková zastupuje v bohatém spektru postav něžnější ženský živel, v roli partyzáanky však dokáže nasadit sportovní, na přemety bohatý bojový elán. Tempo produkce zvolní v meditativnější části, když se Josef poprvé ocitne v evangelickém společenství a my jako diváci jsme dokonce svědky části bohoslužby. Při večeři Páně si ovšem věřící nenápadně předávají části samopalů, které skončí u Josefa. Kontakt a bezprostřednost, pro inscenace Minoru typické, zajišťují nejenom občasně hrátky s první řadou publika (Ondřej Nosálek si kupříkladu nechá divákem podržet zrcátko při holení), ale také tradiční marka zdejších inscenací, živí muzikanti po obou stranách jeviště. A dvorní scénograf divadla Jakub Kopecký zdobí dílo jak nápaditě pojednaným prostorem, tak prací s rekvizitami. Nejde vždy o postupy novátorské, jevištně účinné však ano. Na visutém křivolakém chodníčku jsou v první, převážně „lesní“ části umístěny malé smrčky, mezi nimiž se kupříkladu v jedné situaci vrtí jakýsi rezavý chvost, snad veverka. Josefovo vyznání, že s lesem splývá (a proto se mu daří před pronásledovateli ukrývat), ilustrují miniaturní stromky připevněné na záda jeho vesty. Při krvavých výjevech se od těl „odpojují“ červené proužky látky, využita je také stínohra s pohyblivými figurkami.

Inscenace je určena juniorům od devíti let, na předpremiéře i první regulární repríze jsem si povšiml děcek mnohem mladších (v doprovodu rodičů), nikdo při produkci ani nedutal. Snad i u představitelů této generace pomůže jevištní tvar aktivovat obranné látky proti strachu a xenofobii.

Na špinavou práci najmi cikána

Kateřina Vais; *divadelní.net*; 3. 4. 2025

Režisér Jan Jirků, někdejší umělecký šéf a kmenový režisér a od této sezony ředitel divadla Minor, se v nové funkci představil režii inscenace *Černý partyzán*, určené divákům od devíti let a zapadající do zdejší dramaturgické linky historických témat pro starší děti. V minulosti zde vytvořil mimo jiné tituly *Hon na Jednorožce* (2009, komunistické zločiny padesátých let), *Lipany* (2016, husitské války), *Zá-to-pek!* (2019, život olympijského vítěze Emila Zátopka) či *Bratři naděje* (2021, příběh loutkářů a legionářů bratrů Kopeckých). V *Černém partyzánovi* s podtitulem „*Western z Vysočiny*“ nyní dává prostor pozapomenutému osudu protinacistického romského odbojáře Josefa Serinka (1900–1974), známého pod krycím jménem Černý.

Jednoduchá scéna Jakuba Kopeckého představuje mramorový pomník, který Serinkovi tvůrci hodlají inscenací postavit, a zároveň malými smrčky zalesněné kopce Vysočiny, kde velitel vedl třicetičlenný lesní partyzánský oddíl, sestavený převážně z uprchlých sovětských zajatců. „*Vrostl jsem do lesa. Byl jsem lesem. Já byl les a les byl já,*“ říká Josef Serinek, když si nasazuje kabát, na jehož zádech má coby maskování připevněné stromečky. „*Vysočina je taková střecha Evropy,*“ popisuje hranici evropského rozvodí, procházející Českomoravskou vrchovinou, herečka Daniela Šišková, „*tady když prší, jedna kapka spadne na jednu stranu kopce a steče do Dunaje a do Černého moře a druhá kapka spadne na druhou stranu kopce a steče do Labe a do Severního moře.*“ Režisér Jirků pochází z Nového Města na Moravě a láska k rodnému kraji z inscenace přímo prýští. Stejně jako osobní vztah k tématu: „*Ti lidé za Novým Městem, ti byli z celé republiky ti nejlepší... Vzali mne mezi sebe, dali mi jídlo, které jedli. Pozvali mne pod střechu, pod kterou spali. Všichni mohli jít na smrt, ale všichni pomáhali. Nevím, co je to napadlo, že zrovna já bych mohl být velitelem a zorganizovat první partyzánskou skupinu,*“ cituje v anotaci k inscenaci, při jejíž přípravě se inspiroval publikací Josefa Serinka a Jana Tesaře *Velká cikánská rapsodie* i Serinkovými zápisky z dětství.

Příběh Josefa Serinka je v jeho pojetí jednoznačným příběhem hrdinství, jakých v naší historii není mnoho, a přitom jsou pro nás hrdinské vzory tolik potřebné (proto jsem nadšeně vítala filmy jako *Bratři* nebo *Vlhy*). Josef Serinek však není jen hrdinou malého národa na křižovatce kultur v srdci Evropy, on je ještě ke všemu hrdinou romským, tedy hrdinou etnické menšiny v tomto malém národě švejků. „*Na špinavou práci najmi cikána,*“ říká Černý partyzán, jenž velel mimo jiné popravě četníků, kteří zabili generála odbojové organizace Rada tří Vojtěcha Lužu, ústy Richarda Samka. Říká vám to něco? „*Pro Českou televizi Richard Samko.*“ Ano, tak jako je Serinek osobním tématem pro režiséra Jirků, je jím i pro jeho představitele, jímž není nikdo jiný než reportér a moderátor romského původu, který se v minulosti specializoval mimo jiné na extremistická hnutí a natočil několik reportáží i o Josefu Serinkovi.

A právě Samkovo osobnostní herectví je hlavní devízou inscenace. Na nic si nehraje, nevymýšlí žádná složitá gesta nebo divadelní obrazy – není herec, ale reportér a jeho pracovním nástrojem je hlas. A v tomto případě i prostý fakt, že je Rom. Je tu zkrátka od toho, aby divákům vyprávěl příběh – a činí tak s jasně zřetelným osobním zápallem. Co na tom, že opakuje stále stejné gesto, ukazováček důrazně namířený do publika – o to autentičtěji a naléhavěji jeho vyprávění působí. Stejně tak z jeho úst zaznívá celá řada romských slov, jejichž prostřednictvím nechává diváky alespoň zběžně nahlédnout do romské kultury. Navíc, dovedete si představit, že by Roma hrál Čech? A měl by načerněnou tvář tak jako Ondřej Sokol v roli černocho v McDonaghově *Ujeté ruce*? S černou tělkou by to s největší pravděpodobností dopadlo jako parodie a bez ní jako obecný příběh o hrdinství. Ale tady JDE o to, že Serinek byl Rom! Tvůrci totiž – vzhledem k věkovému určení inscenace skutečně statečně – otevírají i tu nejcitlivější kapitolu z jeho života: uvěznění v koncentračním táboře v Letech u Písku za druhé světové války a romský holokaust.

Činí tak poměrně citlivě prostřednictvím divadelní metonymie: vězni, mezi nimiž byla i Serinkova žena a děti, jsou ztvárněni prostřednictvím náznakových loutek v podobě drobných prázdných kabátků, jež mají ostatní herci navlečené na ruku. Na první pohled vizuálně poněkud neobratné řešení se ukáže být naopak vcelku důmyslným – právě šaty byly tím, co po vězních umučených v koncentračních táborech zůstalo. A hlavně prázdné šaty bez mimiky umožňují ztvárnit tak kruté scény jako oběšení šestnáctileté dívky, jež se zatoulá při sběru borůvek, přičemž je nařčena z pokusu o útěk, nebo zplynování celé Serinkovy rodiny, která zahynula buď přímo v Letech, nebo po transportu do Osvětimi (Josefovi s jeho příbuzným Karlem a dalšími dvěma vězni se po měsíci a půl stráveném v Letech podařilo uprchnout a pro zbytek rodiny se plánoval vrátit, ale byl pronásledován četníky, a tak se před přidáním k odboji na Vysočině celý rok skrýval – a o osudu své staré rodiny se dozvěděl až po skončení války). Šaty jsou v těchto případech zavěšeny na vysoký jeřáb, z jehož vrcholu nejprve rotující světlo pátrající po dívce pročešává okolí, nebo umístěny do stíněného prostoru pod něj, kam je poté namířen divadelní kouřostroj. Vše je přitom přímo pojmenováno v Samkově věčném vyprávění – bez zbytečných detailů a emocí. Zůstává na dětech, jestli si z těchto scén něco odnesou a zda se budou dále ptát... I krev je v inscenaci ztvárněna pouze náznakově, metaforicky, prostřednictvím průhledných červených stuh (za tou realistickou je třeba zajít do NoDu na *27 litrů umělý krve* Janka Lesáka a Natálie Strýčkové Preslové, jedněch z mála tvůrců, kteří se u nás věnují divadlu pro teenagery a nenechali si ujít ani premiéru v Minoru).

Odlehčenější linku vnáší do inscenace – až do masakru na četnické stanici – postava sovětského vojenského zběha Nikolaje v podání Josefa Havelky. Temperamentní, věčně opilý modrooký blondák se buď vrhá na divačky – „*děvočky*“ – v hledišti, nebo se s neustále opakovaným rozkazem „*Rozstrielaj!*“ snaží celé hlediště vystřílet. Četníci, kteří měli na svědomí smrt generála Luži, jeho rukou ve výkladu tvůrců padnou v podstatě omylem a Serinek, který má operaci na povel, tak z inscenace opravdu vychází jako hrdina, nikoli jako kat. „*Přála bych si, aby sem přišly romské děti, které by byly dojaté, že mají svého hrdinu, tak jako jsou české děti nadšené třeba ze Zátopka,*“ svěřila se dramaturgyně Iva Kopecká v podcastovém rozhovoru s Richardem Samkem na stránkách Minoru. Koneckonců i samotný Serinkův vnuk Zdeněk, který je patronem inscenace, se o hrdinských činech svého dědečka dozvěděl až ve škole (kde musel mít navíc štěstí na učitele), nikoli od vlastní rodiny. Držím palce a věřím, že časem snad budou mít režiséři na výběr třeba i z profesionálních romských herců. Dokonce i z filmového nebo televizního prostředí si totiž vybavím pouze dva: Zdeňka Godlu coby roztomilého romského popeláře Frantu ze seriálu *Most!* a Marsella Bendiga, držitele Českého lva za nezapomenutelné ztvárnění vedlejší role vysmaženého Ládi ve filmu *BANGER*.

To zpěváků či hudebníků mě napadne celá řada, romská hudba je fenomén – a o to překvapivější je fakt, že v Minoru, kde inscenace pravidelně doprovází živá kapela, nehraje kapela romská (ta doprovodila až popremiérové veselí ve foyer).

Ale rozumím režisérovu rozhodnutí vyhnout se jakémusi klišé a nechat o to více vyniknout titulního představitele, který má celé „gadžovské“ obsazení na povel. Potěšil mě naopak závěr inscenace, v němž se Serinek obrátí ke své milované druhé ženě Marii v podání Hedviky Řezáčové, která ho k vyprávění neustále pobízí, a předá slovo jí. Vždyť i ona v jeho příběhu hrála jednu z hlavních rolí a osudy významných mužů měly vždy významný dopad i na životy jejich žen, matek, sester nebo dcer, jak jsme mohli vidět třeba právě ve filmu *Bratři*. Stejně jako by se jejich osud bez nepodmíněné lásky a podpory žen často ani nemohl odvíjet tak, jak se odvíjel... Příběh silné ženské hrdinky je ale třeba hledat v jiných inscenacích na aktuálním repertoáru Minoru – v *Princi na bílém koni* Jana Jirků (byť mužští hrdinové mu jdou lépe), *Malé mořské víle* Jakuba Vašíčka a Tomáše Jarkovského (s perfektně obsazenou Hedvikou Řezáčovou v titulní roli) nebo nejlépe v originální feministické interpretaci pohádky *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* režiséra a scénografa Roberta Smolíka a herečky Antonie Formanové.

Černý partyzán v Divadle Minor. Reportér Samko přibližuje příběh zapomenutého hrdiny

Adéla Kalousová; ČT art; 14. 4. 2025

Je pomník důkazem hrdinství? A co hrdinové, jejichž podobizna na žádném piedestalu nestojí? Naše historie nemá takových hrdinů málo a jedním z nich je i Josef Serinek, český Rom. Vypráví o něm inscenace *Černý partyzán* v pražském Divadle Minor.

Od nynější sezóny stojí režisér a dramatik Jan Jirků (* 1977) v pozici ředitele Divadla Minor. Inscenací *Černý partyzán* navazuje na tituly *Hon na Jednorožce*, *Lipany* nebo *Zá-to-pekl!*, které rovněž připomínají skutečné události naší minulosti a více či méně zapomenuté hrdiny. Jirků přenáší na jeviště obrazy minulosti dotýkající se naší přítomné doby tématy jako jsou respekt, rovnost a svoboda.

V případě *Černého partyzána* je tomu tak, Richard Samko nás coby Josef Serinek provází v pozici vypravěče dobrodružnou cestou válečného Československa. Ohlížíme se za koncentračním táborem v Letech, protinacistickým odbojem, vedením partyzánské skupiny. Celé by to mohlo působit jako výčet heroických událostí, nicméně komentáře samotného vypravěče do příběhu přirozeně vnáší i osobní rozměr, přes nějž se k viděnému dokážeme mentálně dostat blíže. Richard Samko je reportér a moderátor (pracuje v České televizi), neherec, Rom. Díky volbě obsadit do hlavní role právě jeho může inscenace pracovat s autenticitou, podstatnou pro divácké vnímání závažnosti komunikovaných témat.

Princip vyprávění je přímý a jednoduchý. V chronologickém sledu se propojuje hlas vypravěče se situacemi ze Serinkova života. Vedle Richarda Samka na jevišti účinkuje šestice herců (Gustav Hašek, Josef Havelka, Václav Jelínek, Ondřej Nosálek, Hedvika Řezáčová, Daniela Šišková) ztvárňující zástup postav + hraje živá kapela. Zvolený divadelní jazyk neoplývá výraznou jevištní metaforou, ale

hravost se tvůrcům upřít nedá. Funkční je využití malých kabátů, které herci animují a proměňují do palety postav. Daří se propojovat situace různých nálad – od vtipných přes akční až po emočně silné. Smích se rozpouští v mrazivé atmosféře vystupující ze hry světél při scéně zobrazující popravu mladé dívky v táboře v Letech.

Inscenace se nevyhýbá pojmům jako partyzán, odboj, nacista. Nedovolím si diváckou skupinu 9+ podceňovat, ovšem hádám, že ne všechna tato slova děti dokáží přesně zařadit. Tvůrce Jan Jirků své diváctvo zkrátka nepodceňuje; inscenace je to upřímná a nazývá vše pravými jmény, nemá potřebu slovník zjednodušovat či obšírně vysvětlovat. Přitom *Černý partyzán* srozumitelně ukazuje, že dobro a zlo jsou očividné a oddělitelné, že nesplývají. Hlediště dostává interpretační nápovědy například skrze karikaturu a nadsázku, vše se však dá odečíst i ze samotného jednání postav.

V závěru příběhu předává Josef Serinek slovo své druhé manželce Marii (Hana Řezáčová). Hloubka nejen milostných vztahů byla prověřována soukolím dějin. Tento akt předání demonstruje pravidlo, že vedle hrdinů většinou stojí jejich hrdinky – a naopak.

Reportáž z představení *Černý partyzán*: „Úplně jsem tomu příběhu propadl,“ říká ředitel divadla a autor hry o Josefu Serinkovi Janek Jirků

Jana Donovan; Romea.cz; 23. 6. 2025

Nové divadelní představení divadla Minor o romském hrdinovi z druhé světové války *Černý partyzán* je vyprodáno na měsíce dopředu. Hra na pozadí osudu skutečné postavy Josefa Serinka líčí události a historii Česka, kterou nemnoho lidí zná a o které se ve školách dosud téměř neučí. Pravdivě a bez příkras, přesto s nemalou dávkou poezie a až magického realismu přibližuje divákům holokaust Romů a jejich neskutečně těžké životní podmínky v období 20. století.

„Je neuvěřitelné vidět reakce dětí ze základních škol, které přicházejí na dopolední představení,“ říká Richard Samko, známá tvář ze zpravodajství České televize, který v *Černém partyzánovi* hraje Josefa Serinka. „Děti a dokonce i jejich učitelky při výjevech z událostí během romského holokaustu úplně zamrzou a jsou v naprostém údivu,“ přibližuje. Vypráví, jak musel po jednom představení z divadla narychlo zadním vchodem odejít, aby včas stihl dorazit na směnu v televizi. Děti prý vyběhly za ním a volaly úryvky ze hry: „Te merav!“ a „Zdar a sílu!“, romské „přisáhám“ a pozdravy partyzánů z války. „Ptal jsem se těch desetiletých dětí, jestli pro ně nebylo příliš těžké představení pochopit. Prý ne, ale že to bylo smutné, hlavně ta část o romském holokaustu. Pak za mnou přišla i jejich učitelka a svěřila se mi, že netušila, jak drsné to bylo. Holokaust zrovna nedávno probírali a ona ho dětem přiblížila na osudu jedné židovské holčičky. Mrzelo ji, že představení neviděla dříve, bývala by holokaust Romů do probírané látky začlenila.“

Vysočina

Hru napsal a režíroval současný ředitel divadla Minor Janek Jirků, který ji „nosil v hlavě“ téměř deset let. O osudu Josefa Serinka se dozvěděl od svých kamarádů z Vysočiny. Sám na Vysočině vyrůstal a chodil na gymnázium. „Úplně jsem tomu příběhu propadl. A nechápal jsem, proč jsme se o tom nikdy ve škole neučili,“ říká. Inspirací mu byla i kniha Česká cikánská rapsodie, kterou napsal podle Serinkova vyprávění zachycených v 60. letech historik Jan Tesař a v roce 2016 vydalo nakladatelství Triáda, jakož i vlastní rukou psané zápisky z dětství Josefa Serinka, které Minoru poskytlo Muzeum romské kultury v Brně.

„Cítím v tom to osobní propojení s místem. Dokonce i moje žena pochází z Vysočiny a přímo v domě jejího prastrýce padla Rufa,“ přibližuje Jirků jeden z důvodů, proč byl pro něj příběh tak zajímavý. Rufa, devatenáctiletá ruská partyzánská, byla členkou partyzánské skupiny, kterou Serinek vedl.

Přestože je divadlo Minor určeno především dětským divákům všech věkových kategorií, příběhy se neméně silně dotýkají i rodičů, kteří na představení své potomky doprovázejí.

„Třeba dnes tu byla jedna paní se třemi už velkými dětmi a říkala mi, že její děti tady vyrostly, na představení chodily od svých tří, pěti let,“ říká Samko. Důležitou roli v divadle hraje kromě výtvarné stránky také hudba. Někteří členové jeho hudební kapely v divadle pracují přes čtvrt století. Celé představení se postupně dovtváří kreativní spoluprací mezi herci, hudebníky a výtvarníkem.

Tvůrčí proces se odvíjí od příběhu – v případě Černého partyzána na podkladě historické rešerše. Poté obvykle následuje schůzka s výtvarníkem. Ten si to přečte a řekne mi, co ho na tom zaujalo. Je to takový seismograf různých situací. Pak si popovídáme v hospodě, co a jak by se nám líbilo. U Černého partyzána jsme se s výtvarníkem Jakubem Kopeckým rozhodli společně, že se příběh bude odvíjet od sochy, která se vzbouří,“ přibližuje režisér, jak představení postupně vznikalo.

To už se scénář začíná plnit poznámkami. V další fázi do procesu vystupují herci. Já jim přinesu nějaký obraz, třeba, pejsek jako jablko' a to se rozebere vizuálně a také do písničky.“

Richard Samko měl za úkol dát tipy na ty romské. „Mám hrozně rád romského hudebníka Jana Áčo Slepčíka a kromě jeho písně Na vašodá ke tu avlóm jsme do představení také zakomponovali píseň Andro de taboris, kterou nádherně zpívala Věra Gondolánová. Tahle písnička je v romském podání tklivá a naléhavá, ale tady se jí ujali v úplně jiném rytmu. A byl v tom obrovský respekt k romské kultuře a historii. Jiří Hradil, šéf hudebního tělesa, odmítl romskou verzi s tím, že oni nejsou Romové a nemůžou si dovolit chtít to zahrát, po romsku'. To jsem hrozně ocenil,“ vzpomíná Samko a dodává: „Když jsme tu písničku poprvé zkoušeli, všichni jsme se spontánně rozbředli, všem nám tekly slzy. Bylo to hrozně silné.“

„Celý tým je společnými autory představení, a v tvůrčím procesu nás dohromady vede emocionální linka,“ přibližuje Jirků.

Příběh podle něj musí splňovat určité atributy, aby diváka zaujal. „Dělám to tak, jako když vyprávím historku v hospodě.

Aby se mi jí podařilo dobře odříkat, musí v ní být humor, musí jít někomu o život nebo tam musí být nějaká dojemná scéna. Odpadávají věci, které jsou složité na vysvětlení. Výsledkem je pak třeba pět procent toho, na co jsme sáhli.“

Pohnutý osud Josefa Serinka

Dobrodružný příběh Josefa Serinka by přitom mohl být námětem na celovečerní film. Nelehký osud ho provázel od dětství. Brzy osiřel a jako Rom byl nucen putovat od vesnice k vesnici za „cikánským“ vozem. V roce 1914 pak jako čtrnáctiletý mladík musel narukovat do armády. Po válce se usadil na Slovensku a založil rodinu. A byl by nejspíše spokojeně pokračoval ve svém obyčejném způsobu života, kdyby nepřišla druhá světová válka a s ní nucené odvody Romů do tábora v Letech. Byl odveden s celou svojí rodinou, manželkou a pěti dětmi.

Výjevy tábora v Letech patří v inscenaci k těm nejpůsobivějším. Dramatičnost a vážnost celé situace je podtržena, když se vězni musí hlásit čísly místo jmen. Vrcholem je pak scéna, kde nacisté oběsí mladičkou dívku, která se zatoulala v lese při sbírání borůvek, protože jako všichni ostatní trpěla v táboře nesnesitelným hladem. Stín oběšené holčičky se hrozivě míhá nad pódiem, zatímco herečka v roli děvčátka se znepokojivě naléhavým hlasem plným strachu překotně omlouvá za to, že měla hlad.

„Při té scéně jsem se opět neudržel a rozbřečel se,“ přiznává Samko.

Hra dále rozvíjí Serinkův příběh – po měsíci a půl se mu z tábora podaří utéct. Doufá, že se vrátí a osvobodí svoji rodinu. Musí se však skrývat jako psanec, trpí hladem a jen zázrakem není objeven a zabit. Útočištěm, ochranitelem a domovem se mu stane les. „Vrostl jsem do lesa. Byl jsem lesem. Já byl les a les byl já...“ říká ve hře hlavní hrdina. Je v tom jistá paralela se Serinkovým místem narození. Ten má ve svém rodném listu jako místo narození uvedeno: les. Josef doputuje až na Vysočinu, kde se poprvé setkává s lidmi, kteří mu na své vlastní nebezpečí pomáhají. Jsou to místní katolíci, dají mu najíst a ubytují ho.

Tady, na Vysočině, se také Serinek setkává s významnou odbojovou organizací Rada tří a stává se partyzánem. Později sám vybuduje partyzánský oddíl složený převážně ze sovětských vojáků zběhlých z německého zajetí. Mnozí jsou jen o málo starší než on sám v době první světové války a Serinek se pro ně stává náhradním otcem. Svůj partyzánský oddíl pojmenuje Černý.

Teprve po osvobození se Serinek dozvídá, že nikdo z jeho rodiny válku nepřežil. Ani jeho zásluhy v odboji nejsou po válce veřejně oceněny, protože společnost není ochotna přiznat, že Rom může být opravdovým válečným hrdinou. Serinek o svém válečném dobrodružství ostatně nikdy sám nevyprávěl ani svým dětem z druhého manželství a až v 60. letech nadiktoval svůj příběh Janu Tesařovi.

Richard Samko – herec

Na premiéru hry se do divadla Minor dostavil i vnuk Josefa Serinka Zdeněk, který celou první polovinu představení proplakal.

Samko, pro kterého je Černý partyzán hereckou premiérou, měl původně strach, že nečekanou výzvu nebude moci skloubit s prací v televizi. Režisér na něj dostal tip od Radoslava Bangy ze skupiny Gypsy.cz. „Když jsem pak za Richardem přišel do kanceláře, viděl jsem, že příběh Serinka zná, na nástěnce v kanceláři měl pověšený jeho příběh. A bylo rozhodnuto!“ vypráví Jirků.

Richard Samko má ale podle svých slov neustálé obavy, že je příliš zjevné, že není skutečný herec. „Pořád se mi tam motá ten zpravodajský grif. Jako kdybych pokaždé zdůraznil tečku na konci věty víc než je třeba. Pak už jen stačí, abych dodal: „Richard Samko, Česká televize,“ směje se se sympatickou dávkou sebeironie. „Těch 25 let v televizi zkrátka nejde úplně vymazat,“ dodává. „Ted má Richard smůlu, že jsme z něj udělali herce,“ vtipkuje Jirků.

V divadle Minor se historickým tématům věnuje často. Mezi jeho hry patří například *Lipany*, *Zá-to-pek!*, *Bratři naděje* nebo *Hon na jednorožce*. O své poslední hře – *Černém partyzánovi*, který má podnázev *Western z Vysočiny*, píše v divadelním programu: „Mám rád westerny a příběh Josefa Serinka western v mnoha ohledech připomíná. Je plný přestřelek, hrdinství, lovestory a specifických lidí, které z Vysočiny znám – laskavých, odvážných, se vztahem k pravdě a zároveň mlčenlivých až tajuplných. Mezi tyto lidi Serinek přichází v době války jako psanec, oni ho přijmou a nejednají s ním jako s uprchlým Romem, ale člověkem, který potřebuje pomoc. A on jim pak na oplátku začne pomáhat sám.“

Příběh v divadle se uzavírá scénou v místě, kde začíná – u pomníku Josefa Serinka, který se vzbouří, protože pomník nechce. A hledištěm pak dlouho rezonuje hlavní poselství hry, totiž, že skutečné pomníky nelze vystavět z mramoru – ale srdcem.

O zvířatech a lidech, nevyčerpatelné téma

Jan Kerbr; Divadelní noviny; 24. 5. 2025

Pražské Divadlo Minor potěší jistě všechny malé i velké pejskaře novinkou *Pes Paličák*, kterou se zdejším souborem realizoval režisér Jakub Maksymov. Neosloví ovšem pouze je, jedná se totiž o vydařenou, energií nadupanou produkci, plnou vynalézavé práce s objekty a půvabnými (ovšem i úmyslně poněkud odpudivými) loutkami z dílny výtvarnice Olgy Ziebiňské. Na jevišti koexistují spolu s herci, které stále máme též před sebou a kteří mistrně jim přidělené objekty ovládají, dokonce tak, že na ně skoro zapomínáme a soustředíme se na „všelikou havěť“ zvířecí i lidskou.

Příběh se opírá o knihu francouzského autora Daniela Pennaca *Pes Tutulák* (dostupné ve slovenštině) a inscenace pařížskou lokalitu nijak „nedomestikuje“. Interpreti se zprvu prezentují jako solidně muzicírující rocková kapela, postupně přecházejí ke ztvárnění loutkářských úkolů, i když k nástrojům se občas vrátí. Hlavní hrdina příběhu zprvu nemá jméno, představuje se tedy jako pes *Pes* a hraje ho *Bořek Joura*, je zachráněn ze skládky, kde byl zavalený především plastovým odpadem, *Černou tlamou* (Karin Bílíková), soukmenovcem větším a odolnějším. Ten *Psa* mnohému naučí, především jak shánět ve městě potravu, při jedné z dalších návštěv skládky je však vysypávaným materiálem smrtelně zraněn, umírá a mladšího kamaráda posílá „do života“. Ten se ocitne ve velkoměstském dopravním ruchu, zprvu herci proti sobě pouštějí miniaturní autíčka, později ovšem i reálné automobilové pneumatiky, mezi nimiž má malá loutka *Psa* málo šancí na přežití.

Objevuje se však odchytkávač zvířat, korpulentní Matěj Šíma se zvedá od bicích a nebohého hrdinu pronásleduje dokonce v uličce mezi publikem, honička končí uzavřením za mříže, v nákladním autě už jsou v dalších klecích umístění další nebožáci (ve vynalézavé výtvarné realizace je například jeden vytvořen z mopu) a pes se dozvídá, že směřují do útulku, kde mají třídní šanci. Nevyzvedne-li si je totiž někdo v tomto termínu, čeká je smrtící injekce. Náš hrdina, jak jinak, šanci dostal, zaujal malou dívenku Kdouli (Sára Vosobová), takže přesto, že rodiče nejsou příliš nadšeni, míří do rodiny. Jsme v Paříži, lidé mluví jednoduchou francouzštinu (především verbální projev Štěpána Lustyka v partu tatínka se vyznačuje potutelným šarmem), Pes a jeho kolegové česky. Celé to nám dospělejším může evokovat nejen soužití různých kultur, ale také existenciální problémy, týkající se dorozumění a vzájemného pochopení. Otec je sebevzhlíživý macho, cvičí s činkami a občas si obdivně čichá k vlastnímu bicepsu, loutka působí neodolatelně, stejně tak ztvárnění matky v poněkud výstředním outfitu. Mezi Kdoulí a Psem vzniká citové pouto, sblížení klíčí s jímavou pomalostí. Leč celkem brzy dojde k roztržce, pes by z prozaických důvodů potřeboval vyvenčit, netrpělivě zboří dívence její hrad z kostek, ta se zatvrzele a na delší dobu urazí, nešťastné zvířátko uteče pryč. Venku potká hrozivě vypadajícího kolegu, jehož morda při otevření huby připomíná spíš aligátora, jde ovšem o dobráka, který nového kamaráda vezme s sebou k malíři, jemuž stojí modelem, a všichni tři se pořádně občerství (výtvarníková kultura stolování se v podstatě neliší od té psí). Pak se umělec pracovně realizuje, portrét jedince s děsivou mordou je dokončen, obraz vypadá mírumilovněji, psíci dokonce zavtipkují o kompozici tohoto výtvarného díla. Jelikož bezbrannější tvor se tomu silnějšimu svěřil se svou osobní lapálií, dochází ke spikleneckému kontaktu s kamarádkami kočkami, jejichž kápo (Milan Vedral) dává pokyn svému komandu, aby zdevastovalo příbytek, z něhož náš nešťastný hrdina utekl.

Víc už z fabule prozrazovat netřeba, snad jen to, že po řádně dramatické peripetii příběh vyústí do happy-endu, jak jinak v představení, určenému pro děti od pěti let. Jde o výraznou, sebevědomou inscenaci, realizovanou s plným nasazením účinkujících a s dobře „vymyšleným“ scénářem.

Štěňátko ošklivé, inscenace pěkná

Adéla Vondráková; divadelní.net; 3. 7. 2025

Pejscí a děti jsou osvědčená kombinace. Svě o tom ví Naivní divadlo Liberec s úspěšnou psí inscenací Šššš. Šššš. Hůůů. Haf! (2019), ale třeba i Divadlo loutek Ostrava s titulem Fuj je to! (2019). Psích hrdinů je však samozřejmě v literatuře, filmu i divadle pro děti nespočet – od Dášeňky přes Škubánka a Maxipsa Fíka až po Lassie a Bílého tesáka. Jedním z nich je pak i Pes Paličák, kterého mohou diváci potkávat od května v divadle Minor.

Ani Pes Paličák však nepřichází na divadelní prkna poprvé. Novelu Daniela Pennaca v Česku už před lety pod názvem O psu Pes dramatisovali Sofie Adamová a Marek Menšík z Divadla Cylyndr, na Slovensku pak Divadlo PIKI

(v dramatinaci a režií Kataríny Aulitisové, která v inscenaci hrála společně s Ľubomírem Piktorem), tato verze se představila i v Praze na Přeletu nad loutkářským hnízdem. Přístup slovenské scény k příběhu se však od Minoru značně lišil. Předně, režisér Jakub Maksymov vytvořil vlastní adaptaci příběhu.

Na rozdíl od jiných dětských knih se předloha Daniela Pennaca s čtenáři příliš nemazlí. V knize totiž není nouze o drobná traumata. Už tak dost deprimující výchozí situaci, kdy má být škaredé štěně utopeno a jen zázrakem vyvázne, záhy zhorší úmrtí nově nabyté kamarádky, následuje pobyt v psím útulku, kde dojde k usmrcení dalších (nových) přátel, aby se hlavní hrdina nakonec dostal do rodiny sestávající z velmi nepříjemných dospělých a rozmazlené holčičky. Příběh vyprávěný očima hlavního hrdiny – psa, který je tak ošklivý, že ani nedostal jméno – však Jakub Maksymov šikovně proškrtal. Povahu předlohy zachoval, jen již nepůsobí tak zničujícím dojmem: režisér a dramatinátor například taktně vynechává, co se stane s psími kamarády z útulku.

Příběh je vlastně road story o cestě za domovem a přátelstvím a jako takový je značně epizodický. Inscenace však s touto epizodičností počítá a pracuje. V první řadě, pro cílovou skupinu dětí od 5 let je dělený děj ideální, protože usnadňuje vnímání celého díla a posiluje schopnost udržet pozornost. Režisér pak strukturu inscenace zvýrazňuje důsledným rámováním situací a v neposlední řadě i za pomoci jak jinak než skvělé hudby Iva Gregorce Sedláčka, která je v první řadě nepodbízává a hlavně dospělá a plnokrevná. Vždyť na jevišti je v podstatě neustále přítomna plnohodnotná kapela (elektrická kytara, basová kytara, klávesy, bicí i saxofon). Tvoří ji herci a herečky, kteří momentálně nehrají s loutkou.

Bez uměleckých kompromisů a laciné líbivosti je i výprava Olgy Ziębińskiej, která s Jakubem Maksymovem spolupracuje pravidelně. Tentokrát vytvořila převážně dřevěné vyřezávané loutky (manekýny pro jednoho vodiče) doplněné textiliemi – některý pes má srst jen po délce zad jako nějaké číro, jiný je shlukem dredovatých chlupů, další je sporadicky oblepen nepravidelnými kousky textilu, které navíc ani plně nepřiléhají. Vzhledem k tomu, že se v příběhu setkáváme se psy žijícími na ulici či na smetišti, působí dřevěná tělívka jen částečně pokrytá kusy srsti či hadrů adekvátně olysalým, oslizlým dojmem. Poetika nepěknosti se však propisuje do celé inscenace: na skládce tak například vidíme skutečné odpadky, zejména různě pomačkané plechovky od jídla či pití, i vše ostatní je jaksi otřískané, ošuntělé nebo špinavé. A otrhané jsou také kostýmy herců, které navíc pracují s typickými pankáčskými prvky, jako je černá barva, koženka, řetězy a cvočky.

Pochopitelně ani Pes Paličák není ve vizi Olgy Ziębińskiej žádné roztomilé štěňátko, zároveň ale není ani nijak ošklivější než ostatní. Nabízí se proto otázka, zda na okraji společnosti končí všichni oškliví psi? Nebo je snad svět ošklivých psů plný? Jsou někde vůbec nějaké krásné psy? Anebo je vše krásné či ošklivé podle toho, jak se díváme? Jsou to otázky zcela relevantní, protože nesou jedno z poselství příběhu a zároveň zrcadlí velmi současné tendence, jak o tématu krásy přemýšlet. V očích holčičky Kdoule se totiž Paličák nakonec samozřejmě stává milovaným společníkem, avšak zázračně nezkrásní: nálepka krásy či ošklivosti totiž najednou prostě jen ztratí veškerý význam.

Diváci mají tendence fandit v příbězích sympatickým outsiderům a u Psa Paličáka tomu není jinak. Postava je znázorněna primárně loutkou, protože Jakub Maksymov patří k režisérům, kteří v sílu loutky věří a plně jí důvěřují, a nepotřebuje proto kombinovat loutkohru s činoherními pasážemi. Bořek Joura vede Paličáka s určitou něhou k loutce a ovládá ji navíc velmi přesně – zvláště pejskaři jistě ocení odstíny druhů vrtění ocáskem, který Joura ovládá malíčkem. Navíc Paličákovi v hlase i výrazu propůjčuje dětskou přímočarost, určitou naivitu, ale i zarputilost a odhodlání. Loutka ošklivého psíka se v jeho rukou okamžitě mění v sympatáka, v postavu, se kterou publikum chce jít příběhem a na které mu od první chvíle záleží. Bořek Joura je zkrátka rozené štěňátko. Neméně dobře vedené jsou ale i další loutky. S citem, upřímností a zároveň nepodbízivě a bez obvyklých klišé přistupuje k animaci holčičky Kdoule Sára Vosobová, více dryáčnický, ale stejně sugestivně pak loutky vede Štěpán Lustyk a pozadu nezůstává ani zbytek obsazení.

Inscenaci navíc nechybí tolik potřebný nadhled, který příběh zjemňuje. Se svými diváky mluví jako se sobě rovnými a bez sklonů k infantilitě či sentimentu. Pes Paličák, tahle poslední letošní premiéra Minoru, prostě patří k inscenacím, na které je radost se koukat, i pokud jste již dospělí. Málokdy se totiž na divadle podaří tolik věcí naráz: režijní i výtvarný koncept, herecké ztvárnění a nakonec i ten příběh, který sice nehýří nadbytečným optimismem, ale přeci jen nese pozitivní poselství a řadu úvah o tom, jestli to náhodou nejsou nakonec psi, kdo musí vychovat svoje páníčky.

I děti mohou pobývat v Galaxii

Jan Kerbr; Divadelní noviny; 17. 10. 2025

Do znovuotevřeného objektu Galaxie na Jižním Městě se vejde celá řada kulturních, především divadelních aktivit, svoje prostory tu také získalo Divadlo Minor, které tak rozšiřuje svůj akční rádius mimo domovské prostory v centru Prahy ve Vodičkově ulici. Iniciační premiérou v nové lokalitě se stala inscenace, která ze sídlištního milieu čerpá svůj příběh. Divadelní pedagogové Pavel Skála a Bára Gréeová ze ZUŠ v Mostu, kteří se svými studenty už účinkovali i v USA, tu poprvé využili své zkušenosti v tvůrčí konfrontaci s profesionálními divadelníky, výsledkem je Betonová pohádka.

Příběh dvou dětí, Huberta a Magyny (deset, respektive jedenáct let), charakterizuje snaha nalézt v odcizeném prostředí, kde postrádají autentickou přírodu, místo s iluzí svobody a soukromí. Od počátku sledujeme příjezd Huberta s rodiči na sídliště z venkova, idylického hlavně pro dítě, chlapec si zvyká těžko, provázejí ho zpočátku hrůzné sny. Výmluvný je i výstup, kdy mu otec předává komplikovanou sadu klíčů včetně čipu, to všechno bude potřebovat, aby se z venku do bytu v šestém poschodí dostal. Magynu pak chlapec potkává „v exteriéru“, jde zprvu o kontakt konfrontační, ale brzy se oba spřátelí, a dívka Huberta zavede do bunkru, vytvořeného z odpadu, jaký lze nalézt eventuálně odcizit na sídlišti. Děti zapojí svoji fantazii a vymýšlejí si spoustu her s dobrodružnou fabulí, mají také deník, respektive kroniku.

Hubert se ovšem setká i s pohádkovým dědečkem, bezdomovcem, který si říká král Karel. Dítě zásobuje „krále“ svými svačinami a podle pohádkových pravidel v něm chlapec najde ochránce před zvykaným dětským gangem. Když se vyostří napětí okolo utajovaného bunkru, svedou Magyna s Hubertem pod „královým“ vedením vítěznou bitvu s nepříjemnou partou. Karel kdysi v lokalitě, než se přeměnila na sídliště, žil, když však byl jeho domek zlikvidován a on dostal nabídku bydlet v paneláku, tuto možnost neakceptoval a zůstal „venku“.

Hraje se v sále, který bychom mohli označit za variantu rozsáhlého holobytu, publikum sedí na elevaci na polštářcích. Cizotu sídlištního prostředí představuje několik kovových objektů, jeden třeba simuluje kabinu výtahu. Pohyb tohoto „dopravního prostředku“ vtipně ilustrují světelné hrátky na jakémsi industriálním žebroví. Herci se pohybují často mezi řadami diváků, hned zkraje v nepřiznaném prologu má Karel v podání Petra Besty něco k snědku. V černých mikínách s kapucemi víří jevištěm i po stranách hlediště nerozpoznatelní příslušníci gangu (ztvárnění kromě tří hlavních postav herci, kteří mají na kontě i jiné role, třeba ty rodičovské), také výhruzně rapují.

Magynu ztvárňuje Lucia Čížinská a Huberta Bořek Joura. Tento třicátník vyniká uvěřitelným vykreslením psychiky desetiletého, poněkud vyplašeného kluka, má hereckou jiskru a figuru občas obohatí nenápadným „dospělým“ odstupem (když mu například otec položí poněkud nemístnou otázku, jak na tom s Magynou vlastně jsou, kontruje suverénním „nebuď trapnej, tati“). Interpretka jeho dívčího protějšku je sice v odhodlanosti budovat si svůj svět výrazná, ale postrádá kolegovu uvolněnost.

Inscenace má na poměry Minoru poměrně dlouhou stopáž, s přestávkou se blíží dvouhodinově, ale je třeba spravedlivě podotknout, že se děcka, alespoň ta premiérová, dobře bavila a dávala to vstřícně najevo. Rozpohybovanost divadelního tvaru jim evidentně vyhovovala. Méně se ovšem vydařilo finále, v němž se Karel loučí s oběma hrdiny a odchází - snad - poznat jinou lokalitu, bere si do ruky mikrofon, a rapuje melancholický a poněkud plakátový návod k pozitivnímu životnímu postoji. Tento úkrok stranou ovšem nezazlívám interpretovi Karlu Bestovi. Sál v Galaxii, vyhrazený Minoru, byl ovšem pokřtěn úspěšně.

Psí příběh, který nehledí po srsti

Dominik Rathan; Loutkář č. 3

První spolupráce režiséra Jakuba Maksymovova s Divadlem Minor dala vzniknout inscenaci *Pes Paličák*, adaptaci stejnojmenného humoristického románu francouzského spisovatele Daniela Pennaca. Na půdorysu strastiplného psího životního příběhu inscenace citlivě otevírá téma vztahu ke zvířatům, k nimž mají lidé bohužel někdy tendenci přistupovat jako k objektům. Ve druhém plánu z ní však prosvítají otázky o mezilidském i mezidruhovém neporozumění, osamění i touze po přijetí.

Navzdory roztomilému titulu inscenace má totiž její děj k pohádkám typu „pejsek a kočička“ poměrně daleko. Zvířecí hrdinové zde nejsou žádní domácí mazlíčci, ale nechtěná opuštěná zvířata žijící na okraji společnosti. Příběh sledujeme očima čtyřnohého protagonisty, zprvu bezejmenného Psa (Bořek Joura), který se ocitá opuštěný a bez domova na skládce poté, co ho chovatel pro jeho nepěkný vzhled odsoudil k utopení. Tam se ho ujme zkušená toulavá fenka Černá Tlama (Karin Bílíková), která ho učí pravidlům přežití, záhy však tragicky zemře pod závalem odpadu. Pes touží po lepším životě, a tak se vydává do města najít svou vysněnou paničku, místo lásky ho ale čeká další nepochopení – odchyt a útulek, kde jen taktak unikne utracení. Nakonec si ho osvojí malá holčička Kdoule (Sára Vosobová), jejich vztah se ale pokazí a Pes je donucen utéct. Zásadní roli v příběhu hraje téma neporozumění, které je příčinou roztržky Psa a Kdoule a projevuje se také v jazykové rovině – psí postavy hovoří česky, zatímco ty lidské lámanou francouzštinou (s odkazem k předloze je děj zasazen do Francie). Kdoule si sice psa nejprve přála, brzy ji ale přestalo bavit se o něj starat, což následně odnáší právě bezmocný tvor. Téma zodpovědnosti za zvířata, kterou na sebe jejich pořízením přebíráme, je určitě nosné, obzvláště s ohledem na dětské publikum, které si v touze po domácím mazlíčkovi nemusí plně uvědomovat, co péče o něj v dlouhodobém měřítku skutečně obnáší.

Výtvarné řešení inscenace stojí především na loutkách, které zde dostávají velkorysý prostor. Maksymovova dvorní scénografka Olga Ziębińska vytvořila až punkový svět zvířat, který dobře ladí k temným motivům příběhu. Drsně stylizované dřevěné manekýni psů vynikají materiálovou syrovostí – jejich hrubá neupravená srst ve špinavých barvách je zřetelně odlišuje od roztomilých pejsánků. Pojetí loutek se pak promítá i do kostýmů loutkoherců, kteří jsou oděni do černých kožených bund s utrženými rukávy a ověšení cvočky a řetězy.

Neuhlazenou estetiku podtrhuje i živá hudba Iva Gregorce Sedláčka. Herci, kteří se zrovna nevěnují loutce, berou do ruky nástroje a stávají se součástí punkové kapely. Její přítomnost je přitom využita opravdu na maximum – vedle ztvárnění předělových písní (autorkou textů je Karin Bílíková) nebo podkresové atmosférické hudby se vybavení občas využije i jako součást scénografie, třeba když se z činelu stane měsíc, na který Pes vyje. Podobné principy jsou charakteristické pro celou inscenaci, která sází na jednoduché, ale účinné výtvarné zkratky. To umožňuje rychlé, až filmové střihy mezi jednotlivými prostředími, jimiž Pes během svého putování prochází. Třeba město je rychle vykresleno pomocí natahovacích autíček a kutálejících se pneumatik, potenciální paničku ztvárňují boty na podpatku a domov Kdouliny rodiny reprezentuje gauč na kolečkách. Inscenace je díky tomu značně dynamická a zvládne tak udržet pozornost i těch nejmenších diváků od pěti let, jimž je primárně určena. Právě hravost spolu s jemným humorem navíc odlehčuje poněkud temný námět. Precizní animace loutek všemi členy týmu je schopna s vtipem zachytit nejrůznější specifické pohyby nebo způsoby komunikace zvířat od značkování přes vrtění ocasem až po typické naklánění hlavy na stranu. Vedle psů je zábavně pojata i skupina mafiánských koček, která si ladně olizuje pacičky, zatímco spřádá plán pomsty Kdoulině rodině za to, co Psovi provedla. Především však inscenace nepůsobí nikterak depresivně i díky povaze Psa, který je schopen si

navzdory občas bezútešné životní situaci zachovat velkou dávkou optimismu. A přestože možná není objektivně krásný navenek, právě jeho charakter a vnitřní síla z něj dělají postavu, která si dokáže získat sympatie diváků, což ostatně platí i o jeho dalších, obdobně odrbaných psích kamarádech. Příběh tak přes veškeré peripetie působí nadějeplně a směřuje k happy endu: Kdoule si nakonec svoje chyby uvědomí a znovu si k sobě se Psem najdou cestu a skutečně si porozumí. Díky polidštění zvířecích postav má navíc inscenace přesah za hranice vztahu ke zvířatům a lze ho tak číst i alegoricky v kontextu mezilidských vztahů či problémů spojených s dospíváním. Pes Paličák je navzdory sympatické povaze od začátku nechtěným outsiderem vyděleným ze společnosti – a to jen proto, že se špatně narodil a neodpovídal standardům krásy. Hledání nového domova tak pro něj představuje především cestu za (sebe)přijetím. Inscenace okrajově naráží i na jiné společenské problémy – třeba problematiku ochrany zvířat skrze motiv množírny, z níž pes pravděpodobně pochází a kde jsou zvířata nucena žít v nelidských podmínkách. Při pohledu na skládku plné plechovek od oblíbených sycených nápojů nebo konzerv se zase lze jen stěží ubránit asociaci environmentální tematiky. Tato témata sice zůstávají spíše v pozadí, rozhodně jsou ale pro příběh klíčová a lze je brát jako podněty, která lze diskutovat s dětmi dále rozvíjet. Pes Paličák je navzdory počáteční asociaci roztomilé pohádky o zvířátkách inscenací mnohovrstevnatou, která dětského diváka rozhodně nepodceňuje. V kombinaci s precizním řemeslným zpracováním nabízí zábavnou i dojemnou podívanou, a především citlivý pohled na témata neporozumění, sebepřijetí a hledání vlastní identity, která do divadla pro děti rozhodně patří.

Diváku, koukej se!

Barbora Dynybylová; Loutkář č.3

Co se děje s dětmi, které se bojí tmy? Na co myslí maminky, které je po nocích utišují? A co asi prožívají tatínci, když svým dětem nerozumí? Co se všem těmto lidem, k nimž možná patříte i vy, honí v hlavě?

V hlavě (2015; V hlavě 2, 2024) patří do skupiny úspěšných amerických animovaných filmů z produkce Disney/Pixar, jež si užije dětské i dospělé publikum. Nahlíží totiž na obyčejný život rodičů s malou dcerou, jež se učí rozpoznávat emoce a pracovat s nimi. V její hlavě se tak odehrává paralelní život postaviček Radosti, Nechuti, Smutku, Vzteku a Strachu, které ve vzájemné spolupráci řídí dívčino chování. Dochází proto k situacím, v nichž se obyvatelé hlavy dohadují, zda se bude dívka zlobit, nebo smát, bát se, nebo plakat. Vzájemné soupeření mezi nimi odrážející se v dívčině často nepochopitelných projevech tvoří velmi zábavný náboj filmu. Stejně milé napětí funguje i v multižánrové inscenaci Karkulko, neboj se! z Divadla Minor, která využívá obdobný princip náhledu do hlav.

Zmiňovaný vnitřní svět se odehrává na podlouhlém pódiu na forbíně, na jejíž levé straně sídlí živá kapela, která inscenaci doprovází hudbou Tomáše Vychytila.

Režisér Filip Jevič nastěhuje do hlav trochu jiné osazenstvo, než je to filmové: pět emocí nahrazuje u Karkulky, Maminky a Babičky prostě Emoce (Andrea Marečková), jejími kolegyněmi se stávají Rozum (Nataša Bednářová) a Empatie (Miroslava Bělohávková). Herečky mění části oblečení podle charakteristické barvy postavy, v jejíž hlavě se zrovna dohadují. Stejně složení ovládá i Tatínkův řídicí orgán (Emoce Richard Fiala; Rozum Bořek Joura; Empatie Martin Švec).

V hlavě Vlka pak rozhodují Emoce alias Pažrout (Bořek Joura) a Rozum alias Fištrón (Richard Fiala).

Klasickou pohádku o Červené Karkulce, která slouží jako kostra, obohacuje Jevič kromě pohledů do hlav také o příběhové nástavby. Jedním z problémů, který Karkulka spolu se svou Maminkou řeší, je holčiččin strach ze tmy. Karkulčiny obavy ze všeho, co v noci nevidí, nenechají spát ani ji, ani ponocováním značně unavenou Maminku. Tímto malým dramaturgickým přídavkem uvádí Jevič obvyklý příběh do kontextu dnešní doby. Podobná aktualizace odkazující ke každodenním situacím mnoha rodin se ukazuje i při snídani: Karkulka nechce sníst chleba, protože na něj nemá chuť, a radši by si dala bábovku, kterou ovšem Maminka připravila pro Babičku. Ranní napětí z tohoto malicherného sporu se odráží v Karkulčině odchodu k Babičce. Holčička totiž odchází se vztekem a Maminka ji vyprovází s únavou a hořkostí. V tomto světle se pak celý následující příběh nabírá daleko osudovější a závažnější kontury. I rodinná situace se liší, minorská Karkulka má Tatínka, který pracuje jako Hajný. Právě on tedy zachrání Karkulku a Babičku – svoji matku – ze zvířecího břicha. Poslední jmenovaná se zase ze staré dámy mění do aktivní lovkyně vlků, čímž šikovně otevírá další prostor pro komické situace.

Uprostřed jeviště se nachází vyvýšený, zhruba metr vysoký model lesa, jenž se táhne přes celou délku jeviště. V tomto zmenšeném světě, který spolu s kostýmy navrhl Kamil Bělohávek, funguje loutková část inscenace, jež zobrazuje příběh s různými aktualizacími doplněními za pomoci marionet. Tímto komplexem malých kulis, jehož součástí jsou i dva domy, Karkulčin a Babiččin, holčička putuje s bábovkou, seznamuje se s Vlkem, který ji i Babičku později sežere, a nakonec je vysvobodí Hajný-Tatínek. Aby tuto loutkovou linku zřetelně viděli i vzdálenější diváci, přenáší ji Sára Vosobová a Josef Bobeš Havelka prostředky live cinema. Oba společně zajišťují také vodění loutek. Přenos dění se ukazuje na velkém plátně v nejzadnější části jeviště, před nímž se nachází model lesa i pódium.

Kromě hravého a propracovaného modelu a velmi dobře zvládnutého live cinema vyniká inscenace i herectvím. Vosobová s Havelkou vodí loutky živě, mění hlasy nehledě na pohlaví (Karkulku často namlouvá Havelka, Vlka zase Vosobová) a vedle toho bezchybně zvládají i technicky náročný přenos. Obdobně si počínají i herci a herečky na forbíně, kteří mezi sebou dokážou vytvořit kýžené a smíchem oceňované napětí. Tvůrci však pojmají postavy lehce stereotypně (výjimku představuje Babička „drsňačka“). Nejstereotypněji se pak zobrazuje Vlk. Oproti ostatním mu velí jen Emoce a Rozum, druhý jmenovaný má navíc typicky machistické znaky (okázalé svaly viditelné díky tílku, stříbrný řetěz, tetování), sebevědomé řeči a místy násilnické chování. Je s podivem, kolik prostoru se mu dostává na úkor například Tatínka, jehož hlavoví pracovníci se

dostanou ke slovu až na konci, přestože přináší zásadní otázky týkající se vztahu otce a dcery. Právě díky obecným společenským tématům, aktualizacím a občasným vtipům narážejícím na dospělácký svět (U maminky člověk nikdy neví...) se při sledování Karkulko, neboj se! zabaví opravdu každý.

Tornádo, co víří prach

Jan Kerbr, Divadelní noviny č. 10, 17. 12. 2025

Divadlo Minor rozšířilo své žánrové spektrum o další položku, nabízí komorní féerii Josephine Baker. Osud slavné tanečnice a zpěvačky přibližuje inscenace Adély Laštovkové Stodolové, scénář vytvořil David Košťák.

V malém sále pražského divadla „pro děti a mládež“ jsme usazeni před zrcadlo zabírající celou plochu jevištního obzoru, takže výtvarný prvek, známý třeba z děl legendárního scénografa Josefa Svobody, můžeme vstřebávat tak, že sledujeme sebe samotné v očekávání začátku inscenace. Ta skleněná plocha se později různě překlápí (zrcadlo bylo pouze optickým efektem) a lze ji používat i při dalších scénických postupech, například při promítání dokumentárních výjevů z historie, kterých divadelní projekt nabízí ku prospěchu věci jen decentní množství.

Sympaticky přímočarý politický podtext

Zkraje ovšem vidíme mezi námi diváky Jiřího Kohouta v roli Geparda, vítá nás na představení a pak sestoupí na hrací plochu. Má společenský oblek, ale vázanku, boty a rukavice charakterizuje vzor srsti nejrychlejší šelmy. Seznamuje publikum s Josephine Baker (Radka Pavlovčinová), která při svých vystoupeních působila – podle tehdejších ohlasů soudě – jako tornádo. Protagonistka v pohybově dokonalé prezentaci začne líčit svůj příběh od dětství v chudých poměrech v americkém Saint Louis (podotýká, že jako dítě při úklidu hlavně vířila prach) po další životní peripetie, jimž se nevyhnula sice strmá, ale rasistickými předsudky poznamenaná kariéra. Newyorská vystoupení sice měla příchut' senzace, ale Josephine byla vždy „ta černá“ k obveselení bílých. Pavlovčinová s Kohoutem prokládají vyprávění elegantními tanečními i vokálními čísly (zde přichází ke slovu především nenápadný, nikoli však nenápaditý rap), gepard Chiquita pak Josephine provází také na cestách. Jednou ze zastávek na evropském turné je i Praha („Věděli jste, že Eiffelovka má dítě? Že může mít mladé?“).

Druhým domovem se pro slavnou tanečnici stává ve srovnání s Amerikou bezpředsudečná Paříž, Bakerovou zprvu šokuje, když ji oslovují madame. Třetí protagonista, pyknický Matěj Šíma, ztvárňuje figuru nazvanou ve scénáři Orchester, obsluhuje především bicí soupravu, ale nebojí se ani kláves či kytary, přibližuje také střídavě komparzní postavy, které Josephine obdivují či jí pohrdají. Francouzský věhlas způsobí, že se o umělkyni znovu zajímá její rodná Amerika, dochází k návratu, ovšem krátkodobému, rasistické předsudky se totiž příliš nezměnily. Tanečnice se vrací se svým věrným gepardem do Paříže, nad Evropou se ovšem koncem třicátých let minulého století smráká, Josephine

během druhé světové války využívá svého šarmu ke špionážní činnosti. Je dokonce otrávena nepřátelskou výzvědnou službou, nějakou dobu se pak léčí. Košťákovo libreto tuto okolnost prezentuje s básnickou licencí tak, že otrávenou rybu umělkyni předloží samotný Göring (v Šimově interpretaci).

Poválečnou dobu charakterizuje milostný vztah s muzikantem Jo Bouillonem, ztvárňuje ho Gepard-Kohout, prozpěvuje známou dylanovku Časy se mění včetně úpravy Rytířova českého textu pro Golden Kids, v této verzi znějí v nejznámější hudební frázi slova „každý ví, láska svět změní“.

Bohatá Josephine kupuje zámek a adoptuje dvanáct dětí různých ras. To pochopitelně znamená velkou ekonomickou zátěž, inscenace naznačuje, že i z těchto důvodů romantický vztah s hudebníkem Bouillonem po čase končí. V té době už legendární umělkyně nepolevuje v charitativní a politické aktivitě, finále patří jejímu vystoupení na manifestaci ve Washingtonu po boku Martina Luthera Kinga, kde pronese: „Všichni víme, že je na čase. A že ten čas je teď.“

Inscenace se sympaticky přímočarým politickým podtextem provádí diváka přitažlivou formou částí dějin 20. století, herecké kreace tomu napomáhají svou vysokou kvalitou. Radce Pavlovčinové lze díky decentní živočišnosti a pohybové suverenitě uvěřit etnickou ukotvenost, charisma i uměleckou výlučnost věhlasné Josephine, také její hbitost při používání převleků je obdivuhodná (na banánové slupky v inscenaci, určené pro věkovou kategorii 12+, nedojde).

Mnohé z nich se vyznačují zábavnou vynalézavostí, třeba ten „špionážní“ – stolek s částí čajového servisu, kde zespodu dutá konvice slouží jako klobouk.

A když Josephine oznamuje partnerovi, že koupila zámek, oživí situaci prvky starobylé „hradní“ architektury, které má upevněné kolem pasu.

Nápadité kostýmy protagonistů vytvářejí i v komorním prostoru velkolepý dojem Foto Zbyněk Hrbata Exotická kráska Josephine Baker (Radka Pavlovčinová) je sice na scéně obdivována, ale v civilu je ve společnosti outsiderem Foto Zbyněk Hrbata Jiří Kohout si kromě geparda zahrál také partnera umělkyně Bouillona. A spolu s protagonistkou Radkou Pavlovčinovou si na scéně i zatančili.

Minor pronikl do nové Galaxie

Kateřina Vais, divadelní.net, 30.12.2025

O prostory nově vzniklé kulturní stanice Galaxie v bývalém stejnojmenném multikině na Hájích, která se otevřela divákům letos v září, se s Dejvickým divadlem, jež sem přesídlilo na dobu rekonstrukce své domovské scény, dělí i festival 4 + 4 dny v pohybu, platforma DanceConnected, DAMU a divadlo Minor. To zde 5. října uvedlo inscenaci *Betonová pohádka*, vytvořenou přímo pro tento prostor a prostředí sídliště Jižního Města. Na rozdíl od Dejvického divadla však jinak nadále funguje na své stálé adrese ve Vodičkově ulici, kde 13. listopadu na Malé scéně uvedlo taneční revue *Josephine Baker*. Jaký byl tedy podzim v Minoru?

Na *Betonovou pohádku* jsem se vypravila s velkým nadšením, neboť jsem sama holka ze sídliště, jen z opačného konce Prahy a metra linky C – z Proseka. A i tam mi kulturní vyžití žalostně chybělo: se školou jsme chodili akorát tak do multikina Ládví, které bylo později, podobně jako Galaxie, uzavřeno, a když jsem v šestnácti objevila divadlo, jezdila jsem za ním do centra. Až před nedávnem s podporou městské části Praha 9 zrekonstruoval svůj krásný velký sál Hostinec U Brabců pod kostelem svatého Václava na Starém Proseku, vybavený pódium, funguje v něm ale pouze předražená Plzeňka, která vedle dnes již téměř obligátních hospodských kvízů pořádá jen hudební akce. Na ty je ovšem možné příležitostně vyrazit i do nedaleké zahrady Pavana či do parku Přátelství, zato divadlo v proseckém slovníku stále chybí.

A podobně tomu bylo donedávna i na Jižním Městě, dokud sály bývalého multikina nezabýdly přední pražské divadelní subjekty. V případě Dejvického divadla dokonce jedno z nejpoblábnějších divadel současnosti, jež se v posledních letech mimo jiné i díky tvorbě vlastních televizních seriálů proměnilo ve VIP záležitost pro pár vyvolených, jimž se do malého sálu v Dejvicích podaří dostat. Změna prostředí, perspektivy a v neposlední řadě uměleckého vedení může myslím nyní divadlu jen prospět před hrozícím ustrnutím. A že se to daří, dokazuje soubor hned prvním vydařeným režijním příspěvkem nového uměleckého šéfa Jiřího Havelky – inscenací *Facka*. Výzvou pro dejvické herce je ovšem umluvit původně nedivadelní a výrazně větší sál, než na jaký jsou zvyklí – jedna z divaček se o přestávce *Betonové pohádky* pokoušela dostat do sálu Dejvického divadla s argumentem, že si ho chce prohlédnout, protože zaregistrovala stížnosti, že do zadních řad není slyšet. S velikostí sálu a přesunem působiště nicméně zároveň souvisí dle mého nejvýraznější benefit, a sice proměna publika – část míst je totiž pouštěna do prodeje pouze na pokladně Galaxie, tedy pro diváky z blízkého okolí.

Z Králík do králíkárn

Divadlo Minor je podobnou VIP značkou, jen ve sféře divadla pro děti. I u něj proto kvitují snahu přiblížit se dalším divákům. A to i tematicky – zatímco děj dejvické *Facky* je situován na stanici I. P. Pavlova, tedy jeden z dopravních uzlů na lince C, kde řada obyvatel Jižního Města přestupuje na tramvaj, *Betonová pohádka* se odehrává přímo na zdejší, údajně největším tuzemském sídlišti. Autor scénáře (společně s dramaturgyní Bárou Gréeovou) a režisér Pavel Skála je pedagogem Základní umělecké školy Floriana Leopolda Gasmanna v Mostě, absolventem katedry výchovné dramatiky na pražské DAMU a divadelním lektorem, dosud činným v oblasti amatérského divadla. *Betonová pohádka* je tedy jeho tvůrčím debutem na poli divadla profesionálního.

Vzhledem k tomu, že se výsledná inscenace poněkud odchýlila od očekávání, jež ve mně vzbudila anotace, troufám si usuzovat, že scénář vznikl – nebo byl alespoň výrazně upravován – až v průběhu zkoušení. Zatímco anotace láká na příběh malého Huberta, který se těžce smiřuje se stěhováním z malého města na šedivý betonový Jižák, ovšem do chvíle, kdy si najde kamarádku Majdu, jež v jeho očích sídliště rehabilituje prostřednictvím fantazie a dětské hry, z inscenace

mnohem více číší melancholie a stesk po něčem, co socialistická sídliště zničila. Jednou z hlavních postav je totiž bezdomovec Karel Král (co se týče bývalého šéfredaktora časopisu Svět a divadlo, jedná se pravděpodobně jen o náhodnou shodu jmen), který se v podání dlouh vlasého a zarostlého Petra Besty protlouká mezi diváky už při jejich usazování do hlediště a loudí z dětí svačiny, přičemž až ve druhé půlce představení (hraje se překvapivě s přestávkou téměř dvě hodiny, ač pro děti od šesti let) se dozvídáme, že přišel o domov právě kvůli výstavbě sídliště. V převážně činoherní inscenaci se tak najednou jako z jiného světa vynoří model vesnice, který herci ve tmě z různých úhlů nasvěcují baterkami, vzpomínajíce, jak tu dříve bylo krásně.

Podobně kriticky vůči sídlišti vyznívá i fakt, že Hubertovým rodným městečkem jsou Králíky, na něž dokonce dohlédne z nejvyššího patra paneláku – svého nového domova, který už si diváci snadno přirovnají ke králíkárně. A stejně tak samotná strohá scénografie Karla Czecha s jedním ústředním objektem: betonovou kostkou tvořenou stropem a čtyřmi rohovými sloupy, tak aby se pod ní dalo probíhat například jako v podchodu, kde řadí místní sprejeři a rapeři, v něž se herci v černých mikinách s kapucemi pravidelně proměňují, a zároveň mohla představovat patro na spaní, s nímž se má Hubert spokojit jako se svým pokojem. Rozumím snaze vyvolat tímto rozhodnutím dojem stísněnosti, ale za svůj život jsem neviděla panelák s dostatečně vysokými stropy, abych si v něm patro na spaní (nikoli palandu, ale patro, pod nímž je obytná místnost) dokázala představit. Ale možná nejsem tak zkušená jako režisér, který strávil na sídlištích v Jablonci, Liberci a Mostě celý svůj život a na Střední průmyslové škole stavební maturoval z betonu.

Co naopak funguje výborně, jsou herecké výkony Bořka Joury a Lucie Čížinské, představitelů Huberta a Maginy, jak tvůrci pravděpodobně vzhledem k ráznému naturelu herečky překřtili postavu Majdy. Nesnaží se hrát děti, nýbrž typicky dětské vlastnosti jako naivitu, hravost a zápal pro věc. Nejvíce prostoru tak v inscenaci dostává jejich společné blbnutí, jímž se dětem sympaticky přibližují, a to nejen proto, že si svůj bunkr z nakradených kartonů a polystyrenů postaví uprostřed hlediště. Svou bezprostředností a pohotovostí v kontaktu s diváky pak vyniká zmíněný Petr Besta v roli bezdomovce Karla, nečekaného spojence sídlištních outsiderů proti místním chuligánům.

Pořád se však neumím smířit s celkovým vyzněním inscenace: proč říkat dětem, které žijí na sídlišti a nemají na výběr, že bydlí v betonové králíkárně a že kvůli jejich současným domovům v sedmdesátých letech 20. století, kdy tady s největší pravděpodobností ještě nebydleli ani jejich rodiče, přišli jiní lidé o domov? Otevírat tato témata dospělým v inscenacích jako *Šikmý kostel* (Divadlo Petra Bezruče, Ostrava) nebo *Jsme krajina* (Divadlo Jozefa Gregora Tajovského, Zvolen) je jistě důležité, ale co si z toho odnesou šestileté děti? Na tom, že paneláky jsou ošklivé, se dnes asi všichni shodneme, ale někdo v nich přece bydlet musí, tak je dětem, které ani nemají možnost volby, ještě více neznechucujme a soustředme se na pozitiva, jako je třeba v modernějších zástavbách zdaleka ne tak velkoryse zohledňované množství zeleně. Ta v *Betonové pohádce* až na plastovou větvíčku představující kopřivy,

s nimiž Hubert z bunkru vyháání vetřelce, a jednu umělou pokojovku zcela absentuje. Já jsem si ale jako dítě rozhodně nehrála s polystyrenem, ze sídliště jsem utíkala právě do přírody Proseckých skal. A pokud vím, i Jižní Město je jí – vedle zelených dvorů – velkoryse obklopené: na západě se rozprostírá rozsáhlý Kunratický les, na severovýchodě Hostivařský lesopark a na jihovýchodě Milíčovský les. Na rozdíl od letošní „*divadelní výpravy po stopách identity a paměti dáblického sídliště*“ s názvem *být bydlit obyvatel byt* Vojtěcha Bárty a Chemického divadla, která byla vytvořena s porozuměním problematice místního života z pozice insidera, jsem se v případě *Betonové pohádky* nedokázala zbavit dojmu moralizování zvenčí. Ale třeba děti o tématu vůbec nepřemýšlejí a na představení si užijí tu čistou dětskou radost ze hry...

Muzikál nablízko

V případě Josephine Baker jsem to měla přesně naopak. Říkala jsem si, co dnes její jméno českým dětem řekne, proč by se na představení o ní na malé scéně Minoru měly vůbec vypravit? Režisérku a choreografku Adélu Laštovkovou Stodolovou mám navíc zvláště v posledních letech spojenou převážně s komerčním divadlem (je mimo jiné režisérkou všech projektů Letní scény Musea Kampa, jako je *Meda*, *Werich*, *Marta*, *Forman*, a aktuálně připravovaného muzikálu *Klan Baťa*) a v Minoru se jedná stejně jako v případě Pavla Skály o její první spolupráci. Ani ona však není úplným nováčkem v oblasti divadla pro děti: účinkovala v *Příhodách Ferdý mravence* v Divadle AHA!, kde posléze vytvořila choreografii k inscenaci *Kubula a Kuba Kubikula*, a jako choreografka se podílela i na inscenaci Petra Kolečka a Jana Friče *Vánoce ve Špekově* v kladenském Divadle Lampion a v neposlední řadě na rodinných muzikálech *Mauglí* v Divadle Kalich (režie SKUTR) a *Šíleně smutná princezna* ve Studiu DVA (režie Šimon Caban). Lákala mě ale nová hra dnes již zavedeného dramatika Davida Košťáka a představitelka titulní role, zkušená muzikálová herečka Radka Pavlovčinová, která se Stodolovou spolupracovala již na *Mauglím* a v Minoru se objevila v inscenacích Jana Jirků *Lipany*, *Bratři naděje* a *Princ na bílém koni*.

Josephine Baker byla nejen extravagantní tanečnice, zpěvačka a herečka, ale i válečná hrdinka a také bojovnice za svobodu a rovnoprávnost.

A jako taková přehlídka muzikálového herectví tato taneční revue také začíná. A vzhledem k tomu, že se hraje na malé scéně, jedná se o muzikál nablízko, což byl pro mě asi největší zážitek. Pavlovčinová totiž po vzoru Baker doslova „*víří prach*“ a se svými dlouhými štíhlými nohama se v rytmu energického charlestonu pohybuje po scéně jako „*tornádo*“, přičemž jen tak mimochodem udělá třeba provaz. Jen legendární banánová sukýnka a explicitní nahota realismu jejího fyzického výkonu chybí. Vzhledem ke své muzikálové vybavenosti zvládá herečka do frenetického tance i zpívat a vyprávět svůj životní příběh. A to za pomoci jakéhosi konferenciéra v podání Jiřího Kohouta, který v obleku a vzorovaných semišových polobotkách, kravatě a plyšových rukavicích představuje zároveň jejího domácího mazlíčka, geparda Chiquitu, v inscenaci tvořícího – podobně jako sama Baker – symbol apropriace či zkrocení divoké přirozenosti. A později jednoho z jejích pěti manželů (o ostatních se v inscenaci

nemluví), který ji opustí ve finanční tísní, kterou si způsobila svým idealismem, když si za svou celosvětovou slávu koupila zámek na řece Dordogne (château Les Milandes leží mezi opevněnými hrady, pamatujícími stoletou válku, jež jako šňůra perel na Josephinině krku lemují řeku ve stejnojmenném departementu v Nové Akvitánii) a zabydlela ho dvanácti adoptovanými dětmi různých ras a náboženství.

Sérii jejích protivníků v boji za svobodu a rovnoprávnost naopak ztvárňuje herec a hudebník Matěj Šíma, který taneční a pěvecké výstupy Pavlovčinové zároveň doprovází na bicí a další hudební nástroje. Z amerického podnikatele s kloboukem, kšandami a texaským přízvukem se proměňuje mimo jiné ve Hermanna Göringa, který v inscenaci představuje zkratku k demonstraci Josephininých vyzvědačských aktivit za druhé světové války. Za ně coby jedna z mála žen v historii dostala Řád čestné legie, tedy nejvyšší francouzské státní vyznamenání, a zároveň ji málem připravily o život, když se ji nepřátelští agenti – v inscenaci sám Göring – pokusili otrávit. Paralelou k útlaku Afroameričanů se tak v inscenaci stává německý holokaust. Skutečnost, že právě Francie přijala Baker s otevřenou náručí a stala se jí opravdovým domovem, dokládá úslužné chování Šímy v roli číšníka, oslovujícího Josephine „*madame*“. Na rozdíl od Spojených států amerických, kde ji i po dobytí Paříže a jevišť po celém světě obdivovali jako zpěvačku a tanečnici, ale nepodali jí ani ruku a do podniků, v nichž vystupovala, musela i nadále vcházet zadním vchodem.

Celoživotní angažovanost Josephine Baker v boji proti rasové diskriminaci se tím stává hlavním tématem inscenace pro děti od dvanácti let, jež tak není pouhým životopisným slovníkovým heslem, nýbrž humanistickým apelem, který má potenciál v dětech zakořenit („*Nemusíš zůstat tam, kde Ti není dobře. Nemusíš zůstat v tom, s čím nesouhlasíš. Máš svůj hlas, tak ho použij!*“ píše se v anotaci). A to díky atraktivnímu balení, jež kromě chytře vystavěného, metaforického textu, choreografie (která však v průběhu inscenace dostává čím dál méně prostoru) a hereckých výkonů doplňuje nápaditá a zároveň minimalistická výprava Jakuba Kopeckého, využívající především široké zrcadlo v pozadí, které zpočátku odráží publikum a v něm interagujícího geparda, při prosvícení ale vytváří další prostor anebo slouží jako projekční plocha pro hravé animace, s nimiž herci interagují na principu laterny magiky. Zábavné jsou i kostýmy, jež jako na běžícím páse střídá především Pavlovčinová a mezi řadou pro Baker typických modelů se objevuje i sukně ve tvaru stolu s čajovým servisem, z něhož herečka s čajovou konvicí na hlavě vykoukne coby špiónka, anebo šaty ve tvaru zámku s věžičkou a cimbuřím. Škoda jen, že vzor Kohoutových bot a doplňků tvoří levhartí prázdné obláčky, nikoli gepardí černé skvrny.

Minorem jsme letos v lednu divadelní.net odšpuntovali a nyní jím rubriku recenzí – pro tento rok – slavnostně zakončujeme. Vy si ale klidně odšpuntojte šampaňské, neboť je – kromě silvestra – co slavit: redakce se nám rozrostla o dvě nové posily a jednoho potomka, přičemž další už je na cestě, a hlavně – i v novém roce pro vás chystáme nálož inspirativního čtení o divadle, a to díky podpoře Ministerstva kultury ČR zcela zdarma!

b) Soupis PR článků, TV a rozhlasových šotů

- Vznikl nový web o divadle. Založily ho redaktorky odcházející z Divadelních novin; magazin.aktualne.cz; 2. 1. 2025
- Cenzurovat pohádky Andersena je škoda; Dominika Rýparová; MF Dnes – Brno a Jižní Morava; 4. 1. 2025
- Cenzurovat pohádky je škoda, a Andersenovy obzvlášť. Děti smrt v pohádce chápou; Dominika Rýparová; lidovky.cz; 9. 1. 2025
- Šaty dělají člověka i filmové role. Kostým musí vystihovat charakter, myslí si kostýmní výtvarnice; Barbora Vacková; junior.rozhlas.cz; 9. 1. 2025
- Klub Rádía Junior: Garderobka a kostýmní výtvarnice Linda Vondrášková v Klubu Rádía Junior; ČRo – Rozhovory; 9. 1. 2025
- V prostorách bývalého multikina Galaxie v Praze vzniká nová platforma pro živé umění; divadlo.cz; 10. 1. 2025
- Multidivadlo. Dejvičtí budou v bývalém multikině hrát s Minorem a dalšími; idnes.cz/kultura; 10. 1. 2025
- Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; rodinnevylety.cz; 10. 1. 2025
- Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; Josef Horák; divadlo.cz; 10. 1. 2025
- Zprávy: Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; Josef Horák; i-divadlo.cz; 10. 1. 2025
- Na první české multikino Galaxie sedá prach, opuštěný prostor ožije divadlem a tancem; Jan Puci; prazskypatriot.cz; 10. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; ceskeobzory.cz; 11. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; urbanstage; 11. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; life4you.cz; 11. 1. 2025
- Festival Struny dětem představuje program a zahajuje předprodej; rodinnevylety.cz; 11. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; Svetozár Plesník; české-novinky.cz; 12. 1. 2025
- Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; Viktor Debnár; culturenet.cz; 12. 1. 2025
- Multidivadlo. Dejvičtí budou hrát v bývalém multikině s Minorem; MF Dnes – Praha; 13. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; play.cz; 13. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; Lucie Lončáková; regionalninoviny.eu; 13. 1. 2025
- Festival Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; Silvie Marková; divadlo.cz; 13. 1. 2025
- Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; Jana Bečková; cysnews.cz; 13. 1. 2025
- Galaxie na Hájích ožívá: Nové multikulturní centrum propojí divadlo, tanec i umění; Jana Felgerová; novinykraje.cz; 13. 1. 2025
- Klub Rádía Junior: Jak pracuje kostýmní výtvarnice u filmu? Prozradí Linda Vondrášková; ČRo – Rozhovory; 13. 1. 2025
- Bývalé multikino Galaxie na Jižním Městě probudí aktivity živého umění; Pražský deník; 14. 1. 2025

Struny dětem budou opět plné hudby, divadla i tance; tojesenzace.cz;
15. 1. 2025

Radim Vizváry – Mime on the Moon; Lucie Kocourková; nnmagazine.cz;
17. 1. 2025

Zprávy: MimiArt 2025; i-divadlo.cz; 20. 1. 2025

Festival Struny dětem představuje program a zahajuje předprodej;
Heleb Guardian; kidshouse.cz; 21. 1. 2025

Zprávy z radnice; Klíč (Praha 11); 23. 1. 2025

Festival Struny dětem představuje program a zahajuje předprodej;
Heleb Guardian; celebrityhouse.cz; 24. 1. 2025

Tip týdne: Dejvické divadlo s Minorem a kamarády míří do vzdálené Galaxie.
Vyrazíte za nimi na Háje i vy?; Deník N; 25. 1. 2025

Dejvické divadlo s Minorem a kamarády míří do vzdálené Galaxie. Vyrazíte za
nimi na Háje i vy?; Irena Hejdová; denikn.cz; 25. 1. 2025

Kulturní novinky pro ženy; Kateřina Kovandová; Žena a život č.3; 29. 1. 2025

Bratři v poli se 27. února vrátí do Minoru. Přijďte probudit Dageše s Mapíkem
ze zimního spánku; drds.rozhlas.cz; 30. 1. 2025

Před 250 lety se narodil Matěj Kopecký. Poslechněte si příběh slavného loutkáře;
Tereza Brázdová; pardubice.rozhlas.cz; 2. 2. 2025

Tematika holocaustu je stále aktuální, zaznělo na vzpomínkovém setkání
s prezidentem Pavlem; Jana Sustova; radiozurnal.rozhlas.cz; 3. 2. 2025

Před 250 lety se narodil Matěj Kopecký. Poslechněte si příběh slavného loutkáře;
Tereza Brázdová; pardubice.rozhlas.cz; 16. 2. 2025

Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; Vaše 4 (Praha 4); 17. 2. 2025

Galaxie – nová kulturní stanice na Hájích; Náš REGION – Praha č. 8; 17. 2. 2025

Vizitka: Odbornice Kateřina Dolenská: České loutkářství má venku dodnes
obrovský zvuk; ČRo – Rozhovory; 24. 2. 2025

Loutky v Minoru hrají i po 75 letech od založení Ústředního loutkového divadla;
Pražský deník; 25. 2: 2025

Týden s tancem; operaplus.cz; 25. 2. 2025

Hra vypráví příběh romského odbojáře; ct24.ceskatelevize.cz; ČT24; 26. 2. 2025

Divadlo Minor patří mezi nejúspěšnější loutkové scény; tyden.cz; 26. 2. 2025

Divadlo Minor patří mezi nejúspěšnější loutkové scény; marketingsales.cz;
26. 2. 2025

Zprávičky 27. února; ČT Děčko; 27. 2. 2025

Nová inscenace režiséra Janka Jirků v Minoru připomene příběh partyzána
Josefa Serinka; Josef Horák; divadlo.cz; 18. 3. 2025

Zprávy: Hrdina, na kterého se mělo zapomenout aneb Western z Vysočiny;
Josef Horák; i-divadlo.cz; 18. 3. 2025

Richard Samko jako černý partyzán: Pražské divadlo Minor uvede hru o Josefu
Serinkovi; Zdeněk Ryšavý; romea.cz; 18. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají divadlo Minor; nádvoří Novoměstské
radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; divadlo.cz; 19. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají divadlo Minor; nádvoří Novoměstské
radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; life4you.cz; 20. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají divadlo Minor; nádvoří Novoměstské
radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; classicpraha.cz;
20. 3. 2025

Klub Rádía Junior: Reportér a moderátor Richard Samko v Klubu Rádía Junior; ČRo – Rozhovory; 20. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají divadlo Minor; nádvoří Novoměstské radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; Svetozár Plesník; české-novinky.cz; 21. 3. 2025

Klub Rádía Junior: Hra o romském hrdinovi Černý partyzán učí děti, aby se nebály postavit zlu, láká Richard Samko; ČRo – Rozhovory; 21. 3. 2025

Představení o romském hrdinovi Černý partyzán učí děti, aby se nebály postavit zlu; Eva Sinkovičová; junior.rozhlas.cz; 21. 3. 2025

Baví mě výzvy, radši hraju zloduchy než prince; Marek Zaznamenala; Nový prostor č. 636; 21. 3. 2025

90' ČT24 Půl roku do voleb do poslanecké sněmovny; ČT24; 21. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají Minor; Zdena Müllerová; all4fun.cz; 23. 3. 2025

Očekávané události neděle 23. března 2025; Kateřina Vitouchová; zpravy.proglas.cz; 23. 3. 2025

Černý partyzán v divadle Minor; radio1.cz; 23. 3. 2025

Klub Rádía Junior: Lingvistka Dagmar Magincová v Klubu Rádía Junior; ČRo – Rozhovory; 23. 3. 2025

Patálie s ožvlými pomníky; Vladimír Mikulka; nadivadlo.blogspot.cz; 24. 3. 2025

Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 24. 3. 2025

Jak to vidí...; ČRo Dvojka; 24. 3. 2025

Blízká setkání; ČRo Dvojka; 24. 3. 2025

Struny dětem příští víkend rozehrají divadlo Minor; nádvoří Novoměstské radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; tojesenzace.cz; 24. 3. 2025

Struny dětem o víkendu rozehrají divadlo Minor; scena.cz; 24. 3. 2025

Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 25. 3. 2025

Dva na Dvojce; ČRo Dvojka; 25. 3. 2025

Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 26. 3. 2025

Jak to vidí...; ČRo Dvojka; 26. 3. 2025

Dva na Dvojce; ČRo Dvojka; 26. 3. 2025

Bývalé multikino Galaxie se proměňuje. Vzniká unikátní dočasný multikulturní dům – nová kulturní stanice Galaxie; Šárka Samková;

Vzniká nová kulturní stanice Galaxie: v bývalém multikině se bude hrát divadlo; Krystof Roedling; protisedi.cz; 26. 3. 2025

Galaxie dostává nový rozměr. Bývalé multikino u stanice metra Háje se mění v multikulturní dům; metro.cz; 26. 3. 2025

Události v kultuře: 26. března; ČT art; 26. 3. 2025

Bývalé multikino Galaxie v Praze 11 ožije na rok divadlem; Jan Puci; prazskypatriot.cz; 26. 3. 2025

Galaxie dostává nový rozměr; Metro – Praha; 27. 3. 2025

Znovuzrození Galaxie na Jižáku; Blesk – Východní Čechy; 27. 3. 2025

Studio 6; ČT1; 27. 3. 2025 5:59

Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 27. 3. 2025

Jak to vidí...; ČRo Dvojka; 27. 3. 2025

Blízká setkání; ČRo Dvojka; 27. 3. 2025

05:30 Události v regionech; Události v regionech (Praha); ČT1; 27. 3. 2025
 Návrat kultury do kina Galaxie; Události v regionech; ČT1; 27. 3. 2025
 Zprávičky: 27. března; ČT Děčko; 27. 3. 2025
 Divadlo místo popcornu. Do sálů bývalého multikina Galaxie se nastěhují umělci;
 Ondřej Novotný; life.forbes.cz; 27. 3. 2025
 Bývalé multikino Galaxie se proměňuje. Vzniká unikátní dočasný multikulturní
 dům – nová kulturní stanice Galaxie; tanecniaktuality.cz; 27. 3. 2025
 Rozbité loutky mají nové poslání; MF Dnes – Pardubický; 28. 3. 2025
 Divadlo; Deník N; 28. 3. 2025
 Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 28. 3. 2025; 6:33
 Struny dětem o víkendů víkend rozehrají divadlo Minor. Nádvoří Novoměstské
 radnice i Vodičkova ulice budou patřit vodnímu živlu; radioprostor.cz;
 28. 3. 2025; 7:27
 Jak to vidí...; ČRo Dvojka; 28. 3. 2025
 Za oponou: Galaktická spolupráce; i-divadlo.cz; 28. 3. 2025
 Struny dětem budou ve víru vody; MF Dnes; 29. 3. 2025
 Studio ČT24; ČT24; 29. 3. 2025 17:03
 O Roma vakeren s Ivetou Demeterovou; Iveta Demeterová;
 radiozurnal.rozhlas.cz; 29. 3. 2025
 Zprávičky: 30. března; ČT Děčko; 30. 3. 2025
 Prostor bývalého multikina Galaxie ožije kulturou; Alžběta Plocová; praha11.cz;
 30. 3. 2025
 Divadlo Minor uvádí novou hru Černý partyzán. Vznikla podle příběhu
 Josefa Serinka; Jana Sustová; radiozurnal.rozhlas.cz; 31. 3. 2025
 Jak hodnotíte aktuální kulturní program v Praze 11?; Klíč (Praha 11); 1. 4. 2025
 Bývalé multikino Galaxie se proměňuje: dočasný multikulturní dům...; Šárka
 Samková; operaplus.cz; 1. 4. 2025
 UDÁLOSTI: Nová Galaxie na Jižňáku aneb „Nechceme tady být sami.“;
 Veronika Bednářová; divadelni-noviny.cz; 3. 4. 2025
 01:35 Z metropole; Z metropole; ČT1; 5. 4. 2025 12:00
 Nová Kulturní stanice Galaxie; tanecnimagazin.cz; 8. 4. 2025
 Studio ČT24; ČT24; 12. 4. 2025 17:03
 Černý partyzán v Divadle Minor. Reportér Samko přibližuje příběh
 zapomenutého hrdiny; art.ceskatelevize.cz; 14. 4. 2025
 Inscenace Pepito, (ne)plivej! a Před usnutím se 26. května společně vrátí
 na jeviště Minoru; Sara Baalbaki; drds.rozhlas.cz; 22. 4. 2025
 Hrdina téměř zapomenutý; Jan Kerbr; Divadelní noviny č.4; 29. 4. 2025
 Dobrodružný život Josefa Serinka popisuje i jeho rukopis, který zatím nikdo
 nevydal; Jana Sustová; radiozurnal.rozhlas.cz; 1. 5. 2025
 O ztracené vodě; Tomáš S. Polívka; UNI – kulturní magazín č.5; 5. 5. 2025
 V Minoru děti poznají psí život; i-divadlo.cz; 6. 5. 2025
 V nové inscenaci divadla Minor děti poznají svět viděný psíma očima;
 Josef Horák; divadlo.cz; 7. 5. 2025
 Svět psíma očima: Divadlo Minor uvede Psa Paličáka; artfan.cz; 13. 5. 2025
 Festival Divadelní svět Brno nabídne více než 70 představení a dalších akcí;
 divadlo.cz; 13. 5. 2025
 DSB láká na pestrý program; scena.cz; 15. 5. 2025

Černý partyzán; Jana Donovan; Romano Vodí č.1; 16. 5. 2025
Odpolední Plus; ČRo Plus; 18. 5. 2025 18:10
Víkendový Radiožurnál; ČRo Radiožurnál; 18. 5. 2025 18:32
Studio ČT24; ČT24; 19. 5. 2025 18:03
Adéla Laštovková Stodolová: Se všemi svými představeními se loučím hodně těžko; Jan Januš; Interview č.6; 21. 5. 2025
Zprávičky: 21. května; ČT – Děčko; 21. 5. 2025
Přivážíme do Plzně špičková představení, říká organizátorka festivalu POCEM na divadlo; Iva Kokešová; plzen.rozhlas.cz; 23. 5. 2025
O zvířatech a lidech, nevyčerpatelné téma; Jan Kerbr; divadelni-noviny.cz; 24. 5. 2025
Kluci, co spolu chodí, svědomitě připravení improvizovat s kýmkoliv; Soňa Hanušová; maomai.cz; 27. 5. 2025
Chodíme a tleskáme do ticha; Veronika Bednářová; Divadelní noviny č.5; 28. 5. 2025
Vizitka: Spisovatelka Dočkalová: Angličtina je pro mě jazyk možností, někdy je pravdivější než čeština; ČRo – Rozhovory; 30. 5. 2025; 10:02
Novoměstská radnice otevírá brány v rámci Pražské muzejní noci; prazsky-magazin.cz; 4.6. 2025
Batolata mají své první divadlo v Česku, na představení můžou i jinam; ct24.ceskatelevize.cz; 5. 6. 2025
Bruncvík a jeho lev po dvaceti letech; Nina Malíková; Loutkář č. 1; 9. 6. 2025
Minor dvakrát rodičom... teda deťom?; Eva Kyselová; Loutkář č.1; 9. 6. 2025
Festival of Wonder vzdává poctu loutkářství; Iva Kopecká; Loutkář č.1; 9. 6. 2025
Slavnostní zahájení jubilejního 15. ročníku Týdne čtení dětem proběhlo 29. května v pražském Divadle Minor; Martina Pechová; celebrityhouse.cz; 10. 6. 2025
Dobrá večer s A11; A11; 12. 6. 2025 18:00
Zprávy: Festival Mateřinka rozdál ocenění; i-divadlo.cz; 14. 6. 2025
Festival Mateřinka 2025 ocenil nejlepší loutkové inscenace; naseveru.net; 15. 6. 2025
Festival Mateřinka rozdál ocenění; Lucie Lončáková; regionalninoviny.eu; 16. 6. 2025
Blízká setkání; ČRo Dvojka; 16. 6. 2025 11:04
Festival Mateřinka rozdál ocenění; Vít Peřina; divadlo.cz; 16. 6. 2025
MATEŘINKA: Magický svět, kde se na děti nešíšlá; Zdeněk A. Tichý; divadelni-noviny.cz; 19. 6. 2025
Blízká setkání; ČRo Dvojka; 22. 6. 2025 14:04
Reportáž z představení Černý partyzán: „Úplně jsem tomu příběhu propadl,“ říká ředitel divadla a autor hry o Josefu Serinkovi Janek Jirků; Jana Donovan; romea.cz; 23. 6. 2025
Kulturní stanice Galaxie na Hájích!; Zuzana Böhmová; Klíč (Praha 11); 25. 6. 2025
Vizitka: Herečka Huspeková: Děti disidentů díky matkám nepociťovaly, že se něco děje; ČRo – Osobnosti; 27. 6. 2025
Na Mateřince malí i velcí diváci objevovali svět; Radmila Hrdinová; divadelni.net; 28. 6. 2025
Kateřinka a její první Mateřinka; Kateřina Kykalová; divadelni.net; 28. 6. 2025

Štěňátko ošklivé, inscenace pěkná; Adéla Vondráková; divadelni.net; 3. 7. 2025
Galaxie na Hájích se v září otevře festivalem 4+4 dny v pohybu; artfan.cz;
3. 7. 2025

Bojs: Rozvod se dá zvládnout, když se partneři shodnou, říká herec Bořek Joura;
wave.rozhlas.cz; 20. 7. 2025

Bojs: Rozvod se dá zvládnout, když se partneři shodnou, říká herec Bořek Joura;
ČRo – Rozhovory; 20. 7. 2025

Herečka Lenka Volfová v Klubu Rádía Junior; ČRo – Rozhovory; 11. 8. 2025

Minor byl pro mě způsob života, vyrostly mi tam děti, vzpomíná loutkářka
Lenka Volfová; junior.rozhlas.cz; 11. 8. 2025

Minor byl pro mě způsob života, vyrostly mi tam děti, vzpomíná loutkářka
Lenka Volfová; Rádio Junior – podcasty; youtube.com; 11. 8. 2025

Zpěvačka Načeva: Občas mám na koncertech potřebu na lidi něco křičet; Klára
Čikarová; denikn.cz; 20. 8. 2025

Občas mám na koncertech potřebu na lidi něco křičet; Klára Čikarová; Deník N;
22. 8. 2025

Galaxie se v září otevírá: Festival 4+4 dny v pohybu slaví 30 let a zve k objevování
umění na Jižním Městě; Klíč (Praha 11); 27. 8. 2025

Kulturní stanice Galaxie se otevírá. Nový umělecký prostor na Hájích startuje
symbolickým pochodem; divadlo.cz; 4. 9. 2025

Kulturní stanice Galaxie se otevírá. Nový umělecký prostor na Hájích startuje
symbolickým pochodem; tanecniaktuality.cz; 9. 9. 2025

Slavnostní zahájení Kulturní stanice Galaxie; pragmoon.cz; 12. 9. 2025

Galaktická sezóna divadla Minor; Josef Horák; divadlo.cz; 12. 9. 2025

Galaktická sezóna divadla Minor; Josef Horák; i-divadlo.cz; 12. 9. 2025

Nová Galaxie slibuje oživení Jižního Města i zapojených kulturních organizací;
Šárka Švánová; vltava.rozhlas.cz; 15. 9. 2025 14:24

Malé dejiny rómskeho odboja; Eva Kyselová; Loutkář č.2; 16. 9. 2025

Zpráva: Pochod Dejvice – Galaxie; divadelni-noviny.cz; 17. 9. 2025

Podzimní sezóna v Kulturní stanici Galaxie přinese na Jižní Město čtyři divadelní
premiéry, dvě výstavy, tři nová taneční představení a festival; Šárka Samková;
divadlo.cz; 18. 9. 2025

V Minoru půjde do tuhého. Kolik životů zachráníme 15. října?; Sara Baalbaki;
drds.rozhlas.cz; 18. 9. 2025

Tandem inscenací Pepito, (ne)plivej! a Před usnutím pokračuje dál. Do Minoru
se vrátí 20. října; drds.rozhlas.cz; 18. 9. 2025

Kulturní stanice Galaxie ožívá na Jižním Městě; Edita Čermáková; praha11.cz;
18. 9. 2025

Někdejší kino Galaxie na Hájích ožívá: Divadlo, tanec i výstavy! Otevře se
v sobotu; blesk.cz; 18. 9. 2025

Podívejte se na proměnu multikina Galaxie na Hájích. Po letech otevírá, je tu obří
bar i Dejvické divadlo; Michal Mančař; cc.cz; 18. 9. 2025

Tip týdne: Galaxie kultury a oddechu zve na velký kulturní třesk. Co teď opravdu
potřebujeme?; Deník N; 19. 9. 2025

Podzimní sezóna v Kulturní stanici Galaxie přinese na Jižní Město čtyři divadelní
premiéry, dvě výstavy, tři nová taneční představení a festival;
bydlenimagazin.cz; 19. 9. 2025

Za oponou: Galaktická pětka; i-divadlo.cz; 19. 9. 2025
Z opuštěného multikina Galaxie se stává místo, kde fantazie dostává křídla;
Gabriela Röhrichová; zena-in.cz; 19. 9. 2025
Přestěhováno. Dejvické divadlo získalo azyl na Jižním Městě, v sobotu otevírá
Stanice Galaxie; publico.cz; 19. 9. 2025
Bývalé kino Galaxie ožívá: kulturní centrum otevře soubor Dejvického divadla;
prazsky.denik.cz; 19. 9. 2025
Prostor pro dva; Rádio Prostor; 19. 9. 2025 16:00
Bývalé kino Galaxie v Praze 11 znovu otevírá své brány; nasregion.cz; 19. 9. 2025
Kulturní stanice Galaxie. V bývalém kině se propojí významné umělecké
organizace; Štěpánka Borská; idnes.cz/praha; 19. 9. 2025
Kulturní stanice Galaxie. V bývalém kině se propojí významné umělecké
organizace; Štěpánka Borská; impuls.cz; 19. 9. 2025
Kulturní stanice Galaxie. V bývalém kině se propojí významné umělecké
organizace; Štěpánka Borská; metro.cz; 19. 9. 2025
Slavnostní otevření Kulturní stanice Galaxie; tanecnimagazin.cz; 19. 9. 2025
Ukázka pozitivní energie. Otvírá se Kulturní stanice Galaxie; divadelni-noviny.cz;
19. 9. 2025
Místo filmů bude v kině k vidění „galaktická pětka“; Štěpánka Borská;
MF DNES – PRAHA; 20. 9. 2025
Galaxie rozsvítila Jižní Město – nový hub pro divadlo, tanec a výstavy;
art2friends.cz; 22. 9. 2025
Přijďte do Galaxie na Betonovou pohádku; Jan Jaroš; Klíč (Praha 11); 24. 9. 2025
Nejlepší kulturu hledej uprostřed sídliště; Jan Vitvar; respekt.cz; 26. 9. 2025
Podzimní sezóna v Kulturní stanici Galaxie přinese na Jižní Město čtyři divadelní
premiéry, dvě výstavy, tři nová taneční představení a festival Praha;
Petr Brodecký; ceskoobjektivem.cz; 27. 9. 2025
Nejlepší kulturu hledej uprostřed sídliště; Jan Vitvar; Respekt č.40; 29. 9. 2025
Dobrodružství čeká venku... v Galaxii na Jižním Městě; i-divadlo.cz; 30. 9. 2025
Za humny; Lysolajský zpravodaj; 1. 10. 2025
Dobrodružství v Galaxii: Divadlo Minor uvede Betonovou pohádku inspirovanou
Jižním Městem; Zuzana Seyčková; praha11.cz; 1. 10. 2025
Divadlo Minor uvede v prostorách nově otevřené kulturní stanice Galaxie
premiéru autorské inscenace Betonová pohádka; Josef Horák; divadlo.cz;
1. 10. 2025
Kulturní servis; Tomáš Procházka; Hospodářské noviny – Víkend; 3. 10. 2025
Kulturní tipy: Příběh slavné pivovarnické rodiny, český horor či Betonová
pohádka na Jižáku; Jaroslav Totušek; vikend.hn.cz; 3. 10. 2025
Zprávičky: 14. října; ČT Déčko; 14. 10. 2025
Celý život jsem prosycen hudbou a nejsem hudebník; Jana Soprová; Divadelní
noviny č.8; 14. 10. 2025
Thálie odhalily nominace. Dana Syslová a Ladislav Frej převezmou celoživotní
ceny; idnes.cz/kultura; 15. 10. 2025
Ceny Thálie mohou získat Barešová, Absolonová či opět Šulaj a Kříž;
ct24. ceskatelevize.cz; 15. 10. 2025

Kdo letos získá Cenu Thálie? Nominováni jsou Barešová, Elsnerová nebo Rošetzký; magazin.aktualne.cz; 15. 10. 2025

Thálie 2025: Seznam nominovaných; operaplus.cz; 15. 10. 2025

Přehled nominovaných umělců na Ceny Thálie 2025; divadlo.cz; 15. 10. 2025

Ceny Thálie 2025 – nominace; i-divadlo.cz; 15. 10. 2025

Thálie mají své nominace; Dana Syslová a Ladislav Frej převezmou celoživotní ceny; Petr Kalmár; runwayonline.cz; 16. 10. 2025

Thálie a jejich nominace; Gabriela Kovářiková; denik.cz; 16. 10. 2025

Nominace na divadelní Ceny Thálie; scena.cz; 16. 10. 2025

I děti mohou pobývat v Galaxii; Jan Kerbr; divadelni-noviny.cz; 17. 10. 2025

Klíč (Praha 11); 22. 10. 2025

Velbloud a polštáře. Mladší soubor vyprodal divadlo Minor; drds.rozhlas.cz; 22. 10. 2025

Minulost je nutné připomínat; Jiří Landa; TV magazín č.44; 27. 10. 2025

Otevřené dveře do světa současného loutkového divadla; listyprahy1.cz; 31. 10. 2025

35. Přelet nad loutkářským hnízdem: Rozšiřujeme divácké obzory; i-divadlo.cz; 4. 11. 2025

Chystá se tradiční rojení loutkářů; divadelni-noviny.cz; 3. 11. 2025

35. Přelet nad loutkářským hnízdem: Rozšiřujeme divácké obzory; divadlo.cz; . 11. 2025

Maomai Tip: Přelet nad loutkářským hnízdem; maomai.cz; 6. 11. 2025

Zprávičky 8. listopadu; ČT Děčko; 8. 11. 2025

V Minoru bude mít premiéru nová inscenace Adély Laštovkové Stodolové Josephine Baker; divadlo.cz; 10. 11. 2025

Taneční revue, která víří nejen prach; i-divadlo.cz; 10. 11. 2025

Premiéra inscenace Josephine Baker v Minoru; scena.cz; 11. 11. 2025

Psí příběh, který nehladí po srsti; Dominik Rathan; Loutkář č.3; 11. 11. 2025

Diváku, koukej se!; Barbora Dynybylová; Loutkář č.3; 11. 11. 2025

A co děti? Má pro ně kdo hrát?; Adéla Vondráková; Loutkář č.3; 11. 11. 2025

Závěrečné slovo poroty festivalu Mateřinka 2025; Loutkář č.3; 11. 11. 2025

Závěr třetí dekády festivalu Regiony; Veronika Švecová; Loutkář č.3; 11. 11. 2025

Podstatné je, že se něco vypustí a nechá se to dít; Jakub Škorpil; Svět a divadlo č.5; 12. 11. 2025

Když princeznu necháš koňovi; Kateřina Vais; divadelni.net; 13. 11. 2025

Ranní Plus; ČRo Plus; 13. 11. 2025 6:10

Tornádo Josephine Baker! Život i osobnost extravagantní umělkyně a bojovnice za lidská práva ožívá v divadle Minor; Veronika Štefanová; vltava.rozhlas.cz; 13. 11. 2025

Přípravku doprovodí 1. prosince na jeviště v Minoru mladší soubor s inscenací Bratři v poli; Sara Baalbaki; drds.rozhlas.cz; 13. 11. 2025

Možná někoho naštvu; David Hron; Muži v česku; 19. 11. 2025

Jiří Havelka KDYŽ JE TAM SMUTEK NEBO ÚZKOST, PŘILIJTE HUMOR; Marianne č.12; Simona Martínková Racková; 20. 11. 2025

Noční Mikrofórum; ČRo Dvojka; 21. 11. 2025 22:30

Kreativní Praha: Co se stane, když kultura změní adresu; culturenet.cz;
24. 11. 2025

Prosinec v Kulturní stanici Galaxie; Klíč (Praha 11); 26. 11. 2025

Kulturní mozaika; Skautský svět č. 2; 27. 11. 2025

Kam do divadla v čase adventním a vánočním?; divadelni-noviny.cz; 2. 12. 2025

Podzimní loutkářská sklizeň; Adéla Vondráková; divadelni.net; 9. 12. 2025

Držitelka Thálie Kristýna Franková: Škatulkování v divadle dneska nemá smysl;
ČT Art; 9. 12. 2025

Nová vánoční pohádka; Náš REGION – Liberecko; 11. 12. 2025

Když nevím, tak chodím; Kristýna Mazánková; Harper's Bazar; 11. 12. 2025

Ranní Dvojka; ČRo Dvojka; 12. 12. 2025 8:04

Příběh Josephine Baker mě provází životem, vypráví herečka Radka
Pavlovčinová. Nová inscenace překvapí vzdušnou projekcí; Lenka Vahalová;
Rádio Praha – Host Lenky Vahalové; 13. 12. 2025

Příběh Josephine Baker mě provází životem, vypráví herečka Radka
Pavlovčinová. Nová inscenace překvapí vzdušnou projekcí; Lenka Vahalová;
ČRo – Host Lenky Vahalové; 13. 12. 2025

Příběh Josephine Baker mě provází životem, vypráví herečka Radka
Pavlovčinová. Nová inscenace překvapí vzdušnou projekcí; Lenka Vahalová;
praha.rozhlas.cz; 13. 12. 2025

Divadlo ALFA představuje svoji řadu KLUB ALFA-ZET; plzenskyrozhled;
14. 12. 2025

Facka je první premiérou Dejvického divadla v Kulturní stanici Galaxie; Náš
REGION – Praha; 15. 12. 2025

Facka je první premiérou Dejvického divadla v Kulturní stanici Galaxie; Vaše 4
(Praha 4); 15. 12. 2025

Barbora Sedláková císařský double; Jakub Škorpil; Svět a divadlo č. 6;
16. 12. 2025

Od čističky po Galaxii: na výletě s festivalem 4 + 4 dny v pohybu, který přepsal
mapu Prahy; Veronika Bednářová Divadelní noviny č. 10; 17. 12. 2025

Tornádo, co víří prach; Jan Kerbr; Divadelní noviny č. 10; 17.12.2025

Leden v Kulturní stanici Galaxie; Klíč (Praha 11); 22. 12. 2025

Minor pronikl do nové Galaxie; Kateřina Vais; divadelni.net; 30.12.2025

Dobrodružství čeká na sídlišti; Kateřina Lasotová; Loutkář č.4; 31. 12. 2025

Lidé, loutky, lvi, myšky, jablka a mlčenlivé ryby i všudypřítomní racci...;
Kamila Černá; Loutkář č.4; 31. 12. 2025

Kdybychom měli pocit, že už jsme všeho dosáhli, mohli bychom skončit;
Adéla Vondráková; Loutkář č.4; 31. 12. 2025

7. OCENĚNÍ, ÚČAST NA FESTIVALECH, ZÁJEZDY

Nominace na **Cenu Thálie** 2025 pro Bořka Juru za herecký výkon v inscenaci *Pes Paličák* (režie Jakub Maksymov, premiéra 18. května 2025)

Dlouhý, Široký a Bystrozraký / Kostel Pražského jezulátka, Praha /
4. května 2025

Hamletek / Brno / 24. května 2025

Dlouhý, Široký a Bystrozraký (2x) / Mezinárodní festival Mateřinka, Liberec /
12. června 2025

Velká fotbalová pohádka (2x) / Divadlo Alfa, Plzeň / 15. června 2025

Špunt (2x) / Festival Regiony, Hradec Králové

Dlouhý, Široký a Bystrozraký / Filmový festival Karlovy Vary / 6. července 2025

Dlouhý, Široký a Bystrozraký / venkovní scéna, Pardubice / 24. srpna 2025

Velká fotbalová pohádka / Port, Máchovo jezero / 31. srpna 2025

Dlouhý, Široký a Bystrozraký / Tábor / 5. září 2025

Dlouhý, Široký a Bystrozraký / Valdštejnská lodžie, Jičín / 6. září

Hamletek (2x) / Staré divadlo Karola Spišaka, Nitra / 22., 23. listopadu 2025

8. DALŠÍ PROJEKTY

KULTURNÍ STANICE GALAXIE NOVÝ KULTURNÍ PROSTOR NA JIŽNÍM MĚSTĚ

Kulturní stanice Galaxie zahájila provoz 20. září 2025 v prostorách bývalého multikina na Jižním Městě. Spojuje pět významných institucí – Dejvické divadlo, divadlo Minor, 4 + 4 dny v pohybu, DanceConnected a DAMU – které zde společně rozvíjejí nový umělecký multiplex. Společné působení těchto subjektů vytváří prostředí, které nabízí návštěvníkům pestrou škálu pohledů na umění a umožňuje jim prozkoumávat různé žánry v rámci jednoho místa.

Partnerství

Pro Divadlo Minor znamená toto propojení především možnost oslovit publikum, které se běžně pohybuje v jiných kulturních světech – návštěvníky tanečních projektů, výstav či performativní tvorby, ale také studenty uměleckých oborů. V Galaxii se tak přirozeně setkávají diváci, kteří by se jinak míjeli, a mohou objevovat tvorbu dalších partnerů. Tato konstelace přináší Minoru prostor k rozšíření povědomí o dětském a rodinném divadle, podporuje mezioborové inspirace a otevírá cestu k novým formám spolupráce. Galaxie se díky tomu stává místem, kde se různé kulturní komunity prolínají a kde může každý partner představit svou tvorbu v širším, živějším kontextu.

Hraní v Galaxii

Inspirace Jižním městem byla od začátku přirozenou součástí minorského působení v Galaxii. Nejvýrazněji se to odráží v inscenaci Betonová pohádka, která vychází z celoživotních zkušeností tvůrčího týmu se životem na sídlišti, ale také z jejich průzkumu prostředí Prahy 11 a rozhovorů s místními obyvateli. Betonová pohádka tak představuje jednu z dramaturgických linií minorského repertoáru v Galaxii – tedy nově vzniklé inscenace připravované přímo pro tento prostor.

Další dramaturgické linie tvoří stávající inscenace, které svým technickým řešením umožňují hrát jak na domovských scénách Minoru, tak v Galaxii, a také úspěšné tituly z minulých let, které se díky novému sálu vrací zpět na repertoár. Díky tomu může Minor nabídnout rozmanitý program pro školní i rodinné publikum a zároveň reagovat na konkrétní podmínky a potřeby Galaxie. Provozní model je rozdělen mezi školní a veřejné publikum: ve čtvrtek a pátek dopoledne hraje Minor pro školy, páteční odpoledne a večery dle potřeby, víkendový program je určen rodinám a veřejnosti.

MIMODIVADELNÍ ČINNOST, EDUKAČNÍ AKTIVITY A DOPROVODNÉ PROGRAMY

Divadlo Minor dlouhodobě nabízí pestrou škálu mimodivadelních programů určených rodinnému publiku i školním kolektivům. Pro dětské návštěvníky jsou připravovány specializované workshopy a outdoorové hry, pro školy realizujeme edukativně-vzdělávací programy vedené zkušenými divadelními lektory.

V roce 2025 jsme nabídku dílen pro veřejnost významně rozšířili. Část programů jsme nově koncipujeme v režimu „rodiče vítáni“, který umožňuje aktivní zapojení dospělých do tvůrčího procesu společně s dětmi. V tomto formátu jsme uvedli například workshop malby tuší **Všechny barvy tuše** s lektorkou Sai Dong. Dále jsme rozšířili **Dílnu klasického animovaného filmu** o variantu určenou pro celé rodiny. Nově vznikla také dílna **Papíroví kouzelníci** pod vedením renomované výtvarnice, ilustrátorky a animátorky Marie Urbánkové, zaměřená na kreativní práci s papírem a objevování různorodých výtvarných technik.

Nový prostor Kulturní stanice Galaxie umožnil vznik herecké dílny **Zahraj si na hvězdu**, v níž si děti pod odborným vedením osvojují základní divadelní techniky a principy týmové spolupráce při tvorbě krátkého divadelního tvaru. Ve spolupráci s platformou TV Minor vznikly nové workshopy pro veřejnost i školy pod názvem **TV Minor Live**. Program reaguje na plánované zařazení filmové výchovy do školní výuky. Prostřednictvím projekcí krátkých animovaných filmů dostupných na TV Minor se děti učí porozumět filmovému příběhu a osvojovat si základní principy filmového jazyka. Také v roce 2025 se uskutečnila oblíbená letní hra **Prázdninová skrýšovka**. Tentokrát tematicky navázala na inscenaci Černý partyzán a během letních prázdnin provedla účastníky po stopách partyzánských příběhů v Praze. Nabídku programů pro školy jsme rozšířili o workshop **Rozumíš mi?**, který dále rozvíjí témata inscenace Karkulko, neboj se! a podporuje rozvoj komunikačních a sociálních dovedností žáků. Outdoorovou hru **Vysílač GO 84** jsme po dobu působení v Galaxii adaptovali na prostředí Jižního Města; diváci si ji mohou zahrát výhradně v této lokalitě.

MIMOŘÁDNÉ AKCE

První březnový víkend jsme uspořádali Ples princezen, který rozšířil nabídku společenských akcí pro rodinné publikum.

3. dubna 2025 vernisáž výstavy Marie Urbánkové Divadlo, nůžky, papír

Dne 20. září 2025 byl slavnostně zahájen provoz Kulturní stanice Galaxie.

Dne 17. listopadu se po představení Hon na Jednorožce uskutečnil tradiční Průvod světél k památníku Jana Opletala a Václava Sedláčka.

Dne 13. prosince jsme uvedli inscenaci *Vánoce* pro projekt *Rehasít*, který usiluje o zlepšení dostupnosti, návaznosti a kvality rehabilitační péče pro děti s onkologickým onemocněním. Realizace představení byla umožněna díky finanční podpoře nadace Donor, Nadačního fondu Naděje pro tebe, SDH Skoupý a Charitativního bazárku Kapička.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ INSCENACÍ

Rok 2025 byl mimořádný také z hlediska jubilejních repríz. Dne 15. února jsme uvedli 200. reprízu inscenace **Bruncvík a lev**, 6. května následovala 100. repríza inscenace **Dlouhý, Široký a Bystrozraký**. Dne 24. října jsme odehráli již 200. reprízu inscenace **O veliké řepě** a 21. listopadu dosáhla 100 uvedení inscenace **Zachraňte číslo 6**. Rok jubileí uzavřela 12. prosince slavnostní 100. repríza inscenace **Perníková chaloupka**.

PODCASTOVÁ TVORBA

V roce 2025 byly natočeny čtyři nové podcastové díly. Hosty byli režisér Jiří Ondra (inscenace *Špunt*), herec Daniel Šváb, představitel profesora Klamma a dalších rolí v inscenacích divadla Minor, Richard Samko, který přiblížil téma partyzánského hrdiny Josefa Serinka v souvislosti s inscenací *Černý partyzán*, a režisér Pavel Skála, jenž hovořil o životě na sídlišti a výzkumu na Jižním Městě v návaznosti na inscenaci *Betonová pohádka*.

TV MINOR

V roce 2025 se TV Minor soustředila především na prohlubování edukačních aktivit.

Došlo k prodloužení licence k 22 filmům ve spolupráci s FAMU a zároveň byly zajištěny licence k audiovizuálním dílům pro projekční bloky realizované ve spolupráci s FAMU, KREUSfilm, UMPRUM, TIC Brno, Filmofonem a Národním filmovým archivem (NFA).

Programová nabídka byla dále obohacena o nové filmy od společnosti KREUS film, které byly poskytnuty bezplatně. V rámci otevření prostoru Kulturní stanice proběhly projekce filmů TV Minor na základě zajištěné licence.

TV Minor se rovněž zapojila do evropské grantové výzvy CREA EUROPE – Innovation Lab ve spolupráci s technologickou software platformou Artinii. Žádost však nebyla v tomto kole podpořena.

TV Minor jsme prezentovali na festivalech, v rámci zaměření na audiovizuální výchovu: České vize (Ústí nad Orlicí), Anifilm (Liberec), Pražský Kufr (Kulturní stanice Galaxie, Praha), Malé oči (kino Aero, Praha).

V oblasti vzdělávání pokračovala spolupráce s Asociací pro filmovou a audiovizuální výchovu (ASFAV). Na základě této spolupráce byla rozvíjena edukační linka prostřednictvím filmových bloků pro školní skupiny i veřejnost v Kulturní stanici Galaxie.

Tyto aktivity přispěly k posílení role TV Minor jako platformy propojující filmovou prezentaci s audiovizuálním vzděláváním.

V roce 2025 byly realizovány následující aktivity

DÍLNY A DALŠÍ AKTIVITY PRO RODINY S DĚTMI

BATOLECÍ SMYSLODÍLNA

OBJEVUJ (DIVADELNÍ) SVĚT!

Na měkké trávě, ve větvích stromů i mezi obláčky je tolik k objevování! Co to voní? Co to chrástí? Co to cinká? Pojďte společně udělat první krůček na cestě k poznávání pomocí hravých aktivit rozvíjejících smysly. Hledejte společně a zkuste vidět věci tam, kde se mohou zdát v dětském žvatlání či malůvkách nesrozumitelné.

Dílnu vede lektorka divadla Minor

Doporučený věk 1,5 let až 3 roky + jejich (pra) rodiče / kapacita 8 batolat (+8 doprovázejících dospělých) / délka 30 minut.

BUBNOVÁNÍ V KRUHU

BUBENICKÝ WORKSHOP

Zabubnujeme si a prožijeme přátelskou bubenickou párty. Bubnování má prokazatelně kladný vliv na jemnou a hrubou motoriku, propojuje obě hemisféry, redukuje napětí, stres a posiluje soustředění. Jde o ideální formu uvolnění, odreagování a svobodného vyjádření. Rytmus je základní dovednost, kterou si mohou všechny děti osvojovat, rozvíjet a posilovat. Rytmus je prvotním podkladem pro další disciplíny, jako je tanec, zpěv, hra na hudební nástroj a třeba i sport.

Dílnu vede Jan Hrovatitsch *bubeník, učitel hry na bicí nástroje*

Doporučený věk 6–13 let / kapacita 20 účastníků / délka 70 minut / cena 250 Kč.

ČTEME HROU

DÍLNY PRO NEJMENŠÍ

Čtení pohádek má zvláštní kouzelnou moc vtáhnout všechny přítomné do děje a nechat je nahlédnout do světa hlavních hrdinů. Čtení hrou má moc dvojnásobnou, protože se těmi přítomnými stanete vy – rodiče se svými dětmi – a spolu s naším lektorem se do příběhu doslova vžijete! Setkání začne společným čtením rodičů, kteří se tak stanou našimi průvodci do světa fantazie. Děti budou vstupovat do příběhu skrze dramatické herní aktivity, které jsou plné pohybu, hudby, tance a samozřejmě zábavy. Díky těmto hrám se děti promění v hlavní hrdiny a na vlastní kůži zažijí to, o čem by si jindy mohly nechat jen zdát.

Dílnu vede Kateřina Bohadlová *lektorka, překladatelka*

Doporučený věk 3–6 let + jejich (pra)rodiče / kapacita 8 rodin (16 účastníků) / délka 50 minut / cena 100 Kč.

DÍLNA KLASICKÉHO ANIMOVANÉHO FILMU

NATOČTE SI VLASTNÍ FILM

Chcete se seznámit s technikami klasického animovaného filmu, nebo jste si už vyzkoušeli základy animace a chcete své zkušenosti rozvíjet dál? Přijďte si na dílnu vytvořit krátký animovaný film. Děti si vyzkouší výtvarnou přípravu loutek, prostředí, práci v týmu a samotné animování pod kamerou. Staňte se scénáristou, režisérem nebo mistrem speciálních efektů. V poslední čtvrtině si s rodiči promítneme všechny vytvořené filmy.

Dílnu vedou lektorky spolku Ultrafun

Doporučený věk od 8 let / kapacita 10 účastníků / délka 3 hodiny / cena 550 Kč.

JEDNOU NOHOU V CIRKUSE

OBJEV V SOBĚ ŽONGLÉRA ČI AKROBATA

Během workshopu si děti vyzkouší několik cirkusových disciplín, základní prvky žonglování s míčky, kruhy, talířem aj. Předtím však nebude chybět rozcvička zaměřená na koordinační dovednosti účastníků, rozehřátí a protažení těla. Cirkusové umění je pěkná dřina, u nás to však bude spíše legrace. Přijďte si tedy vyzkoušet své balanční a koordinační dovednosti.

Dílno vede Václav Jelínek *herec, žonglér, performer všeho druhu*

Doporučený věk 9–13 let / kapacita 12 účastníků / délka 1 hodina 45 minut / cena 300 Kč.

PAPÍROVÍ KOUZELNÍCI

STŘÍHEJ, TRHEJ, LEP A SKLÁDEJ

Papír má nekonečné možnosti – stačí nůžky, lepidlo a tvoje fantazie. Vyzkoušíme si různé techniky práce s papírem: skládání, vrstvení, stříhání, lepení i prostorové modelování. Tvořit budeme z recyklovaných materiálů a papír nám doslova ožije pod rukama. Vystříhneme si svůj svět – třeba vlastní cirkusové šapitó, stroj na počasí nebo rodinu létajících ryb.

Dílno vede Marie Urbánková *výtvarnice a ilustrátorka*

Doporučený věk 8+ / kapacita 12 účastníků / délka 2 hodiny / cena 300 Kč.

PROHLÍDKA DIVADLA

Zajímá vás, jak vypadá herecká šatna? Kde se skladují kulisy? Račte tedy na prohlídku! Odhalíme vám zajímavá fakta o divadle i o budově. Prohlídky jsou vázané k představením na Velké scéně a termíny najdete v našem programu.

Rezervace netřeba / doporučený věk od 5 let / kapacita 30 účastníků / délka cca 30 minut / cena 50 Kč.

TAJEMSTVÍ TEMNÉ KOMORY

FOTOGRAFICKÁ DÍLNA

Děti provedeme historií fotografie od jejích počátků až po fotoaparáty v mobilních telefonech. Vyzkoušíme si, jak se fotografovalo s historickým deskovým fotoaparátem, vyvoláme fotografii v temné komoře a každý účastník si technikou fotogramu vytvoří několik obrázků, které si odnese domů.

Dílnu vede Zbyněk Hrbata *fotograf divadla Minor*

Doporučený věk 8–13 let / kapacita 10 účastníků / délka 2 hodiny / cena 350 Kč.

TV MINOR LIVE

ANEŽ JAK VNÍMAT FILM

TV Minor live zve malé i velké diváky na promítání krátkých animovaných filmů, které vybíráme s ohledem na jejich citlivé zpracování důležitých témat. Po projekci následuje společná diskuze, která pomáhá porozumět nejen příběhu, ale i filmovému jazyku – barvám, náladám, zvukům i emocím. Workshop rozvíjí schopnost vnímat film jako celek i v detailech a nabízí návod, jak o něm s dětmi mluvit. Promítání je určeno nejen dětem, ale i rodičům, učitelům či prarodičům, kteří chtějí s dětmi smysluplně sdílet filmový zážitek.

dílnu vedou Zdenek Pecháček, Eva Pecháčková

Doporučený věk: 6–10 let / kapacita 50 účastníků / délka 60 minut / cena 140 Kč.

VČELÁM DÍK!

OUTDOOROVÁ VČELAŘSKÁ DÍLNA

Kde se bere med? Jak to vypadá v úle? Proč jsou pro nás včely důležité? Staň se mladým včelařem a poznej svět včel!

Výpravu začneme v divadle Minor, kde vás naši lektori provedou historií včelařství. Řekneme si také, jak včely žijí, jak funguje včelí společenství, jak vypadá úl uvnitř a jak se správně včelaří. Po teoretické části (zahrnující obrázky, včelařské

předměty atd.) se společně přesuneme k včelím úlům, kde si prakticky vyzkoušíme jak se u včel chovat a jak s nimi pracovat.

Dílnu vede Augustin Uváčik *včelař a učitel včelařství při ČSV pro celou ČR*
Eva Pecháčková *včelařka*

Doporučený věk od 7 let / kapacita 24 osob (12 dětí + cca 12 dospělých doprovodů) / délka 3 hodiny / cena 250 Kč.

VČELÁM DÍK! mini

VČELAŘSKÁ DÍLNA PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

Oblíbenou dílnu Včelám díky! nabízíme také pro děti od 4 let.

To, že nám včely dávají med, už předškolní děti vědí. To, jak se chovají a jak jsou důležité, jim srozumitelně a hravě vysvětlíme my.

Včely přímo v Minoru, naprosto bezpečně, úplně zblízka.

Dílnu vede Eva Pecháčková *včelařka*

Doporučený věk 4–8 let / kapacita 20 osob (1 školní třída) / délka 45 minut / cena 150 Kč.

VŠECHNY BARVY TUŠE

MALBA TUŠÍ SE SAI DONG

Na rozdíl od západního malířství, které využívá jasné barvy a realistické detaily, tušová malba sází na jemnou práci s různou intenzitou černé barvy a na jednoduché tahy štětcem. Prostřednictvím této umělecké formy si děti nejen osvojí specifické dovednosti, ale také se naučí vyjadřovat své pocity a vnímat svět jiným způsobem.

dílnu vede Sai Dong *výtvarnice*

Doporučený věk 7+ / kapacita 12 účastníků / délka 2 hodiny / cena 300 Kč.

ZAHRAJ SI... NA HVĚZDU!

GALAKTICKÁ DIVADELNÍ VÝPRAVA

Pojďte s námi udělat malý krok do světa divadla. Divadlo je hra, učí nás vnímat prostor, emoce, své tělo, a především ostatní kolem sebe. Budeme zkoumat, jak se vyjádřit pohybem, hlasem nebo třeba i tichem. Vytvoříme společně krátký divadelní tvar z vesmírného prostředí, který na závěr workshopu předvedeme rodičům. Možná to bude malý krok pro jedno z vás, ale velký krok pro divadlo!

dílnu vedou Tereza Pušová a Růžena Štanclová *divadelní lektorky*

Doporučený věk 8–12 let / kapacita 14 účastníků / délka 2 hodiny 30 minut / cena 300 Kč.

ZATANČI SI...

... A BUDE TI HNED LÍP!

Tanec je zdroj radosti, poznání, kreativity, svobody, řádu, respektu, spolupráce a prožitku. Taneční kroky nás mohou zavést tam, kam to běžné kroky nedovedou. Společnými silami a nápady se protančíme do nejrozmanitějších světů. Do tohoto světa budou na závěr moci nahlédnout i rodiče.

Dílnu vede Anežka Stráníková *tanečnice a lektorka*

Doporučený věk od 9 let / kapacita 10 účastníků / délka 2 hodiny / cena 300 Kč.

ZVUK MI NENÍ FUK

JE TO SLYŠET

Zvuk je drnčení budíku, rána z děla nebo cvrlikání ptáků. Zvuk je, když bučí kráva, brečí dítě nebo prší. Zvuk je ale také melodie, rytmus nebo dokonce ticho. A jak to všechno souvisí? Je to slyšet! Jako muzikanti budeme zkoumat, jak zní předměty kolem nás. Jako hudební skladatelé ty zvuky propojíme a zaznamenejeme do počítače. Jako tanečníci budeme společnou kompozici ovládat pomocí zvukového senzoru a jako děti si s ní budeme hrát. Rodiče se mohou těšit na neobyčejný umělecký zážitek.

Dílnu vede Matouš Hejl *hudební skladatel*, Kateřina Bohadlová *lektorka*

Doporučený věk 6–12 let / kapacita 10 účastníků / délka 1 hodina 45 minut / cena 300 Kč.

OUTDOOROVÉ HRY

S MINOREM ZA DOBRODRUŽSTVÍM NA ČERSTVÉM VZDUCHU

Ve spolupráci s organizací Peprná Praha nebo našimi divadelními lektory pro vás připravujeme outdoorové hry, což jsou tematizované procházky Prahou a okolím, spojené se sběrem různých indicií a plněním drobných úkolů.

LEDOVÁ ŠtVánice

MRAZIVÉ TICHÉ JE VŠUDE KOLEM VÁS.

Srdce vám zběsile buší a vy začínáte pomalu chápat. Přežili jste. Ocitli jste se uprostřed ledu neznámo kde. Pokud se vám podaří zachovat klid, jistě se dokážete správně rozhodnout a nalézt možnost, jak zachránit sebe a snad i ostatní z posádky vzducholodi Italia. Hra, ve které se každé rozhodnutí počítá, vás postaví do situace přeživšího trosečníka, který nemá nic, jen svou hlavu a pár drobností po kapsách. Bude to stačit?

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry 2-2,5 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*
Partnerem hry je Divadlo Vila Štvanice. Děkujeme!

NA PALUBU!

NÁMOŘNICKÉ PUTOVÁNÍ PRAŽSKÝM PODSKALÍM

Plníte si rádi svá přání? A dokážete plnit i přání druhých? Outdoorová hra o velkém snu jednoho malého kluka vás provede uličkami pražského Podskalí a možná vás dovede až na palubu zaoceánské lodi. Spolupracujte, objevujte a mapujte svou cestu za snem.

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry cca 3 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*

PETŘÍNSKÝ MAJÁK

NA MOTIVY LEGENDY, KTERÁ SE VÁŽE K PETŘÍNSKÉMU KOPCI

Před tisíci lety se zde objevovaly ohně. A toto riziko hrozí i dnes. Dokážete vyluštit kouzelnou formuli, která situaci uklidní? Budete si muset projít Petřín hodně detailně a všimnout si maličkostí. Na startu obdržíte mapu a potřebné instrukce. Pokud vylustíte kouzelnou formuli, můžete ji použít nejen na záchranu Petřína...

Pro děti od 7 let + dospělý doprovod / délka hry cca 2 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.

PO STOPÁCH EMILA

ZÁTOPKOVI FOREVER!

Bez práce nejsou koláče. O tom Dana s Emilem něco vědí! Přijďte si nechat vyprávět příběh o dvou neobyčejných sportovcích, kteří si v nelehké době získali celý svět. Nazujte tretry, zhluboka se nadechněte a připravte se ke startu. Vydáme se po stopách úspěchu legendární dvojice, která přepsala sportovní historii Československa.

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry cca 2 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*

PRÁZDNINOVÁ SKRÝŠOVKA

Oblíbená letní hra, během které se vydáte na zajímavá místa v okolí Prahy. Každý týden nové místo. Každý týden dobrodružství. Nechte se překvapit, kam vás zavedeme. Zažijte prázdniny s Minorem!

PŘÍBĚHY NOVOMĚSTSKÝCH ULIC

**PÁTREJTE, LUŠTĚTE A OBJEVTE TAJEMSTVÍ,
KTERÁ SE SKRÝVAJÍ V ULICÍCH.**

Pojďte s námi odhalit staré příběhy domů. Mapa a dvanáct obrázků. Přiřadíte správně obrázky k jednotlivým ulicím, vyluštíte otázku a přijdete v dané ulici na správnou odpověď? Dvanáct správných odpovědí vám dá finální heslo. Vše se točí kolem ulic, domů a jejich čísel.

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry 2,5–3 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*

REPUBLIKA!

KDE DOMOV MŮJ?

Každý stát má své symboly a vaším úkolem bude některé z nich objevit v ulicích Prahy. Hra s lehce edukativním podtextem probíhá v okolí náměstí Republiky, kde navštívíte zajímavá místa, která mají návaznost na naši republiku či státní symboly.

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry 2–3 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*

VYSÍLAČ G084

DOKÁŽETE UBRÁNIT SVOU SVOBODU?

Vítejte v budoucnosti, kdy každý váš krok je sledován a není jisté, komu můžete věřit. Podaří se vám včas zastavit hrozící nebezpečí a zachránit tak možná i vlastní budoucnost? Na více či méně známých místech Prahy na vás čeká několik šifer, úkolů a logických hádanek, které prověří vaši bystrost a týmovou spolupráci.

Pro děti od 8 let + dospělý doprovod / délka hry 2–3 hodiny / cena 400 Kč za skupinu.*

* Skupinu může tvořit maximálně 5 osob.

Dílny pro školy vedou lektoři divadla Minor

DÍLNY PRO ŠKOLY / vedou lektoři divadla Minor

... A TAK JSEM BĚŽEL

DO TOHO! DO TOHO!

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Zátopenk přímo v divadle Minor

Co znamená mít pevnou vůli? Je možné někoho tím, co děláme, inspirovat? Proč lidé běhají? Jak se běhá „jako o závod“? V dílně se doslova a do písmene zamyslíme nad svou vůlí – co je vůle, k čemu lidem slouží a jak ji můžeme posilovat? To společně prozkoumáme skrze herní aktivity.

V dílně se dotýkáme vzdělávacích oblastí: *Člověk a jeho svět, Člověk a společnost*
Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova*

Učivo, které se v dílně objevuje: *přirozené vyjadřování pozitivních citů ve vztahu k sobě i okolnímu prostředí, hodnotový systém, vědomí vlastní identity a identity druhých lidí, rozvoj sebepoznání a sebehodnocení, význam motivace, vůle, hledání paralel mezi historickými událostmi a vlastním životem, uplatňování subjektivity.*

BYL TO ZÁŽITEK!?

Videodílna – interaktivní video, které můžete pustit Vaším žákům přímo ve třídě

Spěcháte po představení zpět do školy, a přesto byste ještě rádi setrvali v myšlenkách na zhlédnutou inscenaci a vezli se na vlnách nových dojmů? Pořídte si naši “take away” dílnu a pusťte si nás v klidu ve třídě!

Zkoumané téma: *Zážitek z divadelního představení*

V dílně se dotýkáme těchto vzdělávacích oblastí *Umění a kultura + doplňující vzdělávací obor Dramatická výchova*

Učivo, které se v dílně objevuje: *Reflexe uměleckého díla, uplatňování subjektivity – vyjádření pocitů z uměleckého prožitku výtvarnou formou, přístupy k vizuálně obrazným vyjádřením, proměny komunikačního obsahu*

JÁ VOLÍM!

PRÁVĚ PROBÍHÁ SČÍTÁNÍ HLASŮ

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Demokracie přímo v divadle Minor

Nést odpovědnost za vlastní rozhodnutí. Co to znamená? Herní dílna zaměřená na schopnost rozhodovat se, volit a hledat kompromisy.

V dílně se dotýkáme vzdělávacích oblastí: *Člověk a jeho svět, Člověk a společnost*
Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova, Výchova demokratického občana*

Učivo, které se v dílně objevuje: *naše vlast, soužití lidí, podobnost a odlišnost, principy demokracie, schopnost rozhodovat se a nést za svá rozhodnutí odpovědnost, faktory, které ovlivňují volby jedince, respekt k názoru druhého.*

LIBOZVUKY?!

ZVUK NEOBYČEJNÝM ZÁŽITKEM

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Libozvuky přímo v divadle Minor

Jaké zvuky nás obklopují? Co s námi dělají? Dá se dorozumívat beze slov?!

V dílně se dotýkáme vzdělávacích oblastí: *Umění a kultura (Hudební výchova) + doplňující obor Taneční a pohybová výchova*

Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova*

Učivo, které se v dílně objevuje: *tvorba tónu, rytmus, rytmizace, pohybové vyjádření hudby, vokalizace pohybu, pochopení hudby jako specifického způsobu poznání a jako svébytného prostředku komunikace, spoluvytváření vstřícné a podnětné atmosféry pro tvorbu.*

NA OKAMŽIK HUSITOU

KŮŇ MÁ ČTYŘI KOPYTA, KŘIŽÁK NEBO HUSITA!

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Lipany přímo v divadle Minor

Jak to, že ti, kteří se dříve měli rádi, dnes stojí proti sobě, a navíc se zbraní v ruce?! V dílně se na vlastní kůži přesvědčíme o tom, že historie nejsou jen mrtvá data a lidé bez tváře.

V dílně se dotýkáme vzdělávacích oblastí: *Člověk a společnost, Člověk a jeho svět*
Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova, Výchova demokratického občana, Multikulturní výchova*

Učivo, které se v dílně objevuje: *porozumění základních vztahů ve společnosti v historickém kontextu (doba husitství), vnímání současnosti jako výsledku minulosti a východiska do budoucnosti, pojmenování vlastních myšlenek, dojmů a názorů na podněty druhých, rozvíjení schopnosti rozhodovat se na základě vlastních hodnot a vnitřního přesvědčení*

ROZUMÍŠ MI?

ROZUMÍM TI? ROZUMÍŠ SI?

Co se (nejen) Karkulce honilo hlavou? Co jsou to emoce? Zažíváme je všichni? Jak se projevují? A prožíváme je stejně silně? Jak se cítíme my a jak se cítí druzí? Co je to empatie? Rozumíme ostatním? A rozumíme sobě?

Během této dílny se na sebe zkusíme skrze hry a divadelní aktivity lépe napojit, vnímat jeden druhého i sebe samého. Podíváme se společně na základní lidské emoce a vyzkoušíme si „chodit v botách toho druhého“.

STAŇ SE DIVÁKEM

HRAVÉ ZASVĚCENÍ DO TAJŮ DIVADLA A DIVADELNÍ ETIKETY

Zážitková dílna a prohlídka zákulisím, která je navázána na libovolné představení na velké scéně divadle Minor

Co se odehrává tam, kam divák běžně nesmí? Musí se po představení tleskat? Smí se v divadle smát nahlas? Návštěva divadla může být neopakovatelný zážitek. Náš zkušený divadelní lektor vás zasvědí do tajemného umění „divadelního sedmera“ – dozvíte se sedm pravidel etikety, jejichž dodržování vám zajistí ten nejlepší zážitek. Vydáte se s ním také na průzkum zákoutím divadla od vstupní haly až po zákulisí a společně zhlédnete představení.

TRAMTARÁRA...KVÁK

NAKOUPEŇ, NAVAŘENO, OSOLENO, OSMAŽENO...

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Tramtárie přímo v divadle Minor.

Zpívá plíseň píseň? Nebo píseň plíseň? Jsou pavouci nohatí? Jsou pavouci chlupatí? Jak to, že pár nesmyslných slov může dát dohromady smysl?

V dílně se dotýkáme vzdělávacích oblastí: *Jazyk a jazyková komunikace*

Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova*

Učivo, které se v dílně objevuje: *zvuková stránka jazyka, význam slov, tvořivé činnosti s literárním textem, vyjadřování závislé na komunikační situaci, mimojazykové prostředky řeči, rytmus, spoluvytváření vstřícné a podnětné atmosféry pro tvorbu.*

VOJÁKEM NA HLÍDCE

NADĚJE NA OBZORU!

Zážitková vzdělávací dílna, která probíhá po představení Bratři naděje přímo v divadle Minor.

Kdo to byli legionáři? Co pomáhalo vojákům za války zůstat nad věcí? A co pomáhá zůstat nad věcí nám? Během dílny si skrze hru posvítíme na základní pojmy týkající se 1. světové války.

V dílně se dotýkáme těchto vzdělávacích oblastí: *Člověk a jeho svět, člověk a společnost.*

Průřezová témata: *Osobnostní a sociální výchova.*

Učivo, které se v dílně objevuje: *Českoslovenští legionáři, I. světová válka, naše vlast, psychohygienu, sebepoznání, vcítění se do druhého.*

EXTERNÍ VZDĚLÁVACÍ DÍLNY

se kterými přijedeme **PŘÍMO ZA VÁMI DO ŠKOLY.**

Externí vzdělávací dílny umožňují žákům efektivně se zorientovat v předstávaném tématu. Účastníci jsou stavěni do rolí a situací, díky kterým si k tématu vytvářejí osobní postoj a zároveň získávají nové vědomosti. Dílny jsou postaveny na principech činnosti a zážitkové pedagogiky a obsahují kompletní učivo daného tématu na základě RVP.

Délka: 3 vyučovací hodiny (3×45 minut) / program je koncipován v několika variantách s ohledem na konkrétní věk skupiny.

JAK SE ŽIJE SVOBODNĚ?

VYCHÁZÍ Z TÉMATU INSCENACE HON NA JEDNOROŽCE

JSEM JÁ HRDINA?

VYCHÁZÍ Z TÉMATU INSCENACE ROBIN HOOD

DIVADLO V KOSTCE

VŠE, CO SE CHCETE SE SVÝMI ŽÁKY DOZVĚDĚT O DIVADLE

Dílny vedou lektori divadla Minor Božena Osvaldová
Tereza Pušová
Růžena Štanclová

9. HOSTÉ

Rodinný festival Struny dětem v Minoru (spolupořadatelství) /
28.–30. března 2025

Hlava v Hlavě / Staré divadlo Karola Spišáka, Nitra /
27. dubna 2025

Prefaby (6×) / Dominik Migač /
20. září 2025

Přelet nad loutkářským hnízdem (spolupořadatelství) /
7.–9. listopadu 2025

Psaní Ježíškovi (2×) / Ha divadlo, Brno /
21. prosince 2025 /

Celoročně probíhala scénická čtení v rámci projektu **LiStOVáNí**.

Dismanův rozhlasový dětský soubor po celý rok prezentoval svou tvorbu v rámci barterové spolupráce s Českým rozhlasem.

Rozbor hospodaření – hlavní činnost

Divadlo Minor ukončilo rok 2025 se zhoršeným výsledkem hospodaření ve výši 4 794,9 tis. Kč. Již v průběhu roku bylo zřejmé, že hospodaření bude uzavřeno se záporným výsledkem. Očekávaný schodek byl oproti pololetní prognóze částečně mitigován zejména prostřednictvím zapojení fondů divadla Minor a získaných darů, přesto se jej podařilo snížit pouze na uvedenou výši. Klíčovým faktorem zhoršeného výsledku hospodaření byl meziroční nárůst nákladů, zejména v oblasti osobních nákladů, služeb a spotřebovaných nákupů. Osobní náklady se meziročně zvýšily o 3 294,5 tis. Kč, především v souvislosti s růstem mzdových nákladů a zákonných odvodů. Náklady na služby vzrostly o 5 443,2 tis. Kč a náklady na spotřebované nákupy o 2 526,6 tis. Kč. Významný vliv na hospodářský výsledek měla rovněž realizace projektu prostor Galaxie, na který divadlo Minor obdrželo od zřizovatele účelově vázané prostředky ve výši 7 373 tis. Kč. Skutečné náklady projektu však byly vyšší než původně předpokládané, a to i v důsledku vzniku nepřímých nákladů, které nebylo možné plně zahrnout do původní kalkulace, a které se promítly do běžného hospodaření organizace. Do výsledku hospodaření se dále promítla úprava kalkulací dohadných položek, provedená na základě závěrů finanční kontroly. Dohadné položky byly nově stanoveny konzervativněji, na základě skutečně uhrazených záloh, v souladu s principem opatrnosti. Tato účetní korekce se jednorázově negativně promítla do hospodářského výsledku roku 2025. Na straně výnosů došlo k meziročnímu navýšení neinvestičního příspěvku zřizovatele o 5 298,5 tis. Kč a k navýšení tržeb a zapojení fondů o 3 372,4 tis. Kč. Přes toto navýšení nebylo možné plně kompenzovat nárůst celkových nákladů.

VÝNOSY – hlavní činnost

Celkové výnosy z hlavní činnosti dosáhly za rok 2025 hodnoty 17 224,7 tis. Kč, tj. meziroční nárůst o 3 372,4 tis. Kč. Hlavním důvodem vysokého nárůstu je zapojení fondů a obdržené dary.

Výnosy z vlastních výkonů a zboží

Výnosy z prodeje služeb 60X (v tis. Kč)

Tržby ze vstupného na vlastní scéně	12 747,0
Tržby ze spolupořadatelství	542,1
Tržby ze zájezdů	328,2
Ostatní tržby	761,3

Tržby ze vstupného dosáhly hodnoty 12 747,0 tis. Kč, tj. meziroční nárůst o 240,3 tis. Kč.

Tržby ze spolupořadatelství meziročně stouply o 174,4 tis. Kč na hodnotu 542,1 tis. Kč.

Tržby ze zájezdů v roce 2025 činily 328,2 tis. Kč, což je nárůst o 72,3 tis. Kč oproti roku 2024.

Ostatní tržby zahrnují výnosy z hostování, z pořádání workshopů a dílen, tržby za outdoorové hry atd. Nejvýznamnějšími položkami byly tržby z pořádání workshopů a dílen ve výši 260,8 tis. Kč a tržby z hostování ve výši 171,3 tis. Kč.

KOMENTÁŘ K ROZBORU HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2025

Ostatní výnosy 64X (v tis. Kč)

Čerpání fondů	2 833,0
Ostatní výnosy z činnosti	11,9

NÁKLADY – hlavní činnost

Celkové náklady dosáhly výše 83 996,3 tis. Kč, což je meziroční nárůst o 11 659,4 tis. Kč. Nejvýznamnějšími kapitolami, které oproti roku 2024 rostly, byly náklady na služby, které vzrostly o 5 443,2 tis. Kč a osobní náklady – tato kapitola se meziročně navýšila o 3 294,5 tis. Kč. Další významnou položkou, která se propadla do nárůstu nákladů byly náklady spojené s provozem prostor Galaxie, na tyto náklady poskytl zřizovatel dotaci ve výši 7 373,0 tis. Kč, nic méně celkové náklady se přiblížily 10 000 tis. Kč.

Spotřebované nákupy

Položka zahrnuje náklady za spotřebu materiálu, spotřebu energií, prodané zboží (programy, knihy) a aktivaci DHM. Nákladová položka meziročně vzrostla o 2 526,6 tis. Kč. Nejvýznamnějšími položkami, kromě energií (elektrina 1 454,3 tis. Kč a teplo 1 578,8 tis. Kč), pak bylo převážně vybavení prostor Galaxie ve výši 754,6 tis. Kč a materiál na výrobu inscenací ve výši 911,1 tis. Kč.

Služby

Tato kapitola meziročně vzrostla o 5 443,2 tis. Kč, a to díky obecného vlivu zvyšujících se nákladů za všechny služby. Nejvýznamnější položkou jsou autorské honoráře ve výši 22 375,9 tis. Kč.

Opravy a udržování

Položka zahrnuje pouze běžné opravy a údržbu.

Cestovné

Položka cestovného meziročně klesla o 37 tis. Kč na hodnotu 41,6 tis. Kč.

Náklady na reprezentaci

V roce 2025 byly čerpány náklady na reprezentaci ve výši 182,4 tis. Kč, což je meziroční pokles o 154,3 tis. Kč.

Náklady

Podrobnější přehled významných položek nákladů na služby	33 278,9
Honoráře externistů	22 375,9
Tantiémy	2 045,4

KOMENTÁŘ K ROZBORU HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2025

Propagace	675,6
Software a IT služby	302,7
Právní služby	38,4
Služby telekomunikací vč. poštovního	138,4
Přeprava dekorací, přeprava externisté	92,8
Nájemné	1 045,8
Úklid a nakládání s odpady	140,0

Osobní náklady

Podrobnější přehled osobních nákladů 521 030X	25 950,0
Platové tarify	16 235,2
Osobní příplatky	4 224,0
Příplatky za vedení	748,8
Odměny	1 547,2
Ostatní příplatky	655,9
Náhrady – dovolená	2 481,2
Ostatní složky mzdy	2,0
Náhrady – nemoc	55,7

Prostředky na platy byly vyčerpány ze 100 %. Počet zaměstnanců nepřesáhl výši limitu pro rok 2025.

Ostatní

Mezi ostatní osobní náklady neuvedené v tabulkách, s výjimkou zákonných, byly vynaloženy na úrazové pojištění zaměstnanců, lékařské prohlídky, příspěvek na stravenky a na školení zaměstnanců.

úrazové pojištění zam.	146,1
lékařské prohlídky	1,7
Stravenky	312,0
Školení zaměstnanců	17,7

Rozbor hospodaření PO rok 2025

Hlavní činnost

v tis. Kč

	Schv. rozp. 2025	Uprav. rozp. k 31. 12. 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2024
VÝNOSY celkem (mimo účet 672)	16 228,7	19 159,5	17 224,7	90	13 852,3
60X Výnosy z vlastních výkonů a zboží	16 227,0	16 319,1	14 378,6	88	13 624,0
z toho: 602 041X vstupné na vl. Scéně	15 685,8	15 770,4	13 462,5	85	12 676,7
602 042X ze spolupřadatelství	346,2	346,2	542,1	157	293,6
602 043X ze zájezdů	150,0	157,0	335,2	214	96,0
64X Ostatní výnosy	0,0	2 838,1	2 844,9	100	227,4
66X Finanční výnosy	1,7	2,3	1,2	52	0,9
NÁKLADY celkem	69 271,1	81 280,6	83 996,3	103	72 306,9
z toho vybrané položky					
50X Spotřebované nákupy:	3 702,0	7 554,5	6 477,7	86	3 951,1
z toho: 501 spotřeba materiálu	2 654,0	5 854,5	4 164,8	71	2 489,1
502 spotřeba energie	2 502,0	3 110,0	3 698,2	119	2 373,6
51X Služby:	24 591,4	30 432,4	33 278,9	109	27 835,7
z toho: 511 opravy a udržování	400,0	1 403,0	1 492,2	106	226,8
512 cestovné	75,0	75,0	41,6	55	78,6
513 náklady na reprezentaci	30,0	159,0	182,4	115	336,7
518 031X a 518 038X nájemné a služby (nebytl.prost.)	427,0	1 005,6	1 072,9	107	782,9
518 032X úklid a nakládání s odpady	85,0	122,0	140,0	115	83,8
518 037X služby telekom. a infor. a telekom. tech.	507,0	535,0	441,1	82	643,2
518 034X honoráře exter. umělců	17 971,8	19 233,4	22 375,9	116	19 601,2
518 035X tantiémy	2 054,3	2 207,4	2 045,4	93	1 638,3
518 036X propagace	546,7	557,1	675,6	121	743,9
52X Osobní náklady:	36 234,2	38 670,5	38 826,5	100	35 532,0
z toho: 521 030X platy zaměstnanců	24 626,2	25 950,0	25 950,0	100	23 803,5
521 031X ostatní osobní náklady	2 307,6	3 043,4	3 059,5	101	2 686,3
524 zákonné soc. pojištění	9 017,8	9 080,2	9 080,0	100	8 294,1
527 030X zák. soc. náklady - FKSP	246,3	246,3	259,5	105	238,2
53X Daně a poplatky	4,5	7,4	9,1	123	4,5
54X Ostatní náklady - z toho:	243,3	305,2	233,6	77	253,7
z toho: 541 sml.pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,0	0	0,0
542 jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,5	0	0,3
547 manka a škody	0,0	0,0	0,0	0	0,0
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	4 494,1	4 309,0	5 168,2	120	4 728,2
z toho: 551 03XX-08XX odpisy jako zdroj 416	2 994,1	2 994,1	2 849,7	95	3 214,1
551 09XX odpisy kryté státní dotací a zahraničí	0,0	0,0	0,0	0	0,0
558 drobný dlouhod. majetek	1 500,0	1 314,9	2 318,5	176	
56X Finanční náklady	1,5	1,5	2,3	153	1,5
59X Daň z příjmů	0,1	0,1	0,1	100	0,2
Hospodářský výsledek	-53 042,4	-62 121,1	-66 771,6	107	-58 454,6
Neinvestiční příspěvek	53 042,4	62 121,1	61 976,7	100	56 678,2
Státní dotace	0,0	0,0	0,0		
Ostatní (672)	0,0	0,0	0,0		200,0
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	-4 794,9		-1 576,4

*) Ve sloupci skutečnost uvádějte:

- v řádku **neinvestiční příspěvek** skutečně poskytnuté fin. prostředky v daném roce plus případný průúčtovaný odvod z fondu investic za současného zvýšení neinvestičního příspěvku- v řádku **státní dotace** skutečně poskytnuté fin. prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím hl. m. Prahy- v řádku **ostatní** průúčtované fin. prostředky na účtu 672 např. odpisy ze st. dotace, dotace ze stát. fondů, MČ, Agentur atd.Zpracoval/a: Rozkovec
telefon: 721489699

Schválil/a: MgA. Jan Jirků

Dne: 11.2.2026

Rozbor hospodaření – doplňková činnost

Doplňková činnost v roce 2025 skončila se zlepšeným hospodářským výsledkem ve výši 488,8 tis. Kč. Celý zlepšený hospodářský výsledek v doplňkové činnosti poslouží k úhradě zhoršeného hospodářského výsledku v hlavní činnosti v roce 2025.

VÝNOSY – doplňková činnost

Celkové výnosy za základní aktivity doplňkové činnosti jsou za rok 2025 vyšší, než bylo plánováno v rozpočtu. Celkově dosáhly výnosy v doplňkové činnosti výše 1 103,5 tis. Kč a jsou tak o 132,5 tis. Kč vyšší než v roce 2024. V průběhu roku 2025 došlo k úpravě zřizovací listiny, které umožnila divadlu Minor pronajímat své prostory třetím stranám.

výnosy celkem	1 103,5
výnosy z pronájmu	231,6
tržby z reklamy	596,5
Výnosy z prodeje zboží	274,6
Ostatní výnosy	0,8

NÁKLADY – doplňková činnost

Podstatná část nákladů na služby je kalkulována s ohledem na dosažené výnosy. Náklady za rok 2025 dosáhly výše 614,7 tis. Kč. Více než polovinu celkových nákladů pak tvoří osobní náklady, které dosáhly výše 314,5 tis. Kč

Rozbor hospodaření PO na rok 2025

Doplňková činnost

v tis. Kč

	Schválený rozpočet 2025	Skutečnost k 31.12. 2025	% plnění
VÝNOSY celkem	850,0	1 103,5	130
NÁKLADY celkem	540,8	614,7	114
z toho vybrané položky			
Spotřebované nákupy	190,0	240,6	127
z toho: spotřeba materiálu	25,0	30,0	120
spotřeba energie	55,0	62,5	114
Služby	15,0	9,3	62
z toho: opravy a udržování	0,0	0,0	0
cestovné	0,0	0,0	0
nájemné a služby (nebyt.prostory)	0,0	0,0	0
úklid	0,0	0,0	0
výkony spojů	15,0	9,3	62
Osobní náklady - z toho:	305,8	314,5	103
mzdové náklady (521 003x)	222,0	228,6	103
ostatní osobní náklady	6,5	5,9	0
zákonné soc. pojištění	75,5	77,7	103
zák. soc. náklady - FKSP	2,2	2,3	105
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	0
Ostatní náklady - z toho:	0,0	0,0	0
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	
manka a škody	0,0	0,0	
Odpisy dlouhodobého majetku	0,0	0,0	0
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	
zařízení (551)	0,0	0,0	
Drobný dlouhod. majetek (558)	0,0	0,0	0
Daň z příjmů (591 a 595)	0,0	50,3	
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	0,0	488,8	0
(+ zisk, - ztráta)			

Zpracoval: Richard Juan Rozkovec
telefon: 721489699

Schválil: MgA. Jan Jirků

Dne:
11.02.2026

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2025

U k a z a t e l	Měrná jedm.	R o k 2025 x)	Skutečnost k 31.12. 2025	% plnění	Skutečnost k 31.12. 2024
a	b	1	2	3	4
<u>Hlavní činnost</u>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	58,6	53,9	92,0	52,5
Prostředky na platy (521,030x)	tis. Kč	25 950,0	25 950,0	100,0	23 824,9
z toho: čerpání fondu odměn xx)	tis. Kč	0,0	0,0		0,0
platové tarify	tis. Kč	16 235,2	16 235,2	100,0	15 046,4
osobní příplatky	tis. Kč	4 224,0	4 224,0	100,0	4 196,3
odměny	tis. Kč	1 547,2	1 547,2	100,0	997,8
příplatky za vedení	tis. Kč	748,8	748,8	100,0	644,4
zvláštní příplatky	tis. Kč	655,9	655,9	100,0	589,6
Průměrný plat	Kč	36 903	40 121	108,7	37 831,7
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	3 043,4	3 059,5	100,5	2 686,3
<u>Doplňková činnost</u>					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	0,5	x	0,5
Prostředky na platy	tis. Kč	x	228,6	x	221,5
Průměrný plat	Kč	x	38 100,00	x	36 916,67
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	5,9	x	6,5

Poznámka:

Čerpání prostředků na platy bylo ve výši 100 % oproti rozpočtovaným platům.

Počet zaměstnanců byl ve výši jako limit

Vypracoval: Richard Juan Rozkovec

Telefon: 721489699

Datum:

11.02.2026

Schválil : MgA.Jan Jirků

Výkonové ukazatele divadel - skutečnost r. 2025

ukazatel	měrná jednotka	plán 2025 Vodičkova+Galaxie	skutečnost k 31.12.2025	procento plnění k plánu roku 2025
Představení na vlastní scéně	počet	693	649	93,7%
z toho : vlastním souborem	počet	628	596	94,9%
spolupořadatelství-hostování	počet	65	53	81,5%
Představení na zájezdech	počet	10	16	160,0%
Představení hostujících souborů	počet	0	0	0,0%
tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	0	6	0,0%
Návštěvníci na vl. scéně celkem :	počet	80 818	74 924	92,7%
z toho : vlastním souborem	počet	77 158	70 670	91,6%
spolupořadatelství-hostování	počet	3 660	4 254	116,2%
z toho: počet diváků - děti	počet	49 876	46 239	0,0%
počet diváků - studenti	počet	2 403	2 228	92,7%
počet diváků - senioři	počet	1 333	1 236	92,7%
počet diváků - dospělí	počet	27 205	25 221	92,7%
Tržby - výnosy z hl. činnosti celkem :	tis. Kč	15 928	17 225	108,1%
z toho : ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	15 330	12 747	83,2%
ze spolupořadatelství	tis. Kč	346	542	156,6%
ze zájezdů	tis. Kč	150	328	218,7%
ostatní výnosy	tis. Kč	102	3 608	3537,3%
Tržby - výnosy z doplň. činnosti celkem :	tis. Kč	775	1 103	142,3%
z toho : za pronájmy divadel. sálu	tis. Kč	0	168	0,0%
za pronájmy ostatních prostor	tis. Kč	25	64	256,0%
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	750	871	116,1%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	89 641	95 496	106,5%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	769	827	107,6%
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	85 072	79 037	92,9%
Návštěvnost na vl. scéně	%	95,0%	94,8%	99,8%
Tržebnost na vl. scéně	%	80,0%	78,2%	97,7%
Průměrná cena vstupenky	Kč	198,7	180,4	90,8%
Počet premiér	počet	4	4	100,0%

Zpracoval / tel: Rozkovec / 721489699

Schválil : MgA. Jan Jirků

V Praze dne : 11.2.2026

Náklady na inscenace v roce 2025

tis. Kč

Sál/ zkuš.	Titul	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Náklady celkem
			věcné	inscenátoři	hosté/1 repríza	tantiémy %	tantiémy	
S	Černý partyzán	23.03.2025	754,29	510,00	39,10	17%	132,20	1 435,59
S	Pes Paličák	18.05.2025	143,12	275,00	24,50	15%	26,92	469,54
S	Betonová pohádka	05.10.2025	315,83	390,00	42,00	16%	45,50	793,33
S	Josephine Baker	13.11.2025	226,37	510,00	19,50	14%	13,54	769,41
								3 467,87

Vypracoval: Richard Juan Rozkovec

Dne: 11.2.26

Schválil: MgA. Jan Jirků

Rozbor hospodaření – závěr

Přestože divadlo Minor uzavřelo rok 2025 se zhoršeným hospodářským výsledkem, nelze tento výsledek interpretovat jako důsledek poklesu výkonnosti či snížené aktivity organizace. Naopak, v průběhu roku došlo k meziročnímu nárůstu vlastních tržeb, což svědčí o stabilním zájmu publika a vysokém objemu realizovaných aktivit. Významná část zhoršeného výsledku hospodaření byla ovlivněna mimořádnými a jednorázovými faktory, zejména realizací projektu Galaxie, jehož skutečné náklady přesáhly původní kalkulaci, a dále změnou metodiky výpočtu dohadných položek na základě závěrů finanční kontroly. Konzervativnější stanovení dohadných položek, provedené v souladu s principem opatrnosti, se jednorázově negativně promítlo do účetního výsledku roku 2025, aniž by odráželo dlouhodobé zhoršení ekonomické kondice organizace.

MgA. Jan Jirků

Ředitel divadla Minor

MgA. Richard Juan Rozkovec

Zastupující ekonom divadla Minor

V Praze dne 6. 2. 2026

12. PODPOROVATELÉ, DÁRCI, MECENÁŠI, SPONZOŘI

Generální přítel divadla Minor **Allianz pojišťovna a.s.** významně podpořil divadlo odběrem reklamních služeb v hodnotě 500.000 Kč.

Generální přítel divadla Minor **Allianz pojišťovna a.s.** ještě divadlo v daném roce podpořil darem na provoz divadla ve výši 1.330.000 Kč.

Dar na provoz divadla ve výši 500.000 Kč poskytla společnost **Pale Fire Capital, s.r.o.**

